

PRINT POST PUBLICATION NUMBER 100004295

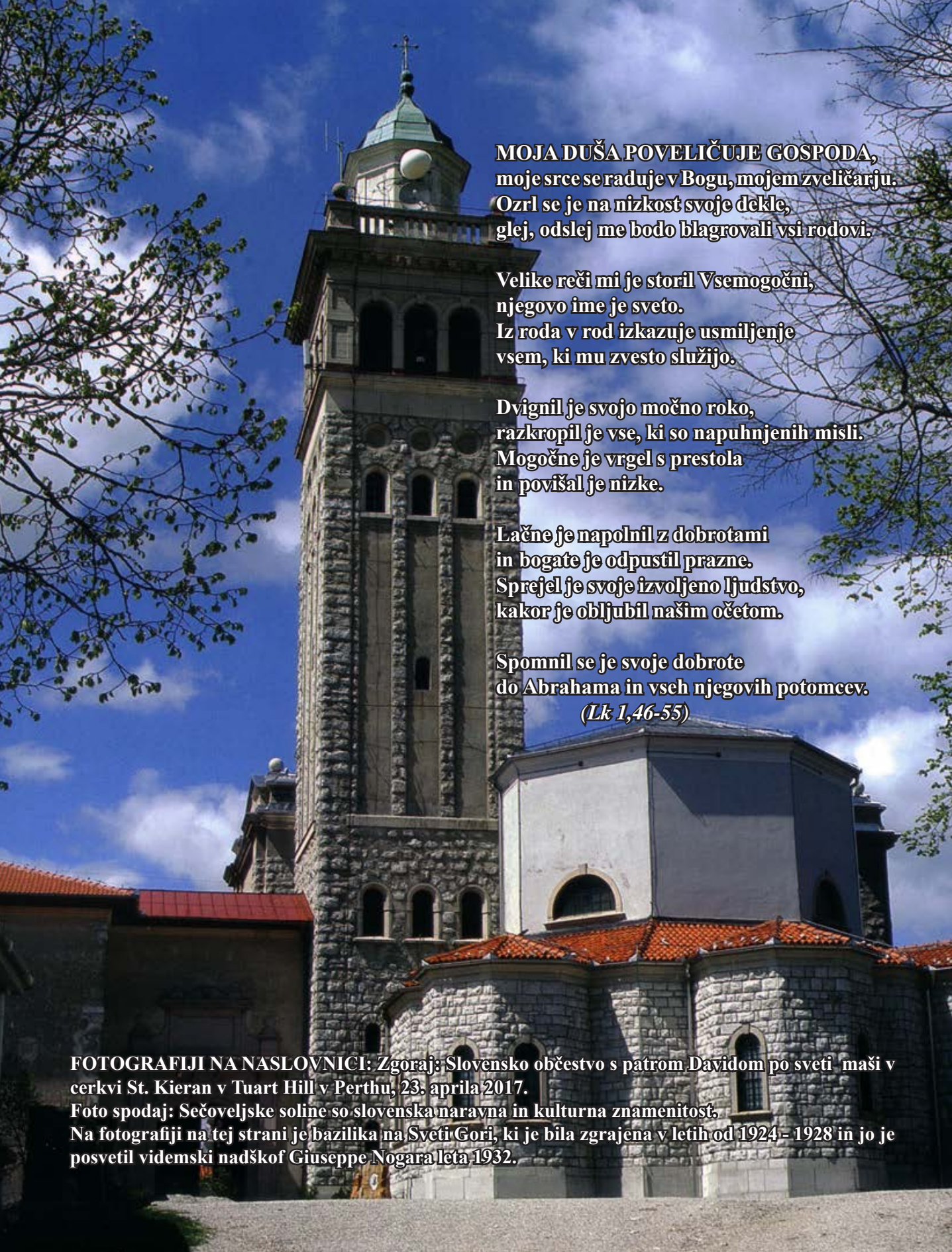
MAY - JUNE 2017
ŠTEVILKA - NUMBER 3
LETO - YEAR 66

Misli

Thoughts

<http://www.glasslovenije.com.au>

MOJA DUŠA POVELIČUJE GOSPODA,
moje srce se raduje v Bogu, mojem zveličarju.
Ozrl se je na nizkost svoje dekle,
glej, odslej me bodo blagrovali vsi rodovi.

Velike reči mi je storil Vsemogočni,
njegovo ime je sveto.
Iz roda v rod izkazuje usmiljenje
vsem, ki mu zvesto služijo.

Dvignil je svojo močno roko,
razkropil je vse, ki so napuhnjenih misli.
Mogočne je vrgel s prestola
in povišal je nizke.

Lačne je napolnil z dobrotami
in bogate je odpustil prazne.
Sprejel je svoje izvoljeno ljudstvo,
kakor je obljubil našim očetom.

Spomnil se je svoje dobrote
do Abrahama in vseh njegovih potomcev.
(Lk 1,46-55)

FOTOGRAFIJI NA NASLOVNICI: Zgoraj: Slovensko občestvo s patrom Davidom po sveti maši v cerkvi St. Kieran v Tuart Hill v Perthu, 23. aprila 2017.
Foto spodaj: Sečoveljske soline so slovenska narayna in kulturna znamenitost.
Na fotografiji na tej strani je bazilika na Sveti Gori, ki je bila zgrajena v letih od 1924 - 1928 in jo je posvetil videmski nadškof Giuseppe Nogara leta 1932.

Velike reči mi je storil On, ki je mogočen

Mesec maj je predvsem Marijin mesec. Tako je doma v Sloveniji in tako tudi pri nas v Avstraliji. Ampak svet se ne konča ne tu in ne tam! Na našem zadnjem srečanju izseljenskih duhovnikov, 30. maja 2017, v vietnamskem misijonu Sts Hoan-Thien v Keysborough, smo ugotavljali, kako sta meseca maj in oktober med katoličani mnogih narodov širnega sveta posebej zares Marijina in njena slava ohranja in krepi milijone vernih po vsem širnem svetu.

24. maja je praznik Marije Pomagaj, naše slovenske Kraljice, in prav tako tudi zavetnice dežele Svetega Duha – Avstralije, naše nove domovine. **Letos 13. maja je minilo sto let od prikazovanj Marije v Fatimi na Portugalskem; 6. junija letos pa je minilo že 300 let od kronanja milostne podobe na Sveti Gori pri Gorici.** Prva kronana podoba izven Italije je bila Mati Božja na Trsatu, dve leti pred svetogorsko.

Trsat so takrat upravljali slovenski frančiškani. Isto leto kot Sveta Gora je dosegla odliko kronanja tudi milostna podoba največje božje poti na

Poljskem, črna Mati Božja Čenstohovska. Kronske slovesnosti so bile tam šele tri mesece pozneje – v septembru 1717. Na Sveti Gori bo glavna slovesnost na dan slovenske državnosti, v nedeljo, 25. junija letos. Slovenci iz vseh krajev, še posebej pa Primorci vsako leto redno romajo na ta čudoviti košček, mejnik slovenske zemlje, kjer se je prikazala Marija z Jezuščkom v naročju neko junijsko soboto po binkošnih leta 1539 Urški Ferligojevi iz Grgarja, ki je pasla svojo čredo in molila na samotni gori Skalnici in ji naročila: »Povej ljudstvu, naj mi tukaj zida hišo in me milosti prosi.«

Burno zgodovino je imela Sveta Gora in Kraljica Svetogorska, kakor je imelo tragično usodo ljudstvo, ki je živelo tam okrog in daleč. Toda vedno znova se uresničuje to, kar je zapisano na pročelju sedaj tretje cerkve, bazilike na Sveti Gori: Jaz pa stojim na Gori, kakor prej. Noben vihar ne more dokončno uničiti vere gorčičnega zrna preizkušanega človeka. Mati Božja pa me čaka tukaj, kakor vedno!

Za stoto obletnico Marijinih prikazovanj je papež Frančišek poromal v Fatimo, kjer je za svetnika razglasil pastirčka Frančiška in Jacinto, ki se jima je 13. maja 1917, torej pred natanko sto leti še skupaj z Lucijo prvič prikazala Marija. Papež je tam nagovoril verne:

S Kristusom in Marijo ostajamo v Bogu. Če namreč hočemo biti kristjani, moramo biti marijanski, moramo priznati temeljni, življenjski in previdnostni odnos, ki povezuje Marijo in Jezusa in ki nam odpira pot, ki vodi k njemu,“ je nadaljeval sveti oče, ki je nato vsem zbranim zastavil vprašanje: „Kdo je Marija za nas? Vsakokrat, ko se ozremo na Marijo, spet verujemo v revolucionarno moč nežnosti in ljubezni. Pri njej vidimo, da ponižnost in nežnost nista kreposti slabotnih, ampak močnih, ki jim ni treba slabo ravnati z drugimi, da bi se počutili pomembne,“ je dejal in vse povabil, da bi z Marijo postali znamenje in zakrament usmiljenja Boga, ki vedno in vse odpušča. „Edina možnost za poveličanje, ki jo imam, je tole: da me tvoja Mati vzame v naročje, me pokrije s svojim plaščem in me postavi ob tvoje srce. Tako bodi.“

Zrl je v Marijino podobo, ki nosi v kroni krogle, ki so ob atentatu zadele svetega papeža Janeza Pavla II. ter nato molil posebno molitev, po kateri je Mariji izročil še zlat šopek vrtnic.

Fatimsko svetišče ostaja kraj poživljanja vere in življenja Cerkve. Njeno sporočilo nas spodbuja, da stopimo na pot notranje prenovne, oprti na besedo Jezusa, Marijinega Sina: »Zaupajte, jaz sem svet premagal« (Jn 16,33). Prav tako sporočilo imajo vsa naša Marijina božja pota, ki še posebej množično zaživijo v poletnih mesecih.

Kolikor skupnost vernih sprejme Marijo medse, toliko bo lahko podarila svetu Božjo Luč, ki napolnjuje Srce deviške Matere, varuhinje neomajnega upanja v zmagoslavju ljubezni nad dramami zgodovine, so zapisali portugalski škofje ob stoletnici.

Gremo na božjo pot na Goro. Se srečujemo tu in se bomo srečali tam. Bog živi!

pater Ciril

Bog drži besedo

Kaj se je dogajalo v Irijski globeli

Čas: Leto 1917, čas prve svetovne vojne, v kateri je – na strani Francije in Anglije – sodelovala tudi Portugalska. V Rusiji se je pripravljala oktobrska revolucija. Na Portugalskem so se na oblast povzpeli prostožidarji.

Kraj: Fatima je vasica v osrčju Portugalske. Leži v pokrajini, ki je precej podobna naši Istri. Župnijo Fatima sestavlja več zaselkov, eden od njih se imenuje Aljustrel – od tam so bili doma trije otroci, ki so v Irijski globeli srečevali fatimsko Gospo. Ime kraja Fatima je arabskega izvora.

Trije vidci

Lucija dos Santos (1907–2005) je imela ob Marijinih prikazovanjih deset let. Nadarjena deklica z izjemnim spominom in domišljijo, vztrajna, natančna in resna, je po končanih prikazovanjih zaradi navala romarjev že štirinajstletna odšla na šolanje k dorotejkam, se jim po štirih letih pridružila kot redovnica, nato pa leta 1948 z izrecnim papeževim dovoljenjem prestopila v strožji red bosonogih karmeličank, kjer je ostala do smrti. Tam je napisala spomine v več zvezkih. Tudi kot redovnica je imela še videnja Marije in Jezusa. V javnosti se je spet prvič pokazala ob 50. obletnici prikazovanj v Fatimi, zadnjič pa je Fatimo obiskala 13. maja 2000, ko se je tam tretjič srečala s papežem Janezom Pavlom II. Umrla je leta 2005, stara 97 let.

Frančišek Marto (1908–1919), njen bratranec, je imel ob prikazovanjih devet let. V nasprotju z Lucijo in Jacinto, ki sta Marijo videli in slišali, jo je on le videl. Živahen in pogumen pastirček je bil v mislih stalno pri Jezusu, ki ga je želel čim bolj tolažiti. Umril je doma zaradi španske gripe, ki se ji je pridružila pljučnica, še preden je dopolnil enajst let.

Jacinta Marto (1910–1920), Lucijina sestrična in Frančiškova sestrica, je imela ob Marijinih

prikazovanjih sedem let. Po naravi občutljiva, zamerljiva in trmasta, a prijazna in dobrosrčna deklica je v času prikazovanj zelo napredovala v krepostih. Umrla je zaradi kostne tuberkuloze sama v lizbonski bolnišnici, stara še ne deset let. S Frančiškom počivata v baziliki v Irijski globeli, Janez Pavel II. ju je 13. maja 2000 ob navzočnosti sestre Lucije razglasil za blažena, letos pa sta bila razglašena za svetnika.

Uvod v prikazanja – angel miru

Že leta 1915 je Lucija skupaj s še s tremi deklicami v zraku nad drevesi videla »lik, kot da bi bil iz snega, prosojen zaradi sončnih žarkov«. Pozneje je zapisala svojo misel, da je bil to angel varuh.

Leta 1916 se je otrokom – kot so povedali pozneje – trikrat prikazal angel. Predstavil se jim je kot »angel miru« ter jih učil molitve, pokore in preživljanja časa v adoraciji z Gospodom. Otroci so od takrat za spreobrnjenje grešnikov darovali Bogu vse, kar jih je težkega doletelo.

Šest Marijinih obiskanj v Irijski globeli

13. maja 1917 je bila nedelja in trije pastirčki so pasli ovce v kotanjasti Irijski globeli. Opoldan so po krajevni navadi kleče zmolili rožni venec, ko se je nenadoma zabliskalo in nad bližnjim hrastičem so zagledali skrivnostno, čudovito lepo Gospo. Hoteli so zbežati, a Gospa jih je prijazno zadržala, jim rekla, naj se ne bojijo in jim povedala, da prihaja iz nebes. Vprašala jih je, ali hočejo prenašati trpljenje, ki jim ga bo poslal Bog, v zadoščenje za grehe, s katerimi ga žalijo, in kot prošnjo za spreobrnjenje grešnikov. Lucija je v imenu vseh odgovorila pritrdilno in Gospa jim je v pomoč zagotovila božjo milost. Naročila jim je, naj prihajajo tja ob isti uri vsakega trinajstega v mesecu do oktobra in naj vsak dan molijo rožni venec za mir v svetu. Otroci so sklenili, da bodo o gospe molčali, vendar je Jacinta vse izklepetala mami. Isti dan je o prikazanju vedela že vsa vas.

13. junija je pastirce spremljalo že 50 ljudi. Tokrat je Marija obljubila, da bo Frančiška in Jacinto kmalu vzela v nebesa, Luciji pa je dejala, da želi z njenim sodelovanjem na svetu vpeljati češčenje svojega brezmadežnega srca. Spet jim je naročila molitev rožnega venca, da bodo izprosili konec vojne.

13. julija je prišlo tja že na tisoče pobožnih ali radovednih ljudi. Marija je otrokom naročila, naj se žrtvujejo za grešnike, nato jim je razodela vse tri dele fatimske skrivnosti (prvi in drugi del skrivnosti je Cerkev objavila leta 1942, tretji del pa leta 2000), na koncu pa je dodala, naj po vsaki desetki rožnega venca molijo: »O Jezus, odpusti nam naše grehe ...«

Napovedala je čudež, ki se bo zgodil oktobra.

Prvi del skrivnosti: Videnje pekla. Sestra Lucija ga v spominih opisuje kot »nekakšno ognjeno morje in v ta ogenj potopljene hudobne duhove in duše, kot če bi bili prosojni črni ali rjavi razbeljeni oglji v človeški obliki«, ki so »tulile od bolečin in kričale od obupa«. Če ne bi Marija vsem trem v prvem prikazanju obljubila, da jih bo vzela v nebesa, pravi Lucija, bi umrli od strahu in groze.

Drugi del skrivnosti:

češčenje Marijinega brezmadežnega srca in pogojna napoved 2. svetovne vojne ter širjenja ruskega komunizma. Otroci so prestrašeni spet pogledali Marijo, ki jim je žalostno rekla: »Videli ste pekel, v katerega padajo duše ubogih grešnikov. Da bi jih odrešil, želi Bog, da se v svetu ustanovi pobožnost do mojega brezmadežnega srca. Če bodo ljudje storili to, kar vam bom povedala, se bodo mnoge duše rešile in nastopil bo mir. Vojna se bo končala. Toda če ne bodo prenehali žaliti Boga, bo v času papeževanja papeža Pija XI. izbruhnila nova, še strašnejša vojna. Ko

boste videli neko noč, ki bo obsijana z neznano svetlobo, vedite, da je to veliko znamenje, ki vam ga Bog daje, da bo svet kaznoval zaradi njegovih zločinov z vojno, lakoto, preganjanjem Cerkve in svetega očeta.«

Noč, obsijana z nepoznano svetlobo, je bil izredni polarni sij rdeče barve, ki je bil viden po vsej severni zemeljski polobli 25. januarja 1938. V Sloveniji so ga videli malo pred 21. uro, v Parizu so ljudje celo mislili, da je požar in klicali gasilce. En mesec po tistem je Hitler priključil Avstrijo, osem mesecev pozneje je vkorakal na Čehoslovaško.

»Da bi se to preprečilo, bom prišla prosit za posvetitev Rusije (otroci so mislili, da gre za deklico z imenom Rusija) mojemu brezmadežnemu srcu in za zadostilno sveto obhajilo prvih sobot v mesecu. Če bodo sprejeli moje prošnje, se bo Rusija spreobrnila in bo nastopil mir. Če ne, bo razširila svoje zmote po celem svetu, pospeševala vojne in preganjanje Cerkve. Dobri bodo mučeni, sveti oče bo moral zelo trpeti, razni narodi bodo uničeni, končno pa bo zmagalo moje brezmadežno srce. Sveti oče mi bo posvetil Rusijo, ki se bo spreobrnila, in svetu bo podarjeno nekaj časa miru.

Na Portugalskem se bo prava vera zmeraj ohranila ...«

Tretji del skrivnosti, kot jo je zapisala s. Lucija: Otroci so na levi strani Gospe, malo višje »videli angela, ki je v levi roki držal ognjen meč. Iz meča so izhajali ognjeni zublji in zdelo se nam je, da bodo zažgali zemljo, toda zublji so ugašali, ko so prišli v dotik s sijajem, ki ga je naša Gospa z desnico usmerjala proti angelu. Angel je z desno roko kazal proti zemlji in klical z močnim glasom: Pokora, pokora, pokora! In videli smo v velikanski luči, ki je Bog, ,nekaj, kar je zgledalo kot osebe v zrcalu, kadar gredo mimo zrcala', v belo oblečenega škofa. Imeli smo občutek, da je to sveti oče. Mnogi drugi škofje, duhovniki, redovniki in redovnice so se vzpenjali na strm hrib, na vrhu katerega je stal velik križ iz neobdelanega debela hrasta plutovca. Preden se je povzpел do njega, je sveti oče šel skozi veliko mesto, ki je bilo napol porušeno. Tresoč in s klecavimi koraki, obtežen z bolečino in skrbmi, je molil za duše neštevilnih mrličev, ki jih je srečeval na svoji poti. Ko je prišel na vrh hriba, je pokleknil k vznožju velikega križa. Tu ga je ubila skupina vojakov, ki so streljali nanj

s strelnim orožjem in s puščicami. Na enak način so umirali drug za drugim škofje, duhovniki, redovniki, redovnice ter moški in ženske različnih stanov in položajev. Pod obema prečnicama križa sta stala dva angela in vsak je imel v roki kristalno škropilnico. Vanju sta zbirala kri mučencev in z njo napajala duše, ki so se bližale Bogu.«

Žolčne razprave v tisku o pristnosti Marijinih prikazovanj in razodetij so v tedanji zelo proticerkveno usmerjeni Portugalski nagnile okrajnega prefekta, da je 13. avgusta 1917 izdal zaporni nalog za vse tri vidce. Te so v ječi ločili in zastraševali, vendar ti niso preklicali, kar so videli in slišali. 13. avgusta pastirčki zato niso mogli v Irijsko globel, Marija pa se jim je prikazala v nedeljo, 19. avgusta, v bližnjem kraju Valinhos in jim naročila, naj veliko molijo in se žrtvujejo za grešnike: »Veliko duš gre v pekel, ker se zanje nihče ne žrtvuje in nihče ne moli zanje.«

13. septembra je Marija še enkrat naročila pastirčkom, naj molijo rožni venec, da bodo izprosili konec vojne. Spremljalo jih je trideset tisoč ljudi.

13. oktobra je bilo navzočih od petdeset do sedemdeset tisoč ljudi – med njimi tudi agnostiki in ateisti, pa tudi mnogi novinarji in fotografi – čeprav je lilo kot iz škafa. Marija se je predstavila kot Gospa rožnega venca, napovedala je konec vojne in žalostno rekla: »Naj ne žalijo več našega Gospoda, ki je že zelo žaljen.«

Sončni čudež: Že 13. julija je Marija obljubila čudež, ki bo potrdil, da so njena prikazovanja resnična. Navzoči so bili 13. oktobra res priča nenavadnemu astronomskemu pojavu. Dež je ponehal, oblaki so se pretrgali in prikazalo se je sonce, ki je izgubilo svoj slepeči blesk in se začelo naglo vrteti okoli svoje osi ter sipati okoli sebe žarke različnih barv. Ti žarki so obarvali predmete na zemlji, mokra obleka na ljudeh pa se je v trenutku posušila. Nato se je sonce s silovito naglico zagnalo proti zemlji, na koncu pa je spet normalno svetilo. Prizor je trajal kakih deset minut in videli so ga tudi ljudje 40 kilometrov daleč, nekateri so ga celo fotografirali, ni pa bil viden na drugih koncih sveta in tudi znanstveniki ga z inštrumenti niso zabeležili. Ni šlo za pojav na samem soncu, ampak v ozračju, v zvezi s sončno svetlobo, kot pri mavrici. Otroci so pozneje povedali, da so oni v tem času videli sveto družino (sveti Jožef in Jezus sta blagoslovila ljudi), Jezusa z žalostno Materjo božjo ter Marijo kot karmelsko Mater božjo.

S tem čudežem so se končala Marijina prikazovanja v Fatimi. Leta 1930 je Cerkev pod papeževanjem Pija XII. po natančni in strogi preiskavi tamkajšnjega škofa uradno dovolila češčenje Naše Gospe v Fatimi.

Leta po prikazovanjih

Obvarovanje Portugalske: Na kraju, kjer so otroci videli Marijo, so po Marijinih naročilih kmalu postavili kapelo in po opisu otrok naredili Marijin kip. Ko je leta 1936 izbruhnila državljanska vojna v Španiji, je 13. maja četrta milijona Portugalcev poromalo v Fatimo in prosilo Marijo, kraljico miru, da bi njihovo deželo obvarovala vojne. Dve leti pozneje se jih je kar pol milijona prišlo zahvalit, da je bil ohranjen mir v njihovi domovini.

Leta 1953 je bila na tem kraju že prej zgrajena cerkev posvečena Kraljici presvetega rožnega venca. Kip fatimske Gospe je bil leta 1946 slovesno kronan, naslednje leto pa so naredili posnetek, ki od tedaj roma po svetu.

Nadaljnja prikazovanja sestri Luciji: Marija se je Luciji še večkrat prikazala tudi potem, ko je ta postala redovnica. Med drugim 16. junija 1921 in 26. avgusta 1923, ko ji je še enkrat priporočila molitev in žrtev za grešnike. Ko je v mestu Pontevedra v Španiji Lucija opravljala postulat, se ji je 10. decembra 1925 ponoči prikazala Marija z Detetom v naročju in ji naročila, naj širi pobožnost prvih petih sobot (te obsegajo zadostilno obhajilo, spoved, molitev enega dela rožnega venca in 15 minut premišljevanja ene ali več skrivnosti rožnega venca).

Posvetitev Rusije: Pozneje v času noviciata v Tuyu v Španiji je Marija 13. junija 1929 izročila sestri Luciji sporočilo, da »Gospod prosi, naj sveti oče skupaj z vsemi škofi sveta posveti Rusijo« Marijinemu brezmadežnemu srcu, »in obljublja, da jo bo zaradi posvetitve rešil«.

To je storil šele Janez Pavel II., ko je 25. marca 1984 na Trgu svetega Petra skupaj s škofi z vsega sveta pred originalnim milostnim kipom fatimske Gospe izvršil posvetitev Rusije in sveta Marijinemu brezmadežnemu srcu (ter jo ponovil 8. oktobra 2000, ko so bili ob njem zbrani škofje vsega sveta). Rusijo je omenil z besedami: »... Na poseben način ti izročamo in posvetimo tiste ljudi in narode, ki to izročitev in posvetitev posebno potrebujejo.«

Kmalu po posvetitvi leta 1984 se je apostolski nuncij na Portugalskem srečal s sestro Lucijo. »Ali je Rusija že posvečena?« jo je vprašal. »Da, sedaj je posvečena,« je odgovorila. »Torej čakamo na čudež.« »Bog drži besedo,« je dejala sestra Lucija.

Pripravila Darja Šneberger Brežnik za revijo Božje okolje, leto 42, štev. 2 (2017), str. 9 - 12.

OBISK SOBRATOV IN ROJAKOV V AVSTRALIJI

od 3. do 23. maja 2017

MELBOURNE

Ocenil sem, da sem do Melbournu prepotoval tretjino zemljinega obsega. Avstralija je res daleč in najbrž je to razlog, da so tam obiskov iz Evrope tako veseli. Srečanje na letališču v večeru srede, 3. maja 2017, je bilo prisrčno. V odboru za sprejem so bili p. Ciril, p. David, laiška misijonarka ga. Marija Anžič in trije sorodniki: Mimi Horvat ter Beti in Peter Belec (**foto spodaj**). Prva noč v Avstraliji je bila zelo kratka. Po novem času sem se zbudil ob pol treh zjutraj. Spal sem tri ure in pol. To je običajno, je rekel p. Ciril. Po zajtrku smo se odpravili na obisk ge. Francke Anžin. Stanuje blizu cerkve. Vesela je bila pozdravov nadškofa p. Staneta. Pri petindevetdesetih letih sama skrbi zase, peče potico in vozi avto.

Sledil je ogled Melbournu. Narava je kontrastno drugačna od slovenske: drugačni zvoki, barve, rastline, ptice... Zgradbe so sicer tipično velemestne, so pa ljudje nekaj posebnega. Zdeli so se mi pomirjeni. Ne spomnim se, da bi slišal avtomobilske hupe ali jih sunkovito speljevati, ko se je prižgala zelena luč na semaforju.

Zvečer smo bili povabljeni na večerjo k sorodnikom žene mojega brata, k Beti in Petru Belec. V gostoljubnosti so se izkazali. Pater David se mi je dobrodušno smejal, ko sem za mizo dvakrat zakinkal. Kljub siloviti utrujenosti je bil večer nadvse prijeten.

V petek, 5. maja 2017, sem se srečal s prvo realnostjo pastoralnega dela v Melbournu. Ob 10. uri je bila v slovenski cerkvi pogrebna sv. maša, ki ji je sledil pogreb.

Patra Cirila sem spremljal na pokopališče in nato v dom k oskrbovanki ge. Ani Lešnjak, ki je rodna sestra duhovnika g. Staneta Cikaneka iz Londona.

Po poznopopoldanskem kosilu sem se šel sprehodit v bližnji park, kjer sem naletel na izredno velike netopirje. Ker je bil mrak, so se nekateri že začeli prebujati. Z glavo navzdol so viseli na vejah dreves. Napisi ob sprehajalni poti so opozarjali, da živali niso nevarne in naj jih sprehajalci

pustimo pri miru. Še dobro, da sem videl to opozorilo, saj sem si že predstavljal prizore iz filmov o vampirjih. To so bili lisičji netopirji, tako sem prebral, veliki od 30 do 40 cm.

Jutri (v soboto, 6. maja) zjutraj zgodaj odrinemo v Adelaido. Ne smem iti prezgodaj spat. Tako bom hitreje ujel časovno razliko.

ADELAIDE

Nedeljske svete maše (7. maja 2017) se je na misijonu, ki ga oskrbuje p. David, udeležilo 75 Slovencev. Med njimi dve Poljakinji in en Madžar. Radi prihajajo v to cerkev, so rekli, ker je tako domača in ljudje prijazni. Na začetku svete maše me je v imenu skupnosti takole nagovoril g. Ivan Legiša Burnik:

»Kot vidite, usoda nas je pripeljala v tujino. Vsak iz svojega razloga prišli smo v tuj svet in v njem opravljamo svojo krščansko dolžnost, ko truda polno razglabljammo svoje duše vsemogočnemu Bogu. Trinajstega februarja je minilo 34 let, ko je metropolit dr. Alojzij Šuštar v čast Sv. Družine blagoslovil to cerkev za slovenske izseljence v Južni Avstraliji. Vse od tedaj, ko je bila cerkev za vse premajhna, vse do danes, ko nas je še kar nekaj, se iz tega svetišča na nas razliva blagoslov Gospoda Stvarnika neba in zemlje. Cerkev je izredne važnosti za ohranjanje

vere in materinega jezika. Tu smo se dolga leta zbirali s pokojnim p. Janezom, kakor se sedaj zbiramo s p. Davidom, kjer najdemo Božji blagoslov in Marijino varstvo.

Sredi množice narodov naše nedeljske maše so varno zavetje, sem se zatekamo, da se okrepimo v živi vodi slovenske besede in verskega prepričanja. Tu najdemo moč, da osamljeni vztrajamo sredi tujine in sredi modernih vplivov, ki visijo kot suhi vetrovi nad utrujenim vsakdanom.

Naši nedeljski dnevi so romanja k izseljeni Brezjanski Mariji Pomagaj, ki nas že 34 let blagoslavlja s svojega trona na banderi in nas, ko stopamo z drugimi narodi v Marijanski procesiji, korajžno bodri, da z njeno pomočjo ostajamo njen narod.

Spoštovani p. provincial, tudi od vas v domovini je odvisno, koliko časa bomo še vztrajali. Sami lahko vidite, da so tudi mladi med nami, ki čutijo slovenstvo v srcu, in ker je narodni čut intergeneracijski element duhovnega življenja, se iskreno zahvaljujemo Bogu za dobroto, da smemo imeti svojega duhovnika, ki smo ga vse bolj potrebni. Zahvaljujemo se Vam za p. Davida, on je prišel k nam z Jezusom v srcu in ima vedno odprto srce za usmiljenje, katero mu daje potrebno moč, da nam ne pobegne. Seveda mi bi radi, da bi bil p. David stalno z nami, obenem razumemo, da je to skoraj nemogoče, čeprav je prav on nepogrešljiv del našega upanja, ko nas pripravlja za nekaj več, kot nam nudi ta iznakaženi svet.»

V Avstraliji materinski dan praznujejo drugo nedeljo v maju. Mi smo se ga spomnili že prvo nedeljo petega meseca. Prireditvev po koncu maše je bila prisrčna. Najbolj nas je ganila pesem o mami, ki jo je zapela ga. Ana Likar, starejša izseljenka. Sledilo je srečanje v dvorani misijona. Kot da se poznamo že vrsto let, so Slovenci iz Adelaide takoj po stisku roke začeli pripovedovati svoje življenjske zgodbe. Večina izmed njih je bila pretresljiva. Mnogi so odšli zdoma zelo mladi – osemnajst ali malo več let. Gospa s Primorske je rekla, da brez vere ne bi ohranila poguma in volje do življenja. Razpeti so med domovino, ki je tako neskončno oddaljena, in življenjem, ki ga živijo tukaj.

V nedeljo zvečer so se zbrali v Adelaidi vsi slovenski frančiškani, ki delujejo pod južnim križem: p. David, p. Ciril in p. Darko. Že v soboto pa je s p. Davidom in menoj prispela ga. Marija Anžič, da bo v tednu, ki je pred nami, poskrbela za kuhinjo.

Od ponedeljka do četrtega sem za sobrate vodil duhovne vaje. Izkoristili smo čas in veliko govorili o prihodnosti naših postojank in verskih centrov v Avstraliji. V sredo smo šli obiskat sestre, kjer p. David med tednom, ko je v Adelaidi, mašuje. Vesele so bile obiska, na katerem so se zahvalile za požrtvovalnost p. Davida. Tudi v Avstraliji primanjkuje duhovnikov. Ko je p. David v Melbournu, so pogosto v zadregi glede mašnika. V četrtek zvečer nas je obiskal nadškof msgr Philip Edward Wilson v spremstvu vikarja Philipa Marshalla. Oba gosta sta bila sproščena in domača, morda tudi zato, ker je Marija pripravila odlično večerjo. Nadškof se je spomnil p. Janeza Tretjaka in njegovega »mini živalskega vrta«!

Jutri odpotujeva s p. Darkom v Sydney.

SYDNEY

Sv. Frančišek je naročil bratom, naj hodita po svetu po dva in dva. Najbrž tudi zato, ker se med potjo pogovarjaš več kot sicer. S p. Darkom sva pot v Sydney dobro izkoristila za pogovor, razen tiste ure, ko sva zadremala na letalu. Na letališču naju je pričakal jezuitski pater Vili Lovše, ki je od oktobra 2016 na sobotnem letu v Avstraliji.

P. Darko je dober gostitelj in ko sem mu rekel, da se preveč trudi, je rekel: »Veš, prvi vtis je najpomembnejši!«

V soboto, 13. maja 2017, sta se nama pridružila še p. Ciril in Marija Anžič, ki sta prispela iz Melbourn. Ta dan nas je gostoljubno sprejel provincial avstralske province p. Phillip Miscamble, ki je bil obiska vesel. Pripovedoval je gradnji cerkve v Singapurju, kjer je bil župnik. Zahvalil sem se mu za skrb za naše sobrate. Po sprejemu smo odšli na praznovanje osemdesetletnice g. Alfreda Brežnika

AM, zaslužnega častnega generalnega konzula Republike Slovenije za New South Wales. Z njegovo ženi Jeni sva odkrila, da sva skoraj v sorodu.

Pri sveti maši v nedeljo, 14. maja 2017, ob 9.30 dopoldne se je zbralo okrog 180 slovenskih rojakov. Za uvod so pevci na koru zapeli: »Spet kliče nas venčani maj!« Za orglami je bila ga. Carmen Austin, Filipinka, ki zbor in ljudsko petje v slovenski cerkvi spremlja že sedemnajst let. Občudoval sem njen talent, predvsem, da tako dobro ujame slovenski melos, še posebej na koncu, ko smo zapeli: »Marija skož' življenje...!« Pater Valerijan mi je naročil pozdrave za vse avstralske Slovence. Ko sem zbrane pozdravil v njegovem imenu, se je cerkev vidno zganila. Kasneje, na srečanju v dvorani, so vsi spraševali po njegovem zdravju in prosili, naj mu prenesem pozdrave. Kar nekaj jih je obljubilo, da ga bodo obiskali, ko pridejo v Slovenijo.

Po kosilu v Slovenskem društvu Sydney smo se odpravili v Wollongong, kjer je bila ob 16. uri sv. maša. Dobro uro vožnje je do tja. Prvič se mi je razkrila čudovita avstralska pokrajina. Do sedaj sem se gibal bolj ali manj po mestih. Slovenska skupnost v tem priobalnem naselju je majhna, a močno povezana. Ljudsko petje med sveto mašo je bilo tako, kot bi ga poslušal na Brezjah, ko se zbere večje število romarjev. Za to ima zasluge organist Andrew Žičkar in skupina žena, ki že leta ubrano prepevajo. Te iste žene so pripravile večerjo v slovenskem klubu Planica. Izkazale so se kot dobre gostiteljice in prijetne družabnice. Preden smo se poslovili, so zapele še nekaj pesmi.

Z Barico Brodnik

Od ponedeljka, 15. maja, do srede zjutraj, 17. maja, ko smo se odpravili v Canberro, je čas hitro minil: obisk živalskega vrta z avstralskimi domorodnimi vrstami, ogled slovenskega arhiva HASA NSW, kosilo v slovenskem klubu Triglav in obisk škofa v Parramatti msgr. Vincenta Long Van Nguyena. Škof je minorit in mislim, da se je tudi zaradi tega

V Sydneyu: p. Darko, slovenski provincial p. Marjan Čuden, avstralski provincial p. Phillip Miscamble, p. Ciril, p. Peter.

S škofom msgr. Vincentom Long Van Nguyen.

pogovarjal zelo domače. Rekel je, da pogreša samostansko skupnost. Pozna nekaj slovenskih minoritov in je hvaležen za našo prisotnost v Sydneyu. Je mlad (mojih let) in je pred desetletji kot begunec v čolnu prispel v Avstralijo iz Vietnama.

CANBERRA

Slovenska skupnost se zbira v cerkvi sv. Petra in Pavla. Okrnjeni pevski zbor je s pomočjo p. Darka solidno zapel. Somaševala sta hrvaška patra Miroslav in Josip, ki sta se po sveti maši pridružila večerji v slovenskem klubu Triglav. Zopet je presenetila gostoljubnost in domačnost naših rojakov. Po večerji sva s p. Darkom v bolnišnici obiskala go. Jožico Koštrica, ki je pri dvainštiridesetih letih zbolela za rakom. Kemoterapija jo je močno izčrpala, a je bila kljub utrujenosti obiska vesela. Upamo, da bo ozdravela, saj je srce in duša slovenske skupnosti v Canberri. Na drugem koncu bolnišnice sva obiskala g. Jožeta Žužka, ki so mu prejšnji teden amputirali nogo.

V četrtek, 18. maja, je bila pred nami dolga vožnja v Melbourne. Ker smo bili pridni in smo zgodaj vstali, smo se odločili, da se ne bomo peljali po »Highway«,

ampak preko gora po panoramski cesti. Dan je bil sončen, zato se je pokrajina kopala v jesenskih barvah. Avstralska planota je v svoji naravni lepoti čudovita. P. Darko je vesten voznik in ni nikoli prekoračil omejitve hitrosti. Raje je vozil malce manj od dovoljenega. Tako nam je še podaljšal užitke, ko smo se med vožnjo ozirali naokrog in si želeli za zmerom zapomniti prizore, ki so se naslikali pred nami.

MELBOURNE

V četrtek zvečer, 18. maja 2017, so nas pričakali p. Ciril, p. David in laiška misijonarka Marija Anžič. P. Darko je že vnaprej napovedal dobro večerjo. Ni se zmotil. Ga. Marija je spet preseгла samo sebe. Nadvse se je prilegla domača juha. V petek smo se srečali z molitveno skupino, v soboto pa smo obiskali Phillip Island.

V nedeljo, 21. maja 2017, se je v cerkvi zbralo več kot dvesto rojakov (točno 223, ker so v maju imeli šest letne nedeljnike!).

Pozdravil me je mladi inženir g. Simon Grilj, podpredsednik Pastoralnega sveta (**foto zgoraj**):

»Spoštovani gospod provincial pater Marjan, prisrčno pozdravljeni in dobrodošli med nami!

Sedaj ste že gotovo zelo domači v Avstraliji, saj ste imeli lepa srečanja v Adelaidi, Sydneyu, Wollongongu in Canberri. No, sedaj po glavnem mestu, je na vrsti še Melbourne!

Naše občestvo Vam s patrom Cirilom, patrom Davidom in misijonarko Marijo izreka dobrodošlico, prav tako tudi patru Darku in novinarju Televizije Slovenija, Jožetu Možini, ki je med nami. Pozdrav seveda tudi že kar domačemu patru Viljemu!

Tu, v Kew, je prva slovenska cerkev v Avstraliji. Bogu smo hvaležni za vse, ki so se s patrom Bazilijem že pred petdesetimi leti in še pozneje vse do danes prizadevali, da imamo sredi Melbourn slovensko cerkev in še vedno živo občestvo.

Bogu in slovenski frančiškanski provinci gre zahvala za vse, ki so delovali - tudi slovenskim sestram - in vsem, ki sedaj delujejo med nami. Hvala za Vaš obisk, pater provincial, in pozdravljeni!»

Pater Ciril me je nato še predstavil in nagajivo moj priimek iz Čuden spremenil v Čeden. Cerkev se je zasmejala in prijetno vzdušje je bilo vzpostavljeno. Po sveti maši in petih litanijah smo se odpravili v dvorano pod cerkvijo. Najprej je sledil krajši kulturni program, ki smo ga

začeli z avstralsko in slovensko himno, dve pesmi so zapeli moški cerkvenega pevskega zbora, g. Peter Bole je na pamet recital *Turjaško Rozamundo*, moški pevski zbor Planinka je pod vodstvom g. Rolanda Carmodyja in ob spremljavi violine zapel tri slovenske pesmi, nato pa so učenci Slomškove šole oblečeni v gorenjske narodne noše povedali nekaj misli o mami in še zaplesali. Program je povezovala ga. Katarina Vrisk, organistinja in v pastoralnem svetu odgovorna za kulturne dogodke. Nato je sledilo odlično kosilo.

Med kosilom se je oglašala slovenska pesem. Tudi p. Darko je zapel ob spremljavi harmonike Lentija Lenka OAM. Vse nas goste: mene, g. Jožeta Možino, p. Darka in p. Viljema so obdarili s pristinimi avstralskimi klobuki. Z vsemi dvestotimi udeleženci kosila sem se rokoval in jih med drugim vprašal, iz katerega kraja v Sloveniji prihajajo. Večina jih je Primorcev, doma okrog Ilirske Bistrice.

To nedeljo so bile gospodinje članice Društva sv. Eme ob vodstvu predsednice Olge Bogovič. Že v soboto se jih je

v Baragovem domu zbralo večje število. V kuhinji je bilo živahno, saj so želele pripraviti čim več hrane za naslednji dan. V nedeljo so članice društva pospravljale vse do večera. Večina slovenskih rojakov, ki so zvesti našim misijskim središčem, je res požrtvovalnih in si ne pomišljajo skupnosti velikodušno podariti svojega časa, talentov in pridnosti. »Še več bi naredili, če bi bili par let mlajši«, pravijo.

V ponedeljek, 22. maja, smo gostili g. nadškofa msgr. Denisa Jamesa Harta. Rad obišče naše brate. Stanuje v bližini in se vsako jutro sprehodi mimo našega misijona v Melbourne. Letos v juliju bo ponovno obiskal Slovenijo. Med večerjo je zelo hvalil go. Marijo in njeno postrežbo, tako, da smo bili že malo v skrbeh, če se morda ne ozira po novi gospodinji.

Srečanje s Pastoralnim svetom misijona je bilo ob 19. uri. Zbralo se je dvajset članov, samo eden je manjkal. Najbrž jih je privabila osma točka dnevnega reda, ki se je glasila: »Pogovor s p. provincialom o 5. sklepu provincialnega kapitlja 2016, ki naroča, naj provincialno vodstvo v sodelovanju z brati v ZDA in Avstraliji izdela načrt o prihodnosti tamkajšnjih postojank in verskih centrov za slovenske izseljence.« Seveda pastoralnemu svetu nisem mogel predstaviti načrta, ker je za to potreben določen čas, brez katerega modra presoja ni mogoča, prosil pa sem jih, naj nam pri pripravi načrta pomagajo s svojimi mnenji in nasveti. Načrt bomo pripravili po metodi: najprej videti, nato presoditi, nazadnje odločiti. Eden izmed razlogov mojega obiska v Avstraliji je, da vidim, kakšno je delo naših sobratov in v kakšnih okoliščinah se nahajajo. V Sloveniji poznamo poslanstvo naših patrov v Avstraliji, v podrobnosti pa njihovih razmer ne poznamo.

Načrt o prihodnosti naših postojank v Avstraliji naj bi bil izdelan do marca leta 2019, ko bo prihodnji provincialni kapitelj. Slovenski frančiškani bomo rojake v Avstraliji spremljali, dokler bomo mogli. Zaenkrat ne vemo, koliko časa bo to. Odgovor bo lažji, če se nam bodo pridružile nove moči, zato vas prosim, da molite za nove duhovniške in redovniške poklice. Hvala vam za vse, kar storite za naše patre. Naj vam Bog bogato povrne!

To je bil zame prvi obisk Avstralije in z rojaki pod Južnim križem sem se srečal prvič. Veliko mi jih je potem, ko sem se predstavil, reklo: »Me veseli spoznanje!« Prej še nisem slišal te posrečene fraze. Tudi mene je veselilo spoznanje z njimi. Najmočnejši vtis o njih je, da so dobri ljudje. Življenje, ki jim ni prizanašalo, jih je pregnetlo in prečistilo. Kakšne so njihove zgodbe, kaj nosijo v srcu? Njihova občutja sem našel v *Pesmi izseljenca* iz leta 1993:

*Z napol prazno culo,
z mislijo, polno dvomov,
podal sem se v svet.*

Na palubi slonim, v divje valove strmim.

*Življenje, kaj prinaša mi?
Morda solze, gorje, smeh
na daljnih tujih tleh?*

*Tovarno, sladkorni trs,
ovce v travi do prs.*

Odgovora ni.

Čas beži, stopnjuje skrbi.

*Otroci rastejo, zahtevajo,
dozorevajo.*

*Vnuk boža sive lase,
dedovih težav ne ve.*

Sonce sije v njegovih očeh.

Obraza širok nasmeh pove,

človek je lahko doma

v dveh koncih sveta,

če ju nosi v pravem kotu srca.

Danes, v torek, 23. maja 2017, se vračam domov. Prtljaga je pripravljena. Hvala Bogu, ni preseгла dovoljene teže. Če bi pa lahko stehal vse trpke razloge, zakaj so naši rojaki šli v tujino, kako na trdo so začeli, kako do skrajnosti so se odrekli, da so si ustvarili novo življenje, pa bi videl, da

so njihove usode krepko presegle težo znosnega, a so jo kljub temu zmogli in se niso zlomili. Bogu hvala za njihovo voljo in vztrajnost, za vero in ljubezen do domovine. Zahvaljujem se jim za zgled, vam dragi frančiškani v Avstraliji, pa za gostoljubje in domačnost. Naj vas in naše rojake Bog blagoslavlja in varuje!

**pater Marjan Čuden,
Melbourne, 23. maja 2017**

Obisk frančiškanov v Box Hillu.

IZPOD TRIGLAVA

Tone Gorjup

100 LET MARIJINIH PRIKAZOVANJ V FATIMI

Ob 100. obletnici začetka Marijinih prikazovanj v Fatimi smo ob spremljanju papeževega obiska v tem kraju milosti, kjer je med svetnike prišel fatimska pastirčka Jacinto in Frančiška, praznovali tudi v Sloveniji. Na predvečer praznika Fatimske Matere Božje je bilo slovesno na Ptujski Gori, kamor so se romarji odpravili peš iz Maribora in še nekaterih krajev. Sveto mašo, med katero so blagoslovili kapelice s kipom Fatimske Marije, je daroval mariborski nadškof Alojzij Cvikl. V pridigi je dejal, da je kljub temu, da je od začetka prikazovanj Marije v Fatimi minilo sto let, čutiti, kako so njena sporočila ohranila aktualnost. „Kakor takrat, tudi danes doživljamo spopad med dobrim in zlim, ki se nadaljuje v srcu vsakega človeka. Ta boj se nadaljuje v naših družinah, v naših medsebojnih odnosih, na političnem in gospodarskem področju, znotraj naših mest, naše domovine in na svetovni ravni.“ Odgovor na to naj bo živa vera, prežeta z molitvijo rožnega venca in življenje iz zakramentov. Predvsem pa je pomemben živ odnos z Bogom; tega pa ni brez molitve, brez svete maše in brez zakramenta sprave. Nadškof je še povabil, naj družine z veseljem sprejmejo kipec Fatimske Matere Božje, ki roma po župnijah v svoj dom. Murskosoboški škof Peter Štumpf pa je na god Fatimske Marije maševal v Črenšovcih. Tudi on je začetek prikazovanj trem pastirčkom sredi prve svetovne vojne označil za dan, ki bo v zgodovino Cerkve in vsega človeštva zapisan kot dan velikega upanja. O pomenu blagoslovitve podob Fatimske Marije, ki so jih po slovesnosti duhovniki odnesli na svoje župnije, da bi obiskovale družine, pa je škof Štumpf povedal: „Z molitvijo rožnega venca širite mrežo ljubezni do Jezusa in Marije. Ta mreža molitve nas bo povezovala v eno Marijino družino, ki moli za svoje spreobrnjenje od grehov in moli za mir v družinah, za mir po naših župnijah in za mir v svetu. Sam se bom zelo rad pridružil tej molitvi. Če kdo želi, da pride tudi škof na vaš dom in z vami moli, lahko svojo željo sporoči domačemu župniku, da potem skupaj poiščeva primeren čas za skupno molitev ob sveti fatimski podobi Matere Božje.« Slovesnost so pripravili tudi v Stični, kjer se do oktobra vsak mesec vrstijo fatimski shodi. Praznično je bilo tudi v Kisovcu, kjer je župnijska cerkev posvečena Fatimski Materi Božji. Začeli so z

molitveno uro, praznično sveto mašo pa je daroval nadškof Alojz Uran. Po maši je bila procesija z Marijinim kipom.

VEČER KRŠČANSKIH IZROČIL

Na predvečer praznika Marije, Pomočnice kristjanov, ki jo slovenski kristjani častimo kot Marijo Pomagaj, je bilo slovesno tudi na Brezjah. Pred podobo Marije Pomagaj smo se v molitvi povezali z vsemi rojaki doma in po svetu v duhu pobude z evharističnega kongresa v Filadelfiji pred štirimi desetletji. Tokrat je slovesnost na Brezjah vodil škof Franc Šuštar, ki je po evangeliju dejal, da moramo biti hvaležni za izročilo, ki so nam ga pustili predniki: „Poglejmo prav na začetke tega verskega izročila: prihaja od Jezusa Kristusa, preko življenja tolikih svetih in dobrih ljudi v zgodovini Cerkve... Kolikšno je to bogastvo! Lahko se čudimo in zahvaljujemo - tako za ljudi iz preteklosti, kot tudi za vse brate in sestre, ki živijo to izročilo danes.“ Vsebina verskega izročila našega naroda je, da nas Bog ljubi in je z nami; da smo prejeli Božje otroštvo in smo ljubljene sinovi in hčere vsemogočnega Boga; da je z nami nebeška Mati Marija in še bi lahko naštevati, je nadaljeval škof in nas povabil, da pomislimo tudi na poslanstvo, ki nam ga Gospod daje z zakramentom svete birme. Naša dolžnost je, da tradicijo in vero izročamo mlajšim rodovom. Večer krščanskih izročil se je nadaljeval s procesijo milostne podobe po vasi in petimi litanijami Matere Božje.

MAJNIŠKA DEKLARACIJA

V torek, 30. maja 2017, je minilo 100 let, odkar je dr. Anton Korošec kot predsednik Jugoslovanskega kluba v dunajskem državnem zboru, prebral Majniško deklaracijo, politično izjavo poslancev tega kluba, v kateri so zahtevali združitev Južnih Slovanov v monarhiji v avtonomno enoto. Šlo je za jasno zahtevo, naj se vse ozemlje, na katerem prebivajo Slovenci, Hrvati in Srbi, zedini na temelju narodnega načela v samostojno državno telo. Ob visokem jubileju so pri Sv. Juriju ob Ščavnici, v rojstni župniji Antona Korošca, pripravili znanstveni simpozij, ki se je začel s predstavitev kratkega filma Dr. Anton Korošec - duhovnik, urednik, politik. V nadaljevanju je nastopilo šestnajst uglednih zgodovinarjev, ki so umestili slovensko zgodovino pred sto leti v dunajsko ozadje, predstavili Jugoslovanski klub poslancev, nastanek Majniške

deklaracije, deklaracijsko gibanje v slovenskih deželah in med rojaki v ZDA. Drugi del simpozija je bil posvečen življenju in delu Antona Korošca ter vplivu Majniške deklaracije na stoletno pot slovenskega naroda do danes, ko imamo lastno državo. Praznovanje se je nadaljevalo naslednji dan, ko je nedeljsko sveto mašo v župnijski cerkvi sv. Jurija ob Ščavnici daroval kardinal Franc Rode. V pridigi je spregovoril o Antonu Korošču kot človeku, kristjanu in duhovniku. Poudaril je, da je stoletnica „Majniške deklaracije“ preroški korak v smer slovenske samostojnosti, priložnost, da se globlje zavemo te odločilne spremembe v naši zgodovini. Po akademiji, ki so jo pripravili po maši, so v bližnjih Biserjanah odprli še Koroščevo sobo.

NADŠKOF ŠUŠTAR V SPOMINU SLOVENCEV

Pred deseto obletnico smrti ljubljanskega nadškofa Alojzija Šuštarja je kulturno društvo Trebnje pripravilo posvet z naslovom „Nadškof Šuštar v spominu Slovencev“. O njem so spregovorili mag. Blaž Otrin, ki je osvetlil nadškofovo vizijo Cerkve po demokratičnih spremembah na Slovenskem, dr. Matevž Košir, ki je predstavil nadškofa skozi gradivo Udbe oziroma sekretariata za notranje zadeve, dr. Andrej Saje je spomnil na njegovo dediščino, dr. Stane Granda se je ustavil pri njegovih dolenjskih koreninah in značaju, dr. Vinko Škafar pa je ocenil Šuštarjevo ekumensko delo, ki je temeljilo na takrat danih razmerah. Zanimivo je bilo slišati, kaj vse je o nadškofu Šuštarju zbrala Udba. Čeprav je njegov dosje izginil in je verjetno uničen, je ostala vrsta poročil o njegovem delovanju in tistih, ki so sodelovali z njim. Že s prvimi odločitvami v škofovski službi je v veliki meri prekrizal načrtovano delo službe državne varnosti. Motilo jih je, da se je v svojih nastopih v zamejstvu, v pridigah, predavanjih in zaprtih krogih zavzemal „za koncepcije, ki niso bile v skladu z ustavnimi določili ter zakonom o pravnem položaju verskih skupnosti, zavzemal se je za človečanske pravice, proti procesu ateizacije, zahteval je dostop Cerkve do sredstev javnega obveščanja.“ V pastoralnem in upravnem smislu je poskrbel, da je v Cerkvi zavel nov veter... Čeprav je delo nadškofa in njegovih sodelavcev nadziralo veliko število informatorjev, so se v upravi državne varnosti pritoževali, da kvaliteta pridobljenih informacij ni sorazmerna z njihovim številom. Predavatelji so se sicer strinjali z mislijo Franceta M Dolinarja, „da je bil nadškof Šuštar zares človek evropskega formata z bogatimi organizacijskimi izkušnjami, širokega duha, z vero v Boga in človeka, njegovo temeljno dobroto, od koder je izhajala tudi njegova dobrohotna naravnost za dialog z vsemi, tudi drugače mislečimi.“

KATASTROFA NA VRHNIKI

V vrhniškem podjetju za odlaganje in predelavo nevarnih odpadkov ter kemikalij Kemis je sredi maja izbruhnil požar. Pri tem je zgorelo skoraj 900 ton odpadkov, od tega več kot polovico strupenih. Gasilci so požar omejili v nekaj urah, polegel pa se je šele po dveh dneh. Državne ustanove prve dni niso znale stopiti skupaj, tako domačini v veliki meri niso vedeli, kaj in kako naj se ravna. Nihče ni pomislil na zdravje gasilcev in drugih prebivalcev, ki so bili med požarom in dva dni po njem najbolj izpostavljeni. Narava sama je pokazala, da ni šlo za običajen požar, ampak katastrofo, ki so jo nekateri poimenovali „mali Černobil“. Življenje v bližnjem potoku Tojnica je zamrlo. Mastne saje so v velikih kosih padale na zemljo. Agencija za okolje je pozneje izmerila kar 175-krat preseženo dovoljena vrednost koncentracije pesticida atrazina. Vsebnost živega srebra se je povečala za več kot stokrat. Inštitut za javno zdravje je ljudem v bližini Kemisa svetoval, naj vrtnine zavržejo. Šele po dveh tednih je 133 kmetovalcev s strani uprave za varno hrano dobilo obvestilo, da ne smejo pasti živali, krmo, oziroma seno, ki so ga v tem času kosili in sušili, pa morajo skladiščiti ločeno. Kmetijsko gozdarska zbornica je nekaj dni zatem opozorila, da bo prvo košnjo potrebno odstraniti, saj je bila razglašena za onesnaženo. Vlada je šele po treh tednih uspela sestaviti koordinacijsko skupino, ki naj bi poskrbela za celovito obveščanje prebivalcev na prizadetem območju in za sanacijo po požaru. Vrhniški občinski svet je medtem zahteval selitev Kemisa na drugo lokacijo izven občine Vrhnika. Obrat zaenkrat ne sprejema novih odpadkov, še vedno pa ima okoljevarstveno dovoljenje.

JANŠA OSTAJA PREDSEDNIK SDS

Pred koncem maja 2017 je bil v Mariboru volilni kongres Slovenske demokratske stranke. Na njem je bil Janez Janša, ki že skoraj četrto stoletja vodi stranko, znova izvoljen za predsednika. Podprlo ga je 666 delegatov, pet jih je bilo proti. Janša se je po izvolitvi zahvalil za zaupanje. Poudaril je, da je bil minuli mandat težak in poln izzivov, »morda najtežji po letu 1992«. Kot je dejal, so SDS želeli zriniti na obrobje političnega prostora. Zatem je napovedal boj za Slovenijo, v kateri se bo vsak počutil enakopravnega in sprejetega. „Slovenija bo odprta za različno kulturno izmenjavo, ki nas lahko bogati, hkrati

pa bo odločno zavračala levičarsko vsiljevanje multikulturalnosti, ki ne loči več med slovenskim jezikom in kulturo in je odločilni sestavni del naše identitete.“ Spomnil je tudi na pretekle uspehe stranke, ki je večkrat zmagala na lokalnih, evropskih in enkrat tudi na državnozborskih volitvah. Zadnje so bile po besedah Janše ukradene, zato, kot je dejal, »imamo pravico, da terjamo, da bodo prihodnje volitve poštene ... Terjamo volitve, po katerih si lahko zmagovalci in poraženci sežejo v roke kot del iste celote in delajo za skupno dobro kot sodržavljeni, rojaki, sodelavci ... Ko se bo to zgodilo, bomo lahko rekli, da je v slovenski prostor zakorakala normalnost,« je poudaril Janša. Kongresa sta se udeležila tudi madžarski premier Viktor Orban, ki je v nagovoru podprl Janšo in stranko SDS ter nekdanji predsednik slovaške vlade Mikulaš Dzurinda.

SLOVENCİ IN KOROŠKA DEŽELNA USTAVA

Deželni zbor v Celovcu je 1. junija 2017 sprejel novo deželno ustavo, v kateri je prvič omenjena tudi slovenska narodna skupnost, ne pa tudi slovenski jezik, čeprav so se rojaki na Koroškem zavzemali za to. Kot deželni jezik je v najpomembnejšem dokumentu zapisana le nemščina. Koroški Slovenci so se na to odzvali mešano, slovensko zunanje ministrstvo pa je ocenilo, da gre za pomemben korak k priznanju zgodovinske prisotnosti Slovencev na avstrijskem Koroškem. V Zvezi slovenskih organizacij menijo, da gre za pravi korak v pravo smer. V Skupnosti koroških Slovencev in Slovenk so pozdravili omembo slovenske manjšine v ustavi, saj daje upanje, da se bo v prihodnje kaj spremenilo na bolje. Bolj kritični so v Narodnem svetu, kjer pravijo, da je omemba slovenske narodne skupnosti „minimum od minimuma“. Deželna ustava je sledila zvezni ustavi, ki v 8. členu pravi, da *država, dežele in občine priznavajo jezikovno in kulturno raznolikost na avstrijskem Koroškem. To se logično nanaša na slovensko narodno skupnost. Vendar v deželni ustavi tega niso povzeli v celoti, saj so občine izpustili. V Narodnem svetu še navajajo, da je imela Koroška priložnost, da bi tudi z vidika narodne skupnosti sprejela ustavo, ki bi lahko bila vzorčna v Evropi, a jo je zamudila.*

PAPEŽ, POTICA IN MELANIA TRUMP

Papež Francišek je na praznik Marije Pomagaj, 24. maja 2017, v apostolski palači sprejel ameriškega predsednika Donalda Trumpa in prvo damo Melanio, Slovenko, doma iz Sevnice. Ko se je zadržal v kratkem pogovoru z njo, jo je vprašal, če moža hrani s „potico“. Presenečena je vprašala: „S potico?“ Ta kratek dialog je v trenutku obkrožil dežele sveta in

mediji so hiteli razlagati, kaj je potica; tudi receptov ni manjkalo. Papež pozna potico iz Argentine, saj je njegova nečakinja poročena s Slovencem; na srečanjih z našimi rojaki zato večkrat omenja potico. Melania se je pozneje v rezidenci ameriškega veleposlanika v Italiji srečala tudi s kardinalom Francem Rodetom, slovenskim veleposlanikom pri Svetem sedežu Tomažem Kunstljem in njegovim tajnikom. Kot je povedal kardinal Rode, jim je zaupala svoje vtise z obiska pri papežu Frančišku. Melania Trump je na obisk k svetemu očetu prinesla tudi svoj rožni venec in papeža prosila, naj ga blagoslovi. V pogovoru z „vaticanskimi“ rojaki je še povedala, da se v novi vlogi prve dame zaveda svojih odgovornosti in možu stoji ob strani, ob vsem tem pa je, kot je poudarila, „najprej mama“. Enajstletni sin Barron govori slovensko, saj precej časa preživi s starima staršema, ki živita v New Yorku. Kardinal Rode je za slovensko oddajo radia Vatikan ameriško prvo damo slovenskega rodu opisal kot dostojanstveno in elegantno žensko, ki se zaveda svojih odgovornosti, vseeno pa je zelo preprosta in prijazna.

PATER ANTON NADRAH DOBIL CERKVENO PRIZNANJE

Predsednik Slovenske škofovske konference nadškof Stanislav Zore je nekdanjemu profesorju na Teološki fakulteti ter zaslužnemu stiškem opatu p. dr. Antonu Nadrahu podelil odličje sv. Cirila in Metoda. Najvišje priznanje krajevne Cerkve je prejel za zvesto služenje ob svoji 80-letnici ter v zahvalo in priznanje za njegove velike zasluge na številnih področjih cerkvenega, teološkega, dušnopastirskega in kulturnega delovanja. P. Anton Nadrah je bil stiški opat od 1979 do 2007, ko je bil za njegovega naslednika izvoljen p. Janez Novak. V času, ko je vodil stiški samostan, je ta postal pomembno duhovno in kulturno središče v slovenski Cerkvi in narodu. Obenem je odprl svoja vrata mladim, ki se tam zbirajo ob raznih priložnostih.

KOZINOVA NAGRADA JURETU ROBEŽNIKU

Društvo slovenskih skladateljev je v začetku junija 2017 ustvarjalcu iz zlatih let slovenske popevke Juretu Robežniku podelilo Kozinovo nagrado za leto 2017. Kot so zapisali, jo je prejel za doprinos k slovenski zabavni glasbi, ki jo je »obogatil s humanizmom in resničnim glasbenim občutenjem«. Leta 1933 v Ljubljani rojeni Robežnik je bil med pionirji slovenske zabavne glasbe že v času študija. Kot avtor se je predstavil na prvi Slovenski popevki leta 1962 na Bledu s skladbo Glas stare ure. V

naslednjih letih so sledile skladbe Plaz, Tri korake v modro, Presenečenja, Ptica vrh Triglava, Mesto mladih, Eva in Lojze, Bila sva še otroka, Pegasto deklet, Mlade oči in Na vrhu nebotičnika. S skladbama Orion in Na deževen dan je pokazal, da lahko zadosti svetovnim jazzovskim standardom. Napisal je še nad sto del za zabavni ter za plesni orkester. Ustvaril je vrsto šansonov na besedila pesnikov, kot so Gregor Strniša, Elza Budau, Dušan Velkaverh, Miroslav Košuta, Tomaž Šalamun... Pisal je tudi scensko glasbo. Po Mojmirju Sepetu in Jožetu Privšku je Robežnik tretji Kozinov nagrajenec iz četverice najboljših ustvarjalcev zlatih let slovenske popevke, v katero prištevajo še Atija Sossa.

ANA ROŠ NAJBOLJŠA KUCHARICA 2017

ANA ROŠ je na slovesnosti v Melbourneu v sredo, 5. aprila 2017, prejela priznanje za **najboljšo kuharico na svetu v letu 2017 - World's Best Female Chef Award** na 15. svetovni prireditvi 50 najboljših restavracij - *World's 50 Best Restaurants*. Te slovesnosti so bile vsako leto v Londonu, lansko leto so jo imeli v New Yorku, letošnjo pa je gostil Melbourne v Royal Exhibition Building; prvič v Avstraliji. Priznanje je lansko leto pripadlo Dominique Crenn iz restavracije Ateliera Crenn Restaurant v San Franciscu. Ana Roš in njen mož Valter Kramar sta lastnika restavracije Hiša Franko

v Kobaridu. Ana je šefica v kuhinji, Valter pa v vinski kleti, kjer zori dobra kapljica in pravi tolminski sir. Ana se ni nikoli študijsko pripravljala na delo v kuhinji, toda ko so Valterjevi starši leta 2000 izročili družinsko restavracijo sinu, je nepripravljena, a z veliko mero vztrajnosti in iznajdljivosti iz te kuhinje izšla kot najboljša kuharica na svetu v letu 2017! Čestitke Ani, pa tudi Valterju in vsej Hiši Franko! Sedaj slovenska „super star“ Ana Roš je bila v tem času tudi v Adelaidi v okviru prireditve Food Festival Tasting Australia in sicer 3. in 6. maja. V petek zvečer, 5. maja 2017, je sprejela vabilo Slovenskega kluba Adelaide, kjer so ji pripravili lep sprejem. Pozdravili so jo častni konzul RS za Južno Avstralijo g. Jadran Vatovec, predsednica Kluba gospa Dinka Jerebica in veleposlanica RS gospa Helena Drnovšek – Zorko ter veliko članov Slovenskega kluba Adelaide, ki v letošnjem juniju praznuje 60. obletnico delovanja.

VAŠI DAROVI

ZA BERNARDOV SKLAD: \$4.491: Urad RS za Slovence v zamejstvu in po svetu. **\$100:** Vida Sluga, Majda Devlin. **\$70:** Teresa Sycamore. **\$50:** Anthony & Danica Plej, Franc Danev, Virgil Ferfolya, Les Boelčkey, Marija Jamšek. **\$40:** Leopold Igljč, Rafael Koren, Vinko Ovijač, John Falež, Gordana Varga – Majerič, Urška Irhimeh, Silvo & Livia Tomsic, Daniel Furlan, Helena Pirc. **\$30:** Mario Svetina, Mary Stukely, Anamarija Cek, John Franco. **\$20:** Rudi Durchar, Ivan Smole, F & A Baša, Bernardette Vrh, Štefka Tomsič, M & J Pintar, M & P Čeligoj, Jože Težak, Slavko Jernejčič, Franjo & Marija Brisevac, Pepca Šabec, Anton Mikolič, Josephine Sullivan, Peter & Beti Belec. **\$10:** Ivan & Frances Deželak, Lucija Knafeljč, Marinka Greco, Sabina Gjerek, Jože & Ema Simčič, John Jernejčič, Maria Fabjančič, Anna Zemljak, Marica Vogrinčič, Anna Lešnjak, Henrik Ivanka Jurišević, John Ploy, Nives Kocjančič, Maria Jaksetič, Jože Cetin, Štefka Bogolin, Mirko Koder, Franc Tomažič, Jože & Pavla Vohar. **\$5:** Jadranka Rutar, Marija Urbas, Ivanka Tomsič, Julija Kovačič. **ZA LAČNE:** Anton Mikolič. **ZA LAČNE OTROKE V ETIOPIJI: \$3000:** N.N (oddal p. Darko Misijonski pisarni v Ljubljani). **ZA MISIJONARJE: \$300:** dva neimenovana darovalca. **ZA p. STANKA ROZMANA: \$580:** neimenovani darovalci iz Canberre. **ZA g. PEDRA OPEKA: \$200:** Tilka Lenko (namesto daril za njen rojstni dan). **Quality Camp (Dani Guzej): \$50:** N.N. **HVALA!**

IŠČEMO IME IN PRIIMEK NAROČNIKA MISLI, KI NAM JE POSLAL BANČNI ČEK, SANDHURST TRUSTESS BENDIGO CENTRE, S SPODNJIM NEPODPISANIM PISMOM.

Spustovani! 25/05/17

Oprostite zakasnenemu plačilu „misli“
Imela bi dosti opravičil, imaste prav, povzraamo se držati pravil.

Poslajam plačilo za leto 2017 - 18 \$ 120, in tisk \$ 20,00
Cheque: \$ 140,00

Lep pozdrav
Bog z vami

Slovenian Mission Sydney

p. Darko Žnidaršič OFM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
313 Merrylands Road, PO Box 280
MERRYLANDS NSW 2160

Tel.: (02) 9637 7147 in (02) 9682 5478
Mobile: 0409 074 760
Fax: (02) 9682 7692
E-mail: darko@pacific.net.au

NOVE BINKOŠTI ZA NAŠE BINKOŠTI

»Gospod je res vstal, aleluja!« Jezus je rekel učencu: »Pridi in poglej!« Njegov sodobnik je »prišel, videl, zmagal«, Gospod pa, vemo, da deluje kot zmagovalec po svojem križu in trpljenju, po svojem vnebohodu, po prihodu Svetega Duha. Ostaja z nami, naš spremljevalec, in mi ga spremljamo: kot živi kamni in živi udje občestva, krajevne Cerkve, vesoljne Cerkve in Cerkve na Slovenskem, sinovi in hčere ter dediči našega slovenskega naroda.

Obisk našega provinciala p. Marjana Čudna za naš materinski dan je bil za nas znamenje novih binkošti: za naš bližnji binkoštni praznik, za potrditev v veri, v našem tukajšnjem poslanstvu, čutenju do sorojakov in tudi spremljanju, ki je naša vse večja naloga, lahko rečemo obveznost, ki jo čutimo in moramo izpolnjevati, še posebno sedaj. »Čutimo veliko obveznost do Vas, ker ste Slovenci v Avstraliji najdlje!« je dejal naš provincialni minister. Zato: »Dokler imamo čas, delajmo dobro« (Gal 6,10) - in že sedaj veliko molimo za naše rojake in naša občestva, da bi sami in skupaj obrodili sad, ki ostane, in da bomo načrtovali, ravnali, napravili modro in pošteno, ko pride čas!

MED NAMI JE BILO...

VELIKONOČNI PRAZNIKI so tudi letos minili v lepem vzdušju, v lepem vremenu, ki smo ga končno dočakali obilo, ker je ves mesec marec močno deževalo. Zdi se mi, da ima dež tukaj »ta mlade« še bolj kot v Bohinju, kot radi pravijo za ta prelepi košček Slovenije, le da težko primerjam, ker nisem bil

veliko tam. Nekajkrat pa. April in maj pa sta bila zares lepa in še poletno topla.

V SOBOTO PRED TIHO NEDELJO, 1. aprila, so nas sosede melkitski kristjani povabili na ekumensko srečanje »One in Christ«, kjer se zberejo predstavniki krščanskih Cerkva – katoličani različnih obredov (rimskokatoliški, grkokatoliški, maronitski, armenski, koptski, ukrajinski) ter pravoslavni kristjani. Na srečanju v eparhiji sv. Mihaela v Greenacru se nas je zbralo več kot 300 mladih iz vseh teh skupnosti, njihovi škofje, duhovniki in voditelji. Iz naše skupnosti smo prišli pevke in pevci zbora Južne zvezde in p. Darko. Program je povezoval melkitski subdiakon Mark Scotto di Perta. Po skupnem kosilu smo se zbrali k molitvi v cerkvi sv. Mihaela, ki jo je vodil škof msgr. Robert Rabbat, nato pa v dvorani h glasbenim in pevskim točkam, delali smo v skupinah, sestavljen pevski zbor je zapel nekaj pesmi, v njem je prepevala naša pevka Danica Šajn. Vsak pevec je ob koncu zapel še pesem v domačem jeziku. Danica je zapela priljubljeno mladinsko pesem »Ko bi ljudje ljubili se«. Prisluhnilo smo pričevalcu iz Sirije, ki je lani oktobra pribežal iz Sirije pred vojno vihro, prav tako njegova številna družina. Predstavniki Cerkva, škofje, duhovniki smo še posamič povedali spodbude za nas vse in voščili velikonočne praznike. Sam sem predlagal, da bi bilo takih srečanj še

kaj, morda oktobra v duhu z Duhom Assisija in v navezi s Frančiškovimi brati in sestrami, če nam bo mogoče. Navzoči so bili še škofje: sydneyški pomožni škof msgr. Anthony Randazzo, maronitski škof msgr. Anthoine Tarrabay, kaldejski škof msgr. Amel Shamon Nona in drugi. Ukrajinskega škofa je zastopal župnik g. Simon Ckuj iz Lidcomba.

PRI NAŠEM SV. RAFAELU smo na 5. postno nedeljo šli s križem za Gospodom. Tudi k Božji službi smo se zbrali v večjem številu. Le prenosni mikrofoni nam je nagajal in se ni slišalo po cerkvi, imel je pač že svojo dobo, radijska frekvenca je prav tako zdaj druga. Zato smo oba prenosna mikrofona zamenjali z novima, Franci Mramor pa je pregledal ozvočenje v cerkvi. Bog mu povrni.

NA CVETNO SOBOTO smo oživel **delavnico butaric** – baganic za cvetno nedeljo, ki jo sedaj vodi Vesna Lukežič Poč. Ni nas še veliko, toda upamo, da bo počasi vzkalilo novo drevo. Vesni in hčerki Tjaši so se pridružili Kristina in Andrew Šuber, Andrejev prijatelj Antonio, Špela Radomir s hčerkama Tiano in Anyo ter prijateljico Jayno. Hvala vsem, ki ste poskrbeli za lepo vzdušje in naredili čudovite umetnine!

NA CVETNO NEDELJO zunaj ni več tako velike množice kot nekoč, nekateri naši mladi praznujejo drugod (?), starejši rojaki, ki težko hodijo, počakajo v cerkvi, kar nekaj mlajših obrazov pa veseli spet srečamo. Ob koncu blagoslova mi še ena punčka prišepne: »My daddy is here, please, bless him!« Z veseljem sem blagoslovil njegovo vejico in se njegovi hčerki zahvalil. Pasijon smo brali: Danica Petrič, Jože Košorok, Karl Lukežič, Jože Marinč in p. Darko Žnidaršič, v Wollongongu pa Ivan Rudolf, Ivanka Krempl, Barica Brodnik in p. Darko Žnidaršič.

Naša cerkev sv. Rafaela je za cvetno nedeljo dobila nov rdeč mašni plašč s podobo Svetega Duha in evharističnim simbolom, izdelan je na Poljskem in sem ga dobil zelo ugodno po internetu.

Za nami so praznovali cvetno nedeljo melkitski kristjani župnije sv. Elija zares slovesno, da so se še naši ljudje čudili. Zunaj je bilo ljudi še za polovico naše cerkve in ko smo se srečali po maši, so kar po vrsti voščili »Happy Palm Sunday!« Blagoslov in procesijo imajo v cerkvi, zunaj ga nimajo. V postnem času smo se vsak teden trikrat zvečer zbrali k večernicam po naši sv. maši, kdor je hotel, je lahko prišel že k sv. maši. Ob četrkih zvečer smo peli in molili starodavno Marijino hvalnico »Akathistos« (gr. Himna, ki jo pojemo stoje). Hvalnica je prevedena tudi v slovenščino (»Raduj se«) in angleščino (»We greet you«) in seveda jo tudi pojemo drugače kot oni.

NA VELIKI ČETRTEK se nas je pri večerni sv. maši zbralo 35. Sveta olja sta v darovanjski procesiji prinesla Danica in Jožko Marinč, ki sta nas zastopala pri krizmeni maši na veliko sredo zvečer, še nekaj drugih naših rojakov se je udeležilo krizmene sv. maše v Parramatti, ki jo je prvič vodil škof Vincent Long van Nguyen. Po sv. maši na veliki četrtek smo molili molitveno uro za sveto Cerkev in duhovnike. Melkiti so se zbrali k bogoslužju zvečer v naši dvorani. Namesto pasijona berejo 12 evangeljskih odlomkov vseh štirih evangelistov o Jezusovem trpljenju. Po vsakem evangeliju ugasnejo eno svečko. To je prastar obred v Cerkvi v velikem tednu, ki ga imenujemo »tenebrae«. Po slovesnih spevih in molitvah v procesiji nesejo križ – ikono križanega Kristusa, ki jo duhovnik potem pribije na križ. Križ, ki ga počastimo rimskokatoliški kristjani na veliki petek, melkitski katoličani počastijo že na veliki četrtek zvečer. K sv. maši in obhajilu so se zbrali že dopoldne v njihovi cerkvi sv. Mihaela v Greenacru, škof blagoslovi sveta olja in posveti krizmo in takrat je njihovo zadnje obhajilo, njihovi škofje, duhovniki in diakoni Najsvetejše po obhajilu popolnoma zaužijejo.

NA VELIKI PETEK smo se zbrali k obredom Gospodovega trpljenja. Pridružila sta se nam melkitski župnik p. Joshua in diakon Georges, ki sta se tudi oblekla v njihova bogoslužna oblačila. Bralci pasijona smo bili isti kot v nedeljo, prošnje smo duhovnika in diakona napovedovali in zmolili izmenjaje

slovensko in angleško, z diakonom sva prinesla in odkrila križ, p. Joshua pa je zapel speve ob češčenju križa: »Sveti Bog, sveti močni, sveti nesmrtni, usmili se nas« - v grščini in angleščini: »Hagios ho Theos, Hagios Ischyrios, Hagios Athanatos, eleison imas!« - Holy God, Holy Almighty One, Holy Immortal One, have mercy on us!« - Slovensko smo zapeli »Daj mi, Jezus, da žalujem.« Po obhajilu smo kratek čas častili Jezusa v Božjem grobu, ob 5.00 popoldne pa so obhajali bogoslužje melkiti. Melkiti imajo drugačno bogoslužje velikega petka, slovesen Jezusov pogreb, v dvorano so šli snet podobo križanega Jezusa (ikono) s križa in ga položili v »krsto« (da se ne bo kdo ustrašil!) - okrašeno pokrito košaro na nosilih, ki jo okrasijo z lovorjevimi vejami in cvetjem. To krsto nesejo v procesiji, po končanih obredih pa si natrgajo cvetje in odnesejo lovorjeve liste domov in jih uporabljajo za kuhanje, kakor mi. Obhajila na veliki petek nimajo. Žal nisem mogel spremljati obredov, ker sem šel opraviti obrede v Wollongong, kjer se nas je zbralo 23.

NA VELIKO SOBOTO so melkiti dopoldne obhajali liturgijo sv. Janeza Zlatoustega, zvečer pa slovesno vigilijo - polnočnico, ki jo je ob 10.30 zvečer vodil njihov škof msgr. Robert Rabbat. Ognja zunaj ne blagoslovijo, kot smo ga mi pred večernim bogoslužjem, pač pa gredo ven in molijo in pojejo zunaj pred cerkvijo s prižganimi svečami (škof sam posebej ukaže: »Vsi ven!«), škof potrka na vrata s palico, tretjič vrata odpro in verniki se vrnejo v cerkev k slovesni sv. maši. Jezusa v Božjem grobu smo obiskali

predvsem popoldne, ko so naši ljudje prinesli k žegnju, in zvečer pred velikonočno vigilijo. Velikonočna vigilija ni tako obiskana kot nekoč, pa vseeno je prišlo nekaj več ljudi, ker smo začeli že ob 6.00 zvečer, kot so večerne maše v zimskem času.

NA VELIKO NOČ smo se zbrali k SLOVESNI VSTAJENJSKI PROCESIJI IN SVETI MAŠI ob 8.00 zjutraj. Vstalega Zveličarja je nosil Andrew Šuber, banderi sta nosila Luke in Mitchel Blessing, pel je naš mešani zbor, ki ga vodi Uroš Ergaver, na orgle je igral Damijan Nemeš. Opoldne sem maševal v Wollongongu – Figtreeju in zvečer v Canberri, kjer se potem zberemo skupaj k žegnju in preživimo lep večer.

NA PIRHOVANJU NA VELIKONOČNI PONEDELJEK nas je bilo letos manj kot prejšnja leta, tudi tekmovalcev v sekanju pirhov je bilo manj, toda bili so - mojstri. Srečolov pa je bil daleč najbogatejši. Hvala našim dobrotnikom, med katerimi sta tudi Slovensko društvo Sydney in Klub Triglav. Pred 10 leti, ko smo na sestanku pastoralnega sveta sklenili, da bomo pirhovanje začeli pripravljati dopoldne, se nas je zbralo 130 (leto prej, 2006, ko smo imeli pirhovanje še zvečer, nas je bilo 88), letos pa samo 75. Čeprav se vas je veliko prijavilo, sta kar dve omizji ostali prazni in se pozna. Nekateri praznujejo drugod, nekateri že težko prihajajo, ne vozijo več, drugi so pri nebeškem Očetu. Za vse nas, ki še zmoremo, pa je spomin in opomin, da premagamo kakšno »zapečkarstvo«.

NA ANZAC DAY, 25.4., sem vodil molitve za žrtve vojn na Klubu Triglav. Vreme je po lepih treh tednih spet zagodlo, zato smo se zbrali v dvorani. V programu so zapele naše Južne zvezde (*fotografija levo*).

PO DOLGEM ČASU smo napravili skupen izlet: na Red Cow Farm Garden v Sutton Forest in v Moss Vale. Ker se pevci, člani delovnih skupin in drugi sodelavci in rojaki že dolgo nismo dobili skupaj, čakamo tudi na novo restavracijo na Slovenskem društvu Sydney, smo se odločili za pred-prvomajski izlet in občudovali vrtove

in lepo jesensko pokrajino. Z velikim avtobusom Eagle Tours je naš šofer in stari znanec Žika popeljal 42 naših potnikov. **Pridružil se nam je pater VILI LOVŠE**, jezuit, ki je bival med nami od 26.4. do 13.5., dve nedelji je vodil bogoslužje in nas zares navdušil v svojih homilijah. S p. Vilijem sva šla tudi po mestu Sydneyu, na Blue Mountains in v Featherdale, kjer sva posnela čudovite fotografije avstralskih živali. Nekaj potov pa so napravili še z bivšim častnim konzulom Alfredom Brežnikom, s Florjanom Auserjem in gostom snemalcem Jožetom Možino.

PO PRIHODU Z DUHOVNIH VAJ sva s provincialom p. Marjanom pristala v Sydneyu. Naslednji dan smo s p. Cirilom in misijonarko Marijo Anžič obiskali avstralskega provinciala p. Phillipa Miscamble-a, potem pa smo bili povabljeni na skupno kosilo ob **80. rojstnem dnevu našega velikega prijatelja in dobrotnika ter zaslužnega častnega generalnega konzula g. ALFREDA BREŽNIKA**. Gospodu Alfredu Brežniku iskreno čestitamo in mu želimo Božjega blagoslova v novem desetletju in naprej!

PROVINCIAL pater MARJAN ČUDEN je vodil nedeljsko bogoslužje pri Sv. Rafaelu na materinski dan, 5. velikonočno nedeljo, 14.5. Zbrali smo se res v velikem številu, navzoči so bili vsi ministranti, pevci obeh zborov – mešani pevski zbor in Južne zvezde, in navzoči ste bili še drugi rojaki v velikem številu. Ob koncu sv. maše so Klara Brcar, Olga Konda in Danica Petrič recitirale pesmi in voščile materam za njihov praznik. Pater provincial je izročil pozdrave

nadškofa p. Staneta Zoreta, p. Valerijana Jenka in še drugih sobratov, ki so delovali med nami. Po srečanju v naši dvorani smo provincial p. Marjan, novinar g. Jože Možina in jaz obiskali Slovensko društvo Sydney, po dobrem domačem kosilu in srečanjih z rojaki pa šli v Wollongong, kjer je bilo bogoslužje prav tako prisrčno, petje nadvse lepo. Pater Marjan je bil 21 let župnik na Viču v Ljubljani in pozna nekatere sorodnike rojakov, pevovodkinja Barica Brodnik ima brata na Viču, kuharica Ema ima tam sestro... Ema in hči Dianne sta pripravili okusno večerjo. Ravno, ko smo povečerjali, se je pošteno ulilo in nismo mogli na obalo v Wollongongu.

V ponedeljek smo obiskali Featherdale, da sta p. Marjan in snemalec Jože videla naše živali. V torek smo se srečali v arhivu HASA NSW, obiskali Klub Triglav in tam obedovali. Jože Možina je obiskal in posnel še nekaj naših pričevalcev, midva s p. provincialom pa sva obiskala sosede – hrvaško cerkev sv. Nikolaja Taveliča, srečala nekaj vernikov, delavce, ki so postavljali nov oder pri stranskih vratih za orgle in pevce, p. Petra Horvata, frančiškana, ki je sedaj prav tako sam, kot sem jaz v Merrylandsu, ter sestre redovnice. Odtod sva šla v Parramatto, kjer smo se srečali s škofom msgr. Vincentom Longom van Nguyenom. Škof Vincent je bil vesel in je izrazil željo, da bi rad obiskal našo cerkev in slovensko skupnost, morda za sv. birmo (imamo že nekaj kandidatov) ali za drugo priložnost. V sredo smo se odpravili v Penrose Park, popoldne prišli v Canberro, si ogledali Parlament in zvečer obhajali sv. mašo v cerkvi sv. Petra in Pavla. Somaševali

Slovesno praznovanje 80. rojstnega dne našega velikega prijatelja in dobrotnika ter zaslužnega častnega generalnega konzula g. ALFREDA BREŽNIKA v Sydneyu v soboto, 13. maja 2017.

Na fotografiji z ženo Jeni, sinovoma Alfredom mlajšim in Markom ter njunima družinama. Dragi Fredi, naj Vas Bog, skupaj z Vašimi dragimi, še dolgo ohranja v naše veselje in v Njegovo slavo! Bog živi!

smo p. Darko in hrvaška patra Josip Kešina in Miroslav Jelić, ki je povabil svoje vernike k naši sv. maši. Ni nas bilo veliko, samo 25, toda bilo je prav prisrčno in tudi zapeli smo Bogu v čast. Po sv. maši smo se zbrali na tamkajšnjem slovenskem društvu k večerji, kjer se je juha v mrzlem večeru prav prilegla, druge dobrote prav tako, zakurjena peč pa nas je prijetno ogrela. Naslednje jutro smo se odpravili čez hribe in prišli zvečer v Melbourne. Občudovali smo prelepo jesensko naravo v prijetnem soncu in lepih jesenskih barvah. Po našem skupnem tednu v Melbourne smo zaželeli gostoma srečno pot domov, naslednji dan pa sem se z avtom vrnil v Merrylands, tokrat po avtocesti spet v prelepem soncu in jesenskih barvah. V moji odsotnosti sta pri Sv. Rafaelu maševala g. Joe Thomas in pavlinec p. Janusz Pawlicha.

SYDNEY - MERRYLANDS – SV. RAFAEL

V MESECU JUNIJU VABLJENI K POBOŽNOSTI VRTNIC VSAK ČETRTEK IN NEDELJO, enako kot k šmarnicam v mesecu maju. V mesecu juniju razmišljamo o Sveti Gori, saj praznujemo 300-letnico kronanja Svetogorske Kraljice.

V NEDELJO, 18.6., PRAZNUJEMO PRAZNIK SV. REŠNJEGA TELESA IN REŠNJE KRVI. Po sv. maši bo procesija z Najsvetejšim okrog cerkve, blagoslov pri oltarju na dvorišču – na vse štiri strani – in sklepni blagoslov v cerkvi.

NASLEDNJO NEDELJO, 25.6., PRAZNUJEMO DAN DRŽAVNOSTI. Sv. maša je kot običajno. Ob 11.30 dopoldne pa bo SV. MAŠA ZA DOMOVINO NA SLOVENSKEM DRUŠTVU SYDNEY, PROSLAVA 60-LETNICE SLOVENSKEGA DRUŠTVA IN DNEVA DRŽAVNOSTI IN SKUPNO KOSILO.

NA PRAZNIK SV. PETRA IN PAVLA, 29.6., bo naša SV. MAŠA ob 10.30 dopoldne, ker je četrtek, zvečer ob 7.00 pa bodo obhajali sv. mašo melkiti.

NA PRAZNIK MARIJINEGA VNEBOVZETJA, 15.8., bosta sv. maši ob 9.30 dopoldne in ob 6.00 zvečer.

WOLLONGONG – FIGTREE

Sv. maše so vsako 2. nedeljo v mesecu ob 4.00 popoldne, od oktobra do marca pa ob 5.00 popoldne: 11.6., 9.7. in 13.8. Sv. maša je tudi na binkoštno nedeljo, 4.6., ob 4.00 popoldne.

SV. MAŠA NARODOV bo v Varrovillu v nedeljo, 27.8., ob 2.00 popoldne. Somaševanje bo vodil škof msgr. Peter Ingham. Po sv. maši bo kulturni program v tamkajšnji šolski dvorani.

V septembru bo SV. MAŠA 4. nedeljo v mesecu, 24.9., prav tako ob 4.00 popoldne. (Na 2. nedeljo v septembru ni sv. maše zaradi žeganja na Gold Coastu in romanja v Marian Valley.) Če bo kakšna sprememba, se bomo obvestili med seboj.

CANBERRA – GARRAN – SV. PETER IN PAVEL

Sv. maše so vsako 3. nedeljo v mesecu ob 5.00 popoldne do vključno septembra: 18.6., 16.7., 20.8. in 17.9. Od oktobra in čez naše poletje pa so sv. maše ob 6.00 zvečer.

NEWCASTLE – HAMILTON

Sv. maša za slovenske rojake bo na praznik Kristusa Kralja, 26.11. (novembra!), ob 6.00 zvečer. Označimo si datum in povabimo še koga od rojakov, če ga srečamo ali poznamo.

ZLATA OBALA IN PLANINKA, QLD

Velikonočno Božjo službo smo obhajali samo na Planinki v nedeljo, 7.5.2017, na Gold Coastu pa je sv. maša odpadla, ker Klub Lipa od 1. maja 2017 nima več svojih dosedanjih prostorov v Ashmoru, kakor mi je sporočil predsednik Toni Lenko.

Naslednja sv. maša na Planinki bo v nedeljo, 6.8.2017, ob 10.30 dopoldne. Na Gold Coastu pa do nadaljnjega ne bo bogoslužja, dokler ne zvemo, kje bodo prostori Kluba Lipa, drugič – ali bodo kraj in prostori primerni za Božjo službo. Tretjič: V zadnjem času nas je k Božjim službam na Klubu Lipa Gold Coast prihajalo malo. Zadnjič, v soboto, 4. februarja, ko je tam maševal p. Ciril, je bilo pri sv. maši skupaj s patrom samo 8 (osem) ljudi. Včasih nas je bilo tudi več, enkrat pred leti, ko sem tam maševal v soboto popoldne, se nas je zbralo celo 30. Če bomo še imeli sv. maše na

ČESTITKE IN ZAHVALA

SLOVENSKEMU DRUŠTVU SYDNEY,

predsedniku g. Štefanu Šerneku, odbornikom, članom društva, vsem nekdanjim in sedanjim marljivim članom, da s svojim delom še vedno ohranjate slovensko dediščino sredi multikulturnega pet milijonskega Sydneya.

Naj Bog na priprošnjo Marije Pomagaj, katere kapelico imate na svojem zemljišču, blagoslavlja vse vaše prizadevanje!

Gold Coastu, moramo seveda trezno premisliti dejansko stanje in se odločiti, misliti moramo na primerne prostore ali se dogovoriti z eno od sosednjih župnij – še najboljša bi bila cerkev Srca Jezusovega v Clear Island Waters, kjer smo že gostovali in so še ne dolgo nazaj spraševali za nas.

Romanje v Marian Valley bo v soboto, 9.9., kot običajno, sv. maša bo tam ob 11.00 dopoldne. Za nedeljsko sv. mašo po našem romanju se obvestimo.

NAŠI POKOJNI

MILAN BERIBAK je umrl 28. februarja 2017 v Mosmanu v Sydneyu. Rojen je bil 30. 6.1930 v Cirkovcih pri Mariboru. Zapušča ženo Philipo.

Hvala Marjeti in Alojzu Hren iz Shellharbourja za sporočilo.

RUDOLF TRSTENJAK je umrl v nedeljo, 30.4.2017 zjutraj v bolnišnici v Blacktownu. Rodil se je v Štrigovi na Hrvaškem 1.3.1935. Po poklicu je bil nadzornik v farmaciji. Poročen je bil z Nežko, rojeno Andrejčič. Imela sta sina Igorja, ki je sedaj že pokojni (u. 2005). Rudi poleg žene Nežke zapušča nečakinjo Ireno in njeno družino. Pogrebno sv. mašo smo obhajali v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu v torek, 9.5.2017, sv. mašo in pogreb je vodil jezuit p. Viljem Lovše, ki je bil pri nas na obisku. Rudolf počiva na pokopališču Pinegrove.

TEREZIJA ČUŠIN – CHIUSINI, rojena BUBNIČ je umrla v bolnišnici Westmead v nedeljo, 21.5.2017. Luč sveta je zagledala 3.7.1920 v vasi Golac v Čičariji. Poročena je bila s Karlom Čušinom, ki je že pokojni (u. 1978). Mama Terezija zapušča sina Karla. Pogrebno sv. mašo smo obhajali v petek, 26.5.2017 v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu, pokopana je na starem slovenskem pokopališču v Rookwoodu.

ANTONIJA SLAVEC, rojena LIPEC je umrla v četrtek, 25.5.2017, v bolnišnici Manly. Rojena je bila v Knežaku leta 1925. Poročena je bila z Antonom Slavcem, ki je prav tako pomagal graditi našo cerkev in dvorano in je sedaj že pokojni. Mama Antonija je delala kot šivilja. Zadnjih 12 let je živela v Scalabrini Village. Zapušča hčerko Helen z možem Brankom, hčerko Susan in sina Tonyja, vnuke Yvonne, Andrewa, Natašo in Damiana ter pravnuka Victorja. Pogrebno sv. mašo smo obhajali v petek, 2.6.2017, v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu, pokopana je na slovenskem pokopališču sv. Rafaela v Rookwoodu.

p. Darko Žnidaršič

V spomin Jožetu Vitežniku

V petek, 17. marca 2017, okrog sedme ure zvečer, je kruta usoda prekinila življenjsko pot **dragemu bratu JOŽETU VITEŽNIKU**, ki je tudi tokrat, tako kot že vrsto let, odšel plavat v morje v zaliv Coogee, iz katerega se ni več vrnil. Jože se je rodil 6. decembra 1939 v

Podnanosu, tedanjem St. Vidu pri Vipavi, kot šesti, najmlajši sin. Po devetih letih se mu je pridružila še sestra Boža. Življenje v družini s sedmimi otroki je bilo težko in prežeto s trdim delom. Osnovno šolo je Jože obiskoval v Podnanosu, nato se je izučil za mizarja in bil krajši čas zaposlen v Obrtni mizarški zadrugi v Vipavi. Pri rosnih dvajsetih letih mu je umrla mama Antonija, istočasno je prejel tudi poziv na obvezno služenje triletnega vojaškega roka v tedanji jugoslovanski mornarici. Zato je februarja leta 1960, namesto v mornarico, pobegni v Italijo, bil krajši čas v Trstu, nato v taborišču v Salerno, od koder je konec istega leta odpotoval k bratu Vinku v Avstralijo. V Sydneyu je najprej našel delo kot tesar in opravljal razna težaška dela na številnih gradbiščih. Nato je v želji po boljšem zaslužku odšel na delo v Snowy Mountains, kjer je imel hudo prometno nesrečo, ki jo je le po čudežu preživel. Po dolgotrajnem okrevanju se je vrnil v Sydney in se leta 1981 zaposlil na sydneyskih železnicah, večino časa kot vzdrževalec vlakov in je ostal v tej službi do svoje smrti, torej dolgih šestinideset let. Pri sedeminsedemdesetih letih se še ni nameraval upokojiti in uživati v zasluženem pokoju. Njegove življenjske izkušnje, njegova delavnost in hiperaktivnost so ga izklesale v posebnega, ki je cenil preprostost, skromnost, dobroto in zdrav način življenja. Pogosto je pomagal tudi prijateljem in znancem. Po duši je bil zelo čuteč, miroljuben človek. Rad je imel življenje v vsej njegovi preprostosti in lepoti. Tudi naravo je imel rad, posebno rože, njegove lilije, še bolj pa morje, ki ga je kruto iztrgalo iz naše sredine. Najbolj pa je imel rad svojo domovino, svoje domače kraje, kamor se je pogosto rad vračal k svojim sorodnikom. Na njegovo zadnjo pot smo ga pospremili s sveto mašo v cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu in nato se od njega poslovili v katoliški kapeli v Rookwoodu, kjer je bil upepeljen. Njegovi ostanki bodo počivali na domačem pokopališču v Podnanosu, v rodni Sloveniji, kjer bo končno našel svoj mir. Naj mu bo mila domača zemlja.

Sestra Boža, brat Vinko in Virgil Ferfolya

Iz arhiva HASA NSW

V torek, 16. maja 2017, smo v našem arhivu v Merrylandsu dobili dva pomembna obiskovalca: Provinciala p. Marjana Čudna in novinarja RTV Slovenija, dr. Jožeta Možina. Pater provincial si je ogledal naše arhive in s posebnim zanimanjem pregledal albume z dokumenti in slikami vseh slovenskih škofov, duhovnikov in drugih cerkvenih dostojanstvenikov, ki so v preteklih 50 letih obiskali našo skupnost pod Južnim križem. Prinesel nam je tudi pozdrave našega ljubega patra Valerijana, ki sedaj prebiva pod varstvom p. provinciala v frančiškanskem samostanu v Ljubljani. Tudi novinarja Jožeta Možina je zelo zanimala zgodovina povojnega priseljevanja Slovencev v Avstralijo.

Marija Grosman, Mihelca Šušteršič, provincial p. Marjan Čuden, Martha Magajna.

IZ KRALJIČINE DEŽELE – QUEENSLAND

Mirko Cuderman

V majniku, na prvo nedeljo v mesecu, 7. maja 2017, smo imeli **redno srečanje rojakov na društvu PLANINKA**. Letos nas je ob tej priliki **obiskal pater Darko in za nas daroval sveto mašo**. Ker na Gold Coastu društvo Lipa nima tam več svojih prostorov, je bila sveta maša samo na Planinki. Na nedeljo evangeljskega Dobrega Pastirja nam je pater govoril o Jezusu kot skrbnemu pastirju, ki pozna že vnaprej naše težave in nevarnosti, zato naj bi se mu zaupali in mu bili vdani.

Tudi tokrat smo po maši imeli okusno kosilo, ki nam ga je pripravila Sofija. Po kosilu nam je bivši predsednik **društva LIPA**, g. Jani Pal, razložil žalostno stanje njihovega društva na Gold Coastu, ko jim je občina odvzela licenco društvenega delovanja na občinskem zemljišču. Istočasno pa je Jani izrazil svoje upanje, da se bodo v bodoče naši balinarji še vedno lahko srečevali tam.

Praznovali smo tudi MATERINSKI DAN, ki je drugo nedeljo v maju. Vanesa Lahovec je pripravila dobro ozvočenje v dvorani, kjer so sledile deklamacije in pesmi materam. Matere so bile lepo počaščene, saj res zaslužijo spoštovanje in hvaležnost od nas vseh - tudi pri društvenem delu, kjer so gospodinje vedno tako vestno skrbele za vse goste. Jerneja Svetičič nam je predstavila novo **revijo KOKLJA**, kjer med ostalimi zanimivostmi poroča tudi o kratki zgodovini slovenske radijske oddaje na postaji 4EB. Urednica Jerneja Svetičič se priporoča za nove naročnike, da bi

lahko krili stroške tiska.

Trenutno mi ni znano o smrti rojakov med nami. Iz spoštovanja do vseh žrtev vojne sem se tudi letos udeležil žalne komemoracije **ANZAC na Mt. Mee**.

Vedno znova me preseneča močno spoštovanje velikega števila nazočih prebivalcev v našem malem podeželskem kraju do vseh žrtev vojne, ki se jih spominjamo ob tem prazniku. Letos je bilo posebno svečano, ko nam je bilo vreme naklonjeno, da smo lahko sončno jutranjo zarjo pričakali ob čistem nebu na tukajšnji razgledni točki. Organizatorji so nam pripravili pester spored molitev, psalmov, pesmi in govorov ob polaganju vencev. Lepo je videti globoko spoštovanje in spravo do pokojnih žrtev nesrečnih in krutih vojn.

Lep pozdrav, Mirko Cuderman

Slovenian Mission Adelaide

p. David Šrumpf OFM
51 Young Avenue
West Hindmarsh SA 5007

Poštni naslov:
PO Box 156, WELLAND SA 5007
Mobitel - p. David: 0497 097 783
Telefon v Melbournu: 03 9853 7787
E-mail: slomission.adelaide@gmail.com

Poletje se je pričelo prevešati v jesen, ko nas je postni čas vedno močnejše vabil k pripravi na podoživljanje Kristusovega trpljenja in smrti ter na praznovanje njegovega vstajenja. Pred mašami v postnem času smo molili križev pot ter tako svoje življenjske poti, ki so včasih prav tako zaznamovane s križi in trpljenjem, pridruževali Jezusovi odrešilni poti na Kalvarijo.

K mašam smo se v naši cerkvi zbrali na 4. in na 5. postno nedeljo, ki sta bili zadnja v marcu in prva v aprilu, ter nato na **CVETNO NEDELJO**. Oljčne vejice in zelenje smo blagoslovili ob zakristiji za cerkvijo, potem pa v procesiji odšli v cerkev. Zadnjih nekaj let smo imeli tudi butarice, ki jih je naredila Iva Kresevič, letos pa jih je gotovo pripravila za nebeško procesijo... Med mašo smo prisluhnili poročilu o Jezusovem trpljenju, kot ga je v svojem evangeliju zapisal evangelist Matej. Pri branju pasijona so sodelovali tudi Rosemary Poklar, Silvana Scandrett-Smith in Ivan Legiša. Za tiste, ki poročilo lažje sledijo v angleščini, smo pripravili posebne knjižice. Po maši smo se zbrali v dvoranci k skupnemu kosilu. Angela Dodič je kljub svoji bolezni od doma organizirala sodelavke in poskrbela, da je vse potekalo gladko. Bog povrni vsem!

V velikem tednu sem obiskal naše BOLNIKE po domovih in domovih za starejše. Veseli so obiskov in zakramentov, ki jih lahko prejmejo kljub temu, da ne morejo v cerkev. Prosim sporočite, če želite, da vas obiščem!

Na ponedeljek velikega tedna smo se duhovniki adelaidske nadškofije zbrali najprej k duhovni obnovi v samostanu pasionistov, zvečer pa skupaj z verniki h krizmeni maši. Pri tej maši nadškof blagoslovi krstno in bolniško olje in posveti krizmo, duhovniki pa obnovimo svoje duhovniške zaobljube. Krizmena maša bi naj bila na veliki četrtek, a jo lahko škofje obhajajo tudi prej, da se je

duhovniki lažje udeležimo in se v četrtek pripravimo za obhajanje spomina zadnje večerje v domačih župnijah in skupnostih.

Tako smo se tudi mi zbrali **na veliki četrtek** k maši v spomin Jezusove zadnje večerje. Razmišljali smo o ustanovitvi evharistije, o duhovniški službi, ki jo je Jezus zaupal apostolom in njegovim naslednikom ter o novi zapovedi ljubezni, ko nam je naročil, naj se ljubimo med seboj, kot nas on ljubi. Da vzamemo to zapoved zares, smo pokazali tudi s sodelovanjem pri »Project Compassion« avstralske Karitas in ta dan prinesli posebne »šparavčke«, ki smo jih dobili v začetku postnega časa. Letošnja akcija je potekala pod geslom »Ljubi svojega bližnjega«. Bog povrni! Po maši smo Jezusa pospremili »v ječo« in v molitveni uri ostali z njim še nekaj časa.

Na veliki petek smo se zbrali k obredom v čast Jezusovemu trpljenju in smrti ob 3. uri popoldne. Evangeliji poročajo, da je to ura Jezusove smrti. Na veliki petek vsako leto prebiramo poročilo o Jezusovem trpljenju in smrti po Janezu, prebirali pa smo ga z istimi sodelavci kot na cvetno nedeljo. Po slovesnih prošnjah smo počastili križ, prejeli obhajilo in odšli z Jezusom do njegovega groba, kjer smo ostali z njim v molitvi. Bog povrni za darove, ki ste jih ta dan namenili kristjanom v Sveti deželi!

Kristusovo vstajenje smo pričeli praznovati z velikonočno vigilijo na veliko soboto zvečer. V začetku smo blagoslovili ogenj, prižgali velikonočno svečo in jo slovesno prinesli pred oltar kot »Kristusovo luč«. Vera v Kristusovo vstajenje naj bo tisti žarek upanja, ki nam bo pomagal premagovati trpljenje, s katerim se srečujemo v svojem življenju, zapovedi njegovega evangelija pa naj nam pomagajo, da bomo na tej poti tudi sami luč vere, upanja in ljubezni drugim. Med poslušanjem Božje besede smo že zapeli slovesno »Alelujo« in tako pričeli s praznovanjem njegovega vstajenja.

NA VELIKONOČNO NEDELJO smo imeli pred mašo velikonočno vstajensko procesijo. Ob prepevanju velikonočnih pesmi smo s kipom vstalega in z Najsvetejšim v procesiji obkrožili cerkev in s tem pokazali, da hočemo velikonočno veselje deliti z vsemi ljudmi in vsem stvarstvom. K sveti maši smo se zbrali tudi na velikonočni ponedeljek in skupaj z učencema na poti v Emavs utrjevali vero v Jezusovo vstajenje. Tako smo zaključili praznovanje velike noči, saj sem naslednjo nedeljo, ki jo imenujemo tudi »bela nedelja« in »nedelja Božjega usmiljenja« maševal za naše rojake v Perthu v Zahodni Avstraliji. Velikonočni čas pa traja še naprej štirideset dni do Gospodovega vnebohoda, ki smo ga praznovali 28. maja, in nato še deset dni do praznika binkošti, 4. junija.

Hvala vsem, ki ste za praznike sodelovali in pomagali pri bogoslužju: vam, ki ste pod vodstvom Danila Kreseviča cerkev čistili, pripravljali in krasili, bogoslužnim sodelavcem, pevcem pod vodstvom Ane Likar in organistke Rebecce Baxter, ministrantom, Rosemary in vsem drugim sodelavcem. Bog povrni!

ŠMARNICE: Na praznik Gospodovega vnebohoda smo tudi zaključili s šmarnično pobožnostjo, ki je bila letos nekoliko okrnjena. Pričeli smo jo v ponedeljek, 1. maja, ko praznujemo praznik sv. Jožefa, delavca. **Ob 300-letnici slovesnega kronanja Svetogorske Matere Božje** smo prisluhnili zgodovini te Božje poti, ki je še posebej primorskim rojakom tako ljuba in draga. Šmarnični mesec smo zaključili v nedeljo 28. maja, ko smo slišali o slovesnosti kronanja 6. junija leta 1717. Od takrat naprej je Svetogorska Mati Božja tudi Svetogorska Kraljica in k njej še danes radi romajo primorski rojaki z obeh strani meje, kot tudi Italijani in Furlani. Slovesnost ob obletnici bo na Sveti Gori 25. junija in rojaki, ki boste takrat v Sloveniji, ste prav tako lepo povabljeni, da se je udeležite.

OBISK PROVINCIALA

Na prvo nedeljo v maju nas je obiskal naš predstojnik iz Ljubljane, provincial Slovenske frančiškanske province, p. Marjan Čuden. To službo je sprejel od p. Staneta Zoreta, ki je postal ljubljanski nadškof. P. provincial je v sredo, 3. maja, prispel v Melbourne. V četrtek in petek se je malo prilagodil časovni spremembi; dneva smo preživeli v Kew, ogledali pa smo si tudi Melbourne. V soboto smo prispeli v Adelaido skupaj z našo pastoralno sodelavko Marijo Anžič in dr. Jožetom Možino, pripravljavcem oddaj na

Televiziji Slovenija, ki je prišel s p. provincialom. V nedeljo smo skupaj obhajali sveto mašo, kjer nas je p. Marjan tudi nagovoril. V začetku maše ga je pozdravil Ivan Legiša, katerega pozdrav navaja pater provincial v svojem poročilu.

To nedeljo, 7. maja, smo v naši skupnosti praznovali tudi materinski dan. Mater smo se spomnili že pri maši, tako živih, kot tistih, ki so že odšle v večnost. Ob koncu maše je Vida Končina pripravila kratko proslavo, pri kateri so sodelovale Rosemary Poklar, Anamarija Zupančič in Ana Likar, ki je zapela pesem o mami. Po maši smo se zbrali v naši dvoranci, kjer smo počastili naše matere, p. Marjan pa se je imel priložnost srečati s člani našega občestva in z njimi na kratko tudi pokramljati.

Ves čas nas je s svojo kamero in fotoaparatom spremljal tudi dr. Jože Možina. Na slovenski televiziji pripravlja oddaje z naslovom »Pričevalci«, s katerimi trga zobu pozabe in smrti spomine na najtežje vojne in povojne trenutke naše zgodovine. Vsakdo od vas, ki ste morali zapustiti svojo domovino in si poiskati

svoj kos kruha in novi dom v tujini, ima svojo zgodbo in g. Jože bi vsako od njih rad posnel – a to žal ni bilo mogoče. Posnel jih je lahko samo nekaj, posnel pa je tudi utrip življenja naše slovenske skupnosti v Adelaidi, ki se zbira pri Sveti Družini. Hvala Albini in Branku Kalc, ki sta ga v teh dneh gostila na svojem domu.

V nedeljo zvečer sta se nam v Adelaidi pridružila p. Ciril iz Melbourn in p. Darko iz Sydneyja. Tako smo bili zbrani vsi slovenski pastoralni sodelavci v Avstraliji, saj je že v soboto prišla z nami tudi naša pastoralna sodelavka Marija, ki pa je imela te dni

predvsem opravljanje v kuhinji. P. provincial je imel za nas duhovne vaje do četrtega zvečer, ko sta nas obiskala in se nam na večerji pridružila adelaidski nadškof Philip Wilson in njegov generalni vikar Philip Marshall. V sproščenem in domačem vzdušju smo preživeli večer, nadškof pa se je še posebej zahvalil p. provincialu za skrb slovenskih frančiškanov, ki jo namenjamo rojakom v Adelaidi.

Obiskali in maševali smo tudi pri malteških sestrah v Lockleys, kamor hodim v njihov dom za starejše vsak dan maševat, ko sem v Adelaidi. V petek zgodaj zjutraj sta s prvim letalom najprej odpotovala p. Ciril in Marija, saj je imel p. Ciril ta dan pogreb v Kew, nekoliko pozneje sta odpotovala tudi p. provincial in p. Darko. V nedeljo, 14. maja, se je p. provincial srečal z rojaki v slovenski cerkvi v Merrylandsu in v Wollongongu, med tednom pa še v Canberri. V nedeljo 21. junija se je srečal še s skupnostjo v Kew in se 23. maja skupaj z g. Možino vrnil v Slovenijo. Provincialu p. Marjanu se iskreno zahvaljujemo za njegov obisk, ki nam gotovo veliko pomeni, saj je znamenje, da vodstvo slovenskih frančiškanov skrbi za skupnosti naših rojakov po svetu. Provincial je imel priložnost, da se je osebno srečal s stanjem

v naših misijonih po Avstraliji, saj je lanski provincialni kapitelj naročil, da mora skupaj z nami pripraviti načrt oz. vizijo prihodnosti naših verskih središč.

V nedeljo, 21. maja, je bila v Adelaidi vsakoletna Marijanska procesija (foto spodaj). 24. maja je namreč praznik Marije Pomagaj, ki je zavetnica tako Slovenije in Slovencev, kot tudi Avstralije. Osrednja Marijina podoba ob letošnji procesiji je bila Fatimska Mati Božja, saj poteka sto let od njenih prikazovanj trem pastirčkom. Hvala vsem, ki ste se procesije udeležili, še posebej Danilu Kreseviču, ki je prinesel slovensko bandero Marije Pomagaj. Hvala tudi Johnu Macsaiu za fotografijo - spodaj, ki mi jo je poslal po telefonu takoj po procesiji.

Ob smrti Ive Kresevič smo izgubili zvesto sodelavko in skrbnico naše cerkve. Med mnogimi drugimi opravili, ki smo jih morali organizirati na novo, smo morali urediti

tudi čiščenje cerkve. Hvala vsem, ki ste pripravljeni sodelovati, da smo lahko naredili spored do konca leta: Družini Legiša in Polajžer, Rosemary Poklar in Trudy Macsai, Roza Kozlovič in Justi Bole, John in Nada Čargo ter Silva Šajn, Rebecca Baxter. Vedno pomaga seveda tudi Danilo Kresevič, s katerim se vedno dogovorijo za dan in uro čiščenja.

NADOMEŠČANJE: Ker bom v juniju na dopustu, se že vnaprej lepo zahvaljujem p. Cirilu, ki bo maševal v nedeljo, 25. junija, ko bo praznoval svoj 60-letni jubilej Slovenski klub, in p. Darku, ki bo maševal v nedeljo, 2. julija, ko bo v Kew slovesno praznovanje zavetnikov tamkajšnje cerkve, svetih bratov Cirila in Metoda.

V moji odsotnosti se v vseh primerih obračajte na naš misijon v Kew, na p. Cirila in na Marijo. Vse telefonske številke so vedno objavljene v glavi naših Oznanih in v Mislih.

SVETE MAŠE V NAŠI CERKVI

Po velikonočnih praznikih se bo urnik svetih maš v naši cerkvi Svete Družine spet držal običajnega sporeda.

Svete maše v prihodnjih mesecih bodo:

- nedelja 25. junija (dan državnosti, 60-letnica Slovenskega kluba Adelaide),
- nedelja 2. julija,
- nedelja 23. julija,
- nedelja 30. julija,
- petek 4. avgusta,
- nedelja 6. avgusta,
- nedelja 27. avgusta,
- petek 1. septembra,
- nedelja 3. septembra,...

Sveta maša je vedno ob 10. uri dopoldne. Če bi prišlo do kakšnih sprememb, vas seveda predhodno obvestimo.

SVETI KRST

27. maja 2017 je bil v naši cerkvi krščen THOMAS MATTHEW BURKE, sin Melisse Pistor in Christopherja Burke. Botra sta bila Matthew in Gianna Pistor. Staršem, starim in prastarim staršem ter vsem njegovim iskrene čestitke, Thomas pa naj raste v milosti pri Bogu in pri ljudeh.

POKOJNI

FRANC DANILO ZUODAR je umrl v Port Lincolnu 10. februarja 2017. Rojen je bil 15. januarja 1927 v Gorici, doma iz Čiginj pri Tolminu. Pokopan je bil 18. februarja 2017 v West Coast Memorial Park v Port Lincolnu. Žena Ivanka (+02.10.2004) in sin Danny sta že pokojna, za njim pa žalujejo hčerka Mary ter sinova Peter in Paul z družinami.

BORIS CEGLAR je umrl 30. aprila 2017 v Adelaidi. Rojen je bil 27. junija 1945 v vasi Obrov pri Hrušici, pogreb je bil 8. maja 2017 s tamkajšnje kapele na pokopališče Centennial Park.

JAKOB VIDIČ je umrl 18. maja 2017 v Cummins pri Port Lincolnu. Rojen je bil na Bledu 10. avgusta 1928. Pokopan je bil 26. maja 2017 v West Coast Memorial Parku v Port Lincolnu. Za njim žalujejo žena Mary ter hčerke Helena, Sonja in Jacky z družinami. Naj naši rajni počivajo v Božjem miru!
pater David Šrumpf

POROKA

V petek, 2. junija 2017, sta se v naši cerkvi poročila **BRANKO KRESEVIČ** in **ANTONIJA ZUPANČIČ**. Priči sta bila Brankov brat Danilo in Tonkina hčerka Tanya. Iskreno jima čestitamo in želimo, da bi ob svoji medsebojni ljubezni vedno čutila tudi moč Božje ljubezni. Bog Vaju živi!

SLOVENSKEMU KLUBU ADELAIDE,
ki praznuje 25. junija 2017
svojo 60-letnico,
naše iskrene čestitke!
Bogu hvala za vse, kar je Slovenski klub naredil
v teh letih svojega obstoja dobrega
za našo slovensko skupnost;
Bogu hvala za ustanovitelje,
dobrotnike in voditelje.
Za prihodnost kličemo na klub, na vodstvo
in na vse člane Božjega blagoslova.
VSE NAJBOLJŠE IN ŠE NA MNOGA LETA!

Krščen je bil Thomas Matthew Burke, 27.05.2017.

Med rojaki v Perthu

Fotografija je na naslovnici

Velikonočno veselje je letos na nedeljo po veliki noči (23. aprila 2017), ki jo imenujemo tudi bela nedelja ali nedelja Božjega usmiljenja, odmevalo po slovensko tudi v Perthu.

S tamkajšnjimi rojaki smo se namreč zbrali pri slovenski sveti maši v cerkvi sv. Kierana v Tuart Hill. Zbralo se nas je 32, kar je bilo več, kot zadnja leta, čeprav vedno večkrat slišimo o tem ali onem, da je bolan, da ne more več priti v cerkev ali da je v domu za starejše. V Mislih tudi pogosto prebiramo o rojaki, ki so se poslovili in odšli v večnost. Z mojo »gostiteljico« Ančko Kočar sva obiskala ene in druge. Na pot sva se podala v soboto dopoldne, kmalu po mojem prihodu v Perth. Obiskala sva bolne in starejše, ki so imeli tako tudi priložnost prejeti velikonočne zakramente. Najprej sva v domu starejših v Kingsley obiskala Marijo Gutej, ki sva jo obiskala tudi že lani. Vesela je bila obiska in družbe, čeprav le za kratek čas. Malo smo pokramljali, si izmenjali novice, potem pa sva odšla v italijanski dom za starejše v Marangaroo, kamor se je pred nekaj meseci preselila Anica Tomšič. Pred leti je ona sprejemala duhovnike in škofo, ki so prihajali v Perth, zato je bila obiska še posebej vesela. Od tam sva se odpeljala v Balgo, da sva na domu obiskala Vinka in Ivanko Tomažin, ki sta bila prav tako vesela obiska, ko ne moreta več kaj dosti iz hiše. Dalje naju je pot vodila do Toma in Jožice Burmas. Jožica je kar pogumna v prenašanju bolezni, ob obisku svoje dobre prijateljice Ančke pa se je še posebej razživila. Obiskati sva morala še Danico Mavrič, ki je v domu za ljudi z demenco v West Leederville. Že lani sva težko vzbudila njeno pozornost – ko pa sva pričela z molitvijo, se je razživila. Tudi letos so se njene oči in ustnice pričele premikati šele, ko sva pričela z molitvijo. V ponedeljek sva pred odhodom obiskala na njegovem domu še Ivana Cireja. Na pokopališču Karrakatta pa sva obiskala tudi nekatere grobove pokojnih rojakov. Ob grobu Ančkinega moža Maksa sva zmolila

zanj in za vse, ki počivajo na tem in po drugih pokopališčih širom Zahodne Avstralije. Naj jih Vstali pridruži svojemu vstajenju za vse, kar so na tem svetu naredili dobrega, še posebej za našo slovensko skupnost.

V nedeljo dopoldne me je gospa Ančka odpeljala do Toneta in Štefke Resnik, gospod Tone pa me je peljal v galerijo našega rojaka, kiparja Rona Gomboca, s katerim se dobro poznata, saj živi nedaleč od njih. Našla sva ga v njegovem ateljeju oz. delavnici. Ob njegovem zanimivem pripovedovanju je najin čas, namenjen obisku, hitro minil. Stopila sva še v galerijo in se ozrla po njegovem parku, polnem skulptur, a sva se že morala vrniti, saj je bila ob 2. uri popoldne sveta maša. O obisku galerije sem nameraval napisati kakšen sestavek o njem in njegovih umetniških stvaritvah – pa bi za takšen članek moral tam preživeti vsaj en dan, da bi si lahko njegove umetnine ogledal in se vanje vsaj malo poglobil. Naj to ostane za kdaj drugič ali za katerega bolj veččega poznavalca kiparske umetnosti.

Kot rečeno, pri maši smo se zbrali ob 2. uri popoldne. Gospa Mili Stockbauer je že čakala s ključi, da nam odklene cerkev. V tej župniji gospa Mili sodeluje tudi kot organistka in izredna delivka obhajila – in seveda je pripravila pesmi tudi za našo mašo, vodila petje in igrala. Poleg pokojnih, za katere smo darovali sveto mašo, smo se spomnili tudi vseh bolnih in ostarelih, ki bi bili radi z nami, pa ne morejo.

Pater David
in Ančka Kočar

Ančka Kočar
in Anica Tomšič

Tone Resnik in Ron Gomboc

Ob Božji besedi, še posebej ob evangeliju o srečanju apostola Tomaža z Vstalim, smo razmišljali o naši veri v vstajenje in večno življenje. Je ob srečanju z ranami, Kristusovimi in našimi, takšnimi ali drugačnimi, tudi naš vzklík, kot je bil Tomažev, »Moj Gospod in moj Bog!«

Že pred mašo smo na ambon obesili **bandero Marije Pomagaj** in v uvodu sem povedal, da se danes od bandera poslavljamo. V skrbi, da se ne ne bi izgubilo ali bilo uničeno, rojaki namreč želijo, da se odslej hrani v kateri od slovenskih cerkva v Avstraliji. V Perthu ga je dolga leta hranila ga. Anica Tomšič, zadnji čas pa Ančka Kočar. Po pogovoru s p. Cirilom smo se strinjali, da bandero odnesem v naš misijon v Melbourne.

O banderu sem izvedel nekatere podatke od tamkajšnjih rojakov, več pa je seveda vedel p. Ciril. Kmalu mi je postalo jasno, zakaj. Prinesel mi je **Misli za mesec maj 1989, kjer je bilo objavljeno njegovo Poročilo iz Perth-a /Dnevniški zapiski/.**

Med drugim tam preberemo:

Nedeljo, 9. aprila, sem oklical za slovenski dan. Že dolgo so si rojaki v Perthu želeli imeti svoje bandero. Zato sem zaprosil dobrega prijatelja inženirja-arhitekta Cveta Mejača iz Queenslanda, mu razložil svoje ideje, ki jih je on potem mojstrsko utelesil in tudi za bandero na platno naslikal podobo brezjanske Marije Pomagaj. Bandero je potem z ljubeznijo izdelala avstralska umetnica Kathryn Hailey iz Canberre, ki sem jo spoznal ob naši lanskoletni likovni razstavi.

Na eni strani bandera je v osredju podoba Marije Pomagaj, na vrhu je značilni napis Slovenija z lipovim listom, pod podobo pa napis: Marija Pomagaj, prosí za nas! Na drugi strani so med seboj povezane barve slovenske zastave: bela, morda, rdeča. V belem polju so zvezde Južnega križa, v modrem napis W. A. (Zahodna Avstralija), v rdečem pa slovenska narodna ornamentika in tam nekje črki D. P. (Displaced Persons). Kar večina naših ljudi je na svoji poti v Avstralijo najprej prišla v Fremantle brez državljanstva – nanje je ta spomin na slovenskem banderu v Perthu. Med slovesno sveto mašo sem v pridigi govoril o slovenskem značaju ter o preobrazbi slovenske identičnosti (po Antonu Trstenjaku), nato pa sem blagoslovil bandero, ki naj Slovence Zahodne Avstralije in njihove prijatelje povezuje. Spremlja naj jih na romanju narodov vsako leto v New Norcia, ter pri raznih cerkvenih slovesnostih in pobožnostih, ki jih bo kdaj pripravil Slovenski cerkveni svet v Perthu – sedanjí predsednik je Silvo Bezgovšek s sodelavci Zlato Agrež, Mili Stockbauer in Maksom Kočarjem. Slovensko bandero pa bo po svoje močno spregovorilo

tudi na pokopališčih, ko se bodo rojaki poslavljali od svojih pokojnih.

Kljub temu, da smo se od bandera Marije Pomagaj na nek način poslovili, pa to gotovo ne pomeni, da smo se poslovili od Marijine priprošnje in varstva Kraljice Slovencev, Marije Pomagaj. V znamenje našega zaupanja smo ob koncu zmolili posvetilno molitev in jo še posebej prosili njene materinske ljubezni in varstva. Kot ena družina smo se po končani maši postavili ob bandero naše nebeške Matere za skupinsko fotografijo.

Hvala, dragi rojaki v Perthu in okolici, ki ste prišli k maši in po maši v Slovenski klub, še posebej hvala Ančki Kočar, ki me je sprejela pod svojo streho in mi nudila prevoze, Mili Stockbauer za pripravo cerkve in za igranje, Tonetu in Štefki Resnik za pomoč v nedeljo in za pogostitev v klubu – novi predsednici slovenskega kluba Marjani Kaker pa Božjega blagoslova pri vodenju kluba.

Besedilo in fotografije: pater David Šrumpf

POKOJNI

ŠTEFAN PLEJ je umrl 29. novembra 2016 v bolnišnici Osborne Park Hospital v Perthu v Zahodni Avstraliji (WA). Rojen je bil 16. avgusta 1929 v kraju Črenšovci v Prekmurju. Iz Slovenije ga je pot vodila v Venezuelo, kjer se je poročil z Danico in leta 1961 sta prispela v Avstralijo, kjer sta bila srečno poročena 63 let. Imata tri otroke: Iztoka, Milko in Veronico in vnuke: Štefan, Julian, Nicholas in Chloe. Štefan je trdo delal vse svoje življenje in je bil povsod spoštovan. Svoje življenje je izgoreval za družino. Pogrebna maša je bila darovana v cerkvi St. Lawrence, pokopan je na pokopališču Karrakatta. Pogrešamo ga. Naj počiva v miru!

V imenu družine Plej, Iztok (Anthony) Plej

JOŽE BUTALA je umrl 9. marca 2017 v Carrington Aged Care, Hamilton Hill WA, kjer je preživel štiri leta zaradi možganske kapi. Podlegel pa je za pljučnico v bližnji bolnišnici. Rojen je bil 21. novembra 1936 v Petrovi vasi pri Črnomlju kot predzadni od petih otrok. Leta 1957 je preko Avstrije prispel v Avstralijo. Zaposlil se je kot avtomehanič v Altoni v Melbournu. Naslednje leto se je poročil z Nizozemko. Rodil se jima je sin James. Zakonska zveza ni trajala, zapustil ju je in se napotil na zahod. Hitro si je našel zaposlitev kot šofer taksija v Fremantlu, kjer je delal 45 let. Zgradil si je dom in ostal neporočen. Žalujóči so

sin James, oče hčerke in prijatelji, ki žive v bližini Fremantla. V Sloveniji pa najmlajša sestra Anica v Semiču in najstarejša Marija v Črnomlju. Jože je zapustil mnogo bratrancev in drugih sorodnikov tudi v Clevelandu v Ohio v ZDA. Domači župnik ga je pogosto obiskoval v domu in v bolnišnici, kjer mu

je podelil tudi sveto maziljenje. 17. marca 2017 smo ga pospremili na večni počitek na pokopališču Fremantle. **Jakob Chuk, Fremantle WA**

Sožalje Štefanovim in Jožetovim sorodnikom in prijateljem. Hvala Iztoku Pleju in Jakobu Chuku za sporočilo.

Iz Cilkinega Lightning Ridge-a

Lightning Ridge je res mnogo kulturno mesto. Tam živi naša stalna in zvesta dopisnica CILKA ŽAGAR, ki jo mnogi radi berete v Mislih. Hvala Bogu, da nam je končno poleg zanimivih člankov, ki jih bomo objavili še v prihodnjih številkah revije, poslala tudi nekaj fotografij, da jo spoznamo še po obrazu. Hvala, Cilka, in Bog Vas ohranjaj! Za rojstni dan Cilke Žagar se je zbralo okrog 40 ljudi: Slovenci, Hrvati, Srbi, Bosanci, Irci, Amerikanka, Indijci, Pakistanci, Škoti, Turki, Aborigeni, v Avstraliji rojeni priseljenci in prijatelji s Fiji. Nekaj fotografij s praznovanja njenega rojstnega dne.

VSAK JE ZA NEKAJ!

»Vsak je za nekaj, naš Janez je pa za ples,« so včasih rekli doma.

Šele sedaj, v starosti, malo bolj razumem globino tega izreka.

Ena mojih službenih nalog je bilo merjenje inteligence otrok naše šole in njihovo napredovanje v letih šolanja. Merila sem uspeh v glavnih predmetih, a mi številke niso veliko pomenile.

Šele sedaj, v starosti, sem na sebi preizkusila različne inteligenčne teste preko *Googla*. Bila sem presenečena. V testih, ki merijo vidno inteligenco, sem popolnoma na dnu. Ne opazim okolja in se hitro izgubim. Tudi v številčnih zaporedjih in patentih - vzorcih nisem dosti boljša, zato ne opazim zunanosti pri ljudeh.

V šoli smo se učili, da obstaja sedem vrst inteligence in vsak človek je bolj primeren za določeno delo. Učitelj bi moral biti sposoben odkriti otrokove sposobnosti in ne le številke na lestvici splošne inteligence.

Večkrat se spomnim prijaznega, mirnega Davida. Imel je težave z učenjem, zato so ga dali meni v varstvo. Ko sem zavijala nove knjige za knjižnico, me je opazoval in končno vprašal, če lahko pomaga. Malo v strahu sem mu dovolila, ker sem sama imela velike probleme s tem delom. David je to delo opravil mirno, vestno, odlično. Naučil me je tudi, da sem začela bolj zavestno iskati sposobnosti pri drugih otrocih, ki so bili na nizki stopnji splošne inteligence. Res nam je Bog dal določene sposobnosti, ki so potrebne za osebno srečo in za družbo. Če so te

sposobnosti pravočasno odkrite in pravilno usmerjene v poklic in delo, prinesejo uspeh in zadovoljstvo. Če delaš tisto, kar znaš in imaš rad, je delo sreča. Hvala Bogu, da je naš Janez dober za ples. Hvala Bogu tudi za vse naše različne sposobnosti, ker so dobri pevci in plesalci tako pomembni, kot dobri kuharji in vrtnarji.

Cilka Žagar (druga z leve), dve njeni nekdanji sodelavki redovnici jožefinki, s. Margaret in s. Kathleen, ter dolgoletna prijateljica Cally.

Penny je bila Cilkina sodelavka in ona je organizirala praznovanje njenega rojstnega dne.

Cilkini zelo prijetni sosodje iz Pakistana, Kurum in Almah z otroci.

Cilka s sinom Markom in vnukom Danielom.

KDO JE POMEMBEN?

Karkoli ste storili enemu od teh najmanjših, ste meni storili.

Ljudje se po navadi rinemo naprej, da bi sedeli čim bližje slavnim in bogatim, lepim in uspešnim. Seveda so ob javnih prilikah določeni sedeži za te izbrane. Iščemo veze do njih; čeprav bomo tam najmanjši med izbranimi, se nam to zdi bolje, kot da smo zadaj. Radi omenjamo imena pomembnih ljudi, s katerimi smo bili v družbi.

Ko gledam nazaj na svojo življenjsko pot,

Cilkina bivša učenka Maria in matere njenih učencev Dulcie, Joan, Diane in Fay. Vse te žene so Cilkinе prijateljice, podpornice in pomočnice.

vidim, da se me največkrat spomnijo tisti najmanjši, najbolj zapostavljeni in revni. Povedo mi, v katerih trenutkih sem bila zanje pomembna. Tudi jaz se jih s hvaležnostjo spomnim, ker so s svojo naklonjenostjo dali smisel in cilj mojemu delu. Tisti spredaj so se borili za svojo pomembnost in me niso niti opazili. Zanje nisem ničesar naredila, zato njim nič ne pomenim.

Tudi Jezusa so vprašali, kdo bo sedel zraven njega v nebeškem kraljestvu. Rekel je, da tisti, ki si bo to zaslužil.

Iskrena hvala vam, dragi avstralski Slovenci! *pater Viljem Lovše DJ*

Vsakemu izmed nas je Gospod dal tri pomembne darove: prvi je vse stvarstvo, vključno z nami, drugi je moj lastni jaz, tretji je Bog sam. Vse to neverjetno bogastvo mi je dano zastonj, ne da bi moral kaj storiti; na meni pa je, da ga sprejemem s hvaležnostjo in odgovarjam nanj, saj mi po vsem tem Bog podarja samega sebe. V tem času bivanja med vami mi je Kristus tudi po vas podarjal Očetovo življenje in Duha ljubezni. Skupaj smo prejeli življenje Sina in postajali sinovi/hčere in bratje/sestre. Ljubezen ni neotipljiva in nejasna, temveč konkretna: svoje življenje ste »vzeli, se zahvaljevali in ga delili z menoj«. Med vami sem ves čas doživljal, kako lepo je živeti evharistijo - zahvaljevanje in podarjanje.

Najbolj se vam zahvaljujem za vse skupne maše, ki jih v teh osmih mesecih ni bilo malo. Dnevna maša je mojemu življenju med vami v Avstraliji dajala največ odprtosti za

vašo lepoto, ustvarjalnost in povezanost. Evharistija je iz naših »drobtin« kruha ustvarjala vedno večjo skupnost in za to se vam iz srca zahvaljujem. Vsaka, še tako majhna stvar, je bila znamenje Očetove ljubezni, za katero se zahvaljujem Njemu in vam, ki ste jo delili z menoj, da kroži v vseh in za vse Sinovo življenje.

Med vami sem preživel 25. leto svojega duhovništva, katerega bistvo je sprejeti Dar in ga razdeliti z drugimi. Doživljal sem ga kot leto vstopanja v drugo polovico življenja, kot dozorevanje in utrjevanje tega, kar prinaša mir, trdnost, veselje in večno ustvarjalnost. Najbolj sem hvaležen in se najbolj zahvaljujem očetovskemu patru Cirilu in materinsko skrbni misijonarki Mariji. Velikodušno sta me sprejela, poskrbela za moje potrebe, me vključila v vašo živo in lepo skupnost in v delo. Z njima sem med vami doživel dragoceno bratstvo in občestvo, povezanost, zastonjskost, gostoljubnost in medsebojno skrb. Celó iz zraka sem lahko gledal na Twelve Apostles. Velikodušno sta me podpirala in mi pomagala, da sem odkrival vas in Avstralijo. Bog vam povrne za številna povabila na večerje, na piknike in za vsa srečanja v klubih. Hvaležen sem Jožetu za bicikel z blatniki in Johniju za hitrega. Po zaslugi skrbnega p. Davida sem v aprilu lahko obiskal Adelaido, prísčno mesto in lepo slovensko skupnost ter vse, kar ustvarjajo moji sobratje v Sevenhill in v Adelaidi. Po zaslugi dobrohotnega p. Darka sem smel v maju preživeti nekaj dni med vami v svetovno najbolj prepoznavnem Sydneyu. Hvala obema za bratstvo in veselje. Hvaležen sem Janezu in Danici, da sem šel v Sydneyu lahko tudi vsako jutro plavat. Povsod je bilo bogato in lepo. Iskreno se zahvaljujem bratom frančiškanom, ki so me v Aucklandu dvakrat sprejeli in vzeli za svojega. Hvaležen sem svojim sobratom, avstralskim jezuitom, ki so vsi že krepko v drugi polovici življenja. Zame so bili zgled glasnikov miru in skoraj dogorelih sveč, ki se ne hvalijo s svojimi plameni, ampak preprosto in v hvaležnosti mirno izgorevajo. Med njimi so se mi odpirala nova obzorja moške duhovnosti, uporabe duhovnih vaj in vzgoje starešin in starešink.

Vsem vam se zahvaljujem za dobra in odprta srca, za topel sprejem in vašo odzivnost. Hvaležen sem za vaše zgodbe in zaupanje. Na lepih krajih prebivate, ste domoljubi in odgovorni državljani. Niste se ustrašili križa in preizkušenj, ampak ste jih živeli kot priložnost za vstajenje. Vaša vera vam daje moč in veselje tudi sedaj v zrelih, a hkrati najbolj bogatih letih življenja, v katerih se vse dopolnjuje in smo najbolj plodoviti in lahko prihodnjim rodovom največ damo. Veliko starešin in starešink sem srečal, ki podarjajo iz svojega zaklada veselje in gotovost, da je življenje neskončno dragoceno in da skrivnost ustvarjalnosti nima konca.

V zahvalo za vaše darove bi vam rad posređoval naslednjo zgodbo, ki povzema mojo pot. Njene podrobnosti sem slišal tudi v vaših enkratnih in dragocenih življenjskih zgodbah.

»V začetku svoje duhovne poti sem smatral Boga za opazovalca in sodnika, ki ves čas spremlja vse, kar delam narobe, ob moji smrti pa se bo odločil ali zaslužiš nebesa ali pekel. Kasneje sem začel doživljati svoje življenje kakor skupno kolesarjenje z Bogom. Kolo je bil dvocikel, na katerem se voziš v tandemu. Bog je moral najprej sedeti zadaj in mi pomagati poganjati. Ne spomnim se več, kdaj je napočil trenutek, ko mi je predlagal, da zamenjava sedeža. On bo krmaril in poganjal, jaz pa le zraven poganjal. Od takrat naprej življenje ni bilo več isto. Dokler sem imel vse sam pod nadzorom, sem točno vedel za pot. Bilo je dolgočasno in predvidljivo. Vedno sem zavil po najbližji poti med dvema točkama. Ko pa je Bog prevzel krmilo, sva se začela voziti po neverjetno čudovitih in ne vedno ravnih poteh; preko gora, čez zelene doline, skozi ozke skalnate prelaze. Vedno z vratolomno hitrostjo. Vse, kar sem lahko storil, je bilo le to, da sem se dobro držal. Čeprav se mi je večkrat zdelo noro, me je Bog spodbujal: »Poganjaj!« Skrbelo me je in sem ga spraševal: »Kam me pelješ?« Nasmehnil se mi je, in mi ni odgovoril. Tako sem se mu začel učiti zaupati. Pozabil sem na svoje dolgočasno življenje in vstopil v veliko Pustolovščino. Ko sem vpil: »Strah me je!«, se je obrnil nazaj in se dotaknil moje roke. Peljal me je k ljudem, ki so imeli ravno tiste darove, ki sem jih potreboval: darove ozdravljanja, sprejemanja, spoštovanja, naklonjenosti in veselja. Vse te darove so mi dajali na mojo pot – na najino pot. In tako sva šla dalje. Pa mi pravi: »Vse darove daj naprej! Odvečna prtljaga so in prevelika teža!« Tako sem tudi storil. Dal sem jih ljudem, ki sva jih srečevala. Odkril sem, da medtem, ko dajem, prejemam, in da je najino breme lahko. V začetku mu nisem zaupal nadzora nad svojim življenjem. Bal sem se, da me bo sesul. Toda on je dobro poznal skrivnosti kolesarjenja. Dobro je znal držati ravnotežje, odlično prevoziti ostre ovinke in se izogibati raznim oviram. Učim se biti tiho in poganjati. Vodi me na najbolj nenavadne kraje. Učim se uživati v pogledu in prijetni sapici, ki mi piha v obraz. In ko sem prepričan, da ne zmorem več, se mi On nasmehne in me spodbudi: »Poganjaj!« Vsem vam in tudi sebi želim srečno nadaljevanje skupnega kolesarjenja z Bogom!

Vesel bom še nadaljnjih stikov z vami!

Če ste pa v Sloveniji, pa vedno dobrodošli:

viljem.lovse@gmail.com

Othon (Otto) Mestnik

Oton was born 21.7.1925 Alsace, France; died 6.7.2004 Newcastle, New South Wales - by Katarina Vrisk (*Anthology of Slovenian Australian Musicians*)

This is the speech from a special presentation made as part of the Prešeren Day celebrations at the Slovenian Mission in Kew, Melbourne on Sunday, 5th February, 2017.

I spent a considerable amount of time researching about the musicians of Slovenian heritage in this country. One of the 'stand out' stories was someone who was mentioned in two sentences in a tiny paragraph in the Misli magazine in 1955. It mentioned the name 'O. Mestnik' appeared in a show 'Kismet' at the Princess Theatre in Melbourne. Well, that was enough to spark my interest to try to find out who that was.

I gave this name to a lady, Maritza Pertout, at the State Library Victoria who luckily enough was in the research department and even luckier, had Slovenian heritage through her father, Aleksander Pertout. I was hoping Maritza would be able to find something about 'O. Mestnik'. It was a great mystery for several weeks as to who this person was and even what his first name would be. Oto was my first guess but this did not bring much information except electoral rolls which showed his occupation as 'singer' and his location in Melbourne. When Maritza found his death notice in The Sydney Morning Herald, July 8th, 2004, I could determine his location, now near Newcastle, his wife's name and the fact that he was a member of the Valentine Bowls Club.

One Saturday afternoon, I did a search in the White Pages online and found that a S. Mestnik was in that location and in fact it was Othon's wife, Shirley. After introducing myself, 89 years old Shirley gave me a very vivid account of Othon's life. One month before, she had decided to do a clean-up and had thrown away a big collection of photos and memorabilia which marked Othon's career. All that was left were 4 photographs which she promptly despatched to me through the post. I can't tell you how thrilled she was for Othon to be recognised by the Slovenian community in his adopted and very much loved country of Australia.

*Participando del coro amical
Kew - Melbourne 1955*

Othon (Otto) Mestnik was a singer of quite some renown. Not much was known about him within the Slovenian community in Australia; however, his life was a journey of many different twists and turns. His parents were miners at Hrastnik near Trbovlje in Slovenia where Othon's parents, Leopold and Marija lived. There was a shortage of miners in France and so people were called upon to work in the coal mines in La Houve. Othon's parents

made the decision to move and work in France in 1923. When Othon was 14, World War II broke out. Every local male aged 14 and over was incarcerated in a German Work Camp and conscripted to work in the coal mine. He worked alongside his father and brothers and they were treated harshly with long hours of work and rations that included grass and potato soup.

Following the Allied bombing of the prison camp in 1944, Othon escaped and in 1945, made his way to Slovenia where he met his extended family and worked casual jobs. Slovenia became part of Yugoslavia around this time, under the Communist rule of Marshall Tito.

In 1946, at the age of 21, Othon's French passport was confiscated and he was conscripted into the Yugoslav Navy. When the Navy discovered his singing talent, Othon was transferred to an entertainment unit in the Navy where he sang for the officers. Benjamino Gigli, the great tenor renowned for the great emotion in his voice had visited the naval base, and heard Othon sing. It was on Gigli's advice that Othon joined the Ljubljana State Opera Company as a tenor singer when he finished his term in the navy in 1949. Gigli mentored Othon for a time, and Othon felt greatly honoured by his interest.

The Yugoslav Government continued to hold Othon's French passport and although the Opera Company travelled around Europe, Othon was not allowed to leave Yugoslavia. A stroke of luck in 1953, meant that he sought political asylum at a police station in Trieste. As it was a Saturday, he was kept in a cell over the weekend. The prison wardens wanted him to prove he was a singer, as he had claimed, so he had to perform for them. He was eventually granted

the political asylum he sought. On Christmas Day 1954, Othon left Trieste on his next great journey, to emigrate to Australia. He arrived in Australia in January 1955.

When Othon arrived in Melbourne, he was soon transferred to the Bonegilla Migrant Centre and was sent to work in the vineyards in Mildura. He settled in Melbourne and it was here his wish to pursue his heart's desire of singing came to fruition. He had a rich and strong tenor voice which was superbly suited to classical music, operettas and musicals.

He performed in musical theatre in the mid to late 1950's, appearing in shows such as the 1955 stage production of *Kismet – A Musical Arabian Night*. Othon could not speak English, so he taught himself the words of songs by playing recordings and learning the words from the records.

On December 8th, 1957, Othon came equal first prize with an outstanding Melbourne mouth organ trio in the 3KZ radio Professional and Amateur Parade. He sang 'Say You Will Not Forget' ('*Non Ti Scordar Di Me*') and it was broadcast on Radio 3KZ from 9pm. Othon won his section in this prestigious event. It was to launch his career in television and theatre productions in Australia.

He appeared on the *Café Continental* television show on the ABC which showcased musical items from many diverse cultures. It was when watching one of these shows with her husband, Shirley, later to become Mrs. Mestnik, was discussing with her then alive husband, who the 'Frenchman from Yugoslavia' was and wondered at what the story was behind that. Little did she know, after her husband passed away, she would meet Othon through a friend and it was love at first sight. They were both around 50 then.

Othon moved to Sydney and worked in NSW and QLD at the Leagues clubs and appeared on the Bobby Lim Show on TV until 1974. He was particularly proud to have the opportunity to sing for the exiled King Peter of Yugoslavia during his visit to Australia. That tour, incidentally, was at the invitation of another Slovenian living in Perth, Dr Bogdan Pušenjak.

In the early 1970s, Othon was concerned about his fading looks, especially his receding hairline and the effect this would have on

his career. He was also concerned about the timbre of his voice and whether it would continue to produce a quality sound. To this end, he largely gave up a professional career and started a job in security for the Commonwealth Bank, which he remained until he was retired on medical grounds in 1984.

Othon and Shirley moved to Wamberal and then Valentine on the central coast of New South Wales after he retired. The two of them made regular trips to visit his relatives in Slovenia, France and Germany. His last trip home was in 2002 and he retained many fond memories of this visit. In 2003, they moved to *Greenmount Gardens* at Mount Hutton.

Othon spent some time in the Mercy Hospice in Waratah, after being diagnosed with pancreatic cancer in 2004. He asked to return to his home to spend his last days and, although the doctors were reluctant to let him go, they did grant him his wish. He spent most of the final week in a coma and Shirley attended to him throughout.

Othon passed away almost 30 years to the day that he met his beloved wife. The Requiem Mass was held in St Francis Xavier Catholic Church in Belmont, New South Wales on Friday 9th July, 2004 at 12 noon. His remains were cremated. Othon was 78 years old.

Othon Mestnik was a proud Australian. Shirley would often say how beautiful Slovenia was on their holiday visits but Othon always answered that the scenery was not as beautiful as Australia. He sang at many naturalisation ceremonies for new Australian citizens and was proud of his 'new' country which had helped him fulfil his dreams of music and love.

When I was researching Othon Mestnik, I was directed to online selling site Ebay. There I found a *Kismet* program from 1955 for the performances at the Princess Theatre in Melbourne. Othon's name was listed as the characters 'Imam' and 'Shoe Merchant' and he was known as 'Otto' because 'Othon' was too hard to pronounce for Australians at that time.

I presented this program to pater Miha Vovk (*photo left*), on behalf of pater Ciril Božič, to come to the stage to accept, as my gift and to honour the legacy of Othon Mestnik, a copy of the 1955 *Kismet*

program for the historical archives here at Kew so that future generations will be able to know something of the incredible talent that Othon possessed.

Othon's full story, along with over 270 other stories of musicians are in her book ***Anthology of Slovenian Australian Musicians***. Contact the author for details: katarinavrisk@gmail.com or **PO Box 2031, Oakleigh Victoria 3166, Australia**

PRAZNIK SV. JOŽEFA

V nedeljo, 19. marca 2017, smo praznovali praznik sv. Jožefa in god vseh Jožekov, Jožic in Jožefin. Bil je lep popoldan in imeli smo ples. Igral nam je ansambel Alpski odmevi. Predsednik društva Štefan Šernek je voščil vsem godovnjakom tega dne, jim zaželel še na mnoga srečna in zdrava leta ter vsakemu podaril steklenico rdečega vina. Praznovali so: Jože Kariš, Štefka Jan, Jože Simčič, Jožefina Truden, Jože Nemeš, prijatelji Jožeki s Hrvaške in Avstrije s predsednikom Štefanom.

priporočila občina. Drugega nismo nič spreminjali. Nasvidenje, dragi Slovenec! Vidimo se na naših zabavah in prireditvah, le pridite v čim večjem številu in zabavajte se po domače, ker pri nas se igrajo polke, valčki, tango in Rock'n'Roll.

O GRADNJI NOVE RESTAVRACIJE

Gradnja naše nove restavracije gre proti koncu in klub bo izgledal zelo moderno. Ne moremo gledati, kaj je bilo in kako je izgledalo pred tridesetimi leti; bili so drugačni časi. Svet se pa spreminja in prav tako tudi naš klub. Nekaj ljudi je kritiziralo, da smo spremenili izgled kluba. Ostali pa so zadovoljni, da gremo s časom naprej v prihodnost. Posebno mladina je zadovoljna. Nikoli nisem opazil, da bi kateri prišel gledati staro zunanost doma. Zgradba sedaj izgleda enotno z restavracijo. Tako nam je

MATERINSKI DAN

Praznovanje materinskega dneva v nedeljo popoldan, 14. maja. Godci so začeli goditi ob 2. uri popoldne in nato smo imeli kratek program ob 2.45 popoldan. Kosilo smo servirali od 12. ure do 2.15. Na kosilu je bilo okoli 60 ljudi. Imeli pa smo tudi obisk iz Slovenije. Pater Darko je pripeljal patra provinciala Marjana Čudna in novinarja slovenske TV Jožeta Možino, ki sta prišla na obisk iz Slovenije. Obiskal nas je tudi vice konzul za NSW Mark Stariha iz Sydneya. Bilo je zelo zanimivo. Gospa Ana Šernek je sprejela vse obiskovalce, posebno pa še vsako mamo ter ji izročila rdeč nageljček in kozarček pelinkovca ali whyskija. Tako, da so bile naše matere zelo zadovoljne in

vesele pri Slovenskem društvu. Za ples in in veselo zabavo so poskrbeli člani ansambla Alpski odmevi. Imeli smo tudi kulturni program. Nastopale so zelo poznane klubske članice: Milka Debevc je recitirala Balantičevo pesem *Domov*, Danica Petrič pesem *Materinstvo*, Zora Johnson pesmi Marcele Bole *Moja mama* in *Stara mama*, Milka Debevc pa pesem Franceta Sodje *Na mostu*.

Predsednik Štefan Šernek je pozdravil vse člane in prijatelje ter zaželel našim materam vse najboljše za njihov praznik, materinski dan 2017. Na koncu programa smo poklicali vse nastopajoče na oder in se jim zahvalili. **Za mamo leta našega društva je bila izbrana naša tajnica Lin Pušenjak.** Ana Šernek ji je v imenu kluba podarila šopek cvetja (**foto zgoraj**). Ansambel nam je igral do 6. ure zvečer. Bil je krasen materinski dan.

Bili smo na trgatvi v Canberri.
Na fotografiji s predsednikom Francem Čulekom.

60 LET SLOVENSKEGA DRUŠTVA SYDNEY
V nedeljo 25. junija 2017, bomo praznovali
60-letnico Slovenskega društva Sydney
in 26. obletnico samostojne Republike Slovenije.

Povabili smo vse prejšnje predsednike našega društva, predstavnike Republike Slovenije v Avstraliji in vseh slovenskih organizacij. Praznovanje bomo začeli s sveto mašo zunaj pri kapelici Marije Pomagaj ob 11.30 dopoldne, nato bomo imeli kosilo ter kulturni program. Po velikih težavah je le prišlo do tega, da bo Slovensko društvo praznovalo 60. obletnico obstoja in je najstarejše društvo v NSW. Zahvala predsedniku Štefanu Šerneku in odboru SDS, da je prišlo do 60. obletnice obstoja in delovanja! Čestitamo!

NAŠE PRIREDITVE

V nedeljo, 28. maja 2017 bo od 12. do 2. ure kosilo in nato ples. Igral bo ansambel The Masters od 1. do 5. ure popoldne.

V nedeljo, 11. junija, bo ob 12. do 2. ure kosilo in nato ples. Igral bo ansambel The Masters od 1. do 5. ure popoldne.

Za Odbor SDS, Štefan Šernek,
predsednik

ČAS VESELJA IN ŽALOSTI

Na praznik svetega Patrika, 17. marca 2017, smo v Klubu Triglav praznovali rojstni dan MARIJE GOMBOC. Marijo sem prvič srečala pred 40. leti v stari hiši, ki je bila prvi klub Triglav. Bila sem dežurna za barom v stari hiši, zunaj na dvorišču so pekli BBQ in muzikantje so igrali poskočno slovensko polko. Ko se je množica pred barom malo razredčila, je pristopila mlada ženska in rekla: »Dosti dela imate! Kaj je treba kaj pomagati?« Pokimala sem in rekla, da sem en mesec kasneje spet dežurna, če želi priti pomagat. Pokimala je in se izgubila v množici. Nisem vedela niti njenega imena, niti kje živi in mislila sem, da je ne bom videla nikoli več. Mesec dni kasneje se je prikazala s predpasnikom v roki. Povedala mi je, da ji je ime Marija, da bo njen mož tudi pomagal in že se je lotila dela v kuhinji. Tako se je pričelo vsaj 30 let njenega dela v klubu Triglav. Postala je moja najboljša prijateljica in sodelavka, skupaj z njenim možem Francem sta prevzela njun delež dežurstva v kuhinji, pa če je bilo treba kuhati za zabave ali za delavce, ko se je urejal klub. Marija je bila dobra kuharica in njeno pecivo je bilo zelo cenjeno, Franc pa je bil priden delavec in je prijel za vsako delo, pa naj je bilo treba pomivati posodo ali kopati jarke. Bila sta poleg pri svatbah, pri paradah v narodni noši, pri izletih in piknikih in nobeno delo jima ni bilo odveč. Otroci so plesali v folklorni skupini, ki jo je organizirala gospa Marija Košorok in Marija je paradirala v narodni noši na kmečki ohceti v Wollongongu ali na občinskih paradah, ko je bilo treba zastopati slovensko skupnost.

Desetletja kasneje, ko v našem klubu ni več potrebno prostovoljno delo, je Marija začela pomagati v kuhinji Slovenskega misijona v Merrylandsu, kjer peče pecivo za nedeljsko postrežbo po sveti maši v dvorani, kadar je ona na vrsti, pogosto pa tudi, kadar kdo drugi odpove ali, ko prosijo za njeno pomoč. Marijin drugi dom je pa še vedno Klub Triglav in tam slavimo naše domače praznike. Marija, njena hčerka Erika z možem in družino - trije veliki fantje, ki zelo lepo skrbijo za njihovo »neno« in prijatelji smo tako slavili tudi njen 84. rojstni dan. Marija še vedno vozi svoj mali avto dvakrat na teden do slovenske cerkve in z gorenjsko trmo in vztrajnostjo odbija poskuse družine, ko jo želijo prepričati, da bi se preselila k njim, da bi skrbeli zanjo! Bog Ti daj zdravja, Marija, in še mnogo let!

SREČANJE DRUGE GENERACIJE, sobota, 25. marca 2017

Lansko leto se je v Klubu Triglav zbralo veliko število avstralskih Slovencev, katere mi, prva generacija, iz navade kličemo "ta'mladi", čeprav se jih večina že bliža petdesetim letom. Velika večina so bili tisti, ki jih je Katarina Vrisk omenila v svoji knjigi "Anthology of Slovenian Australian Musicians", glasbeniki, pevci, plesalci v folklornih skupinah, člani dramske skupine in drugi. Mnogi se niso videli že okoli 30 let in so bili tega srečanja zelo veseli, tako, da so se ob koncu dneva dogovorili, da se drugo leto ponovno srečajo. Eden od te "mlade generacije", Branko Fabjančič, je član odbora Kluba Triglav in zadal si je nalogo, da to naslednje srečanje organizira. Določil je dan, sobota zvečer, 25. marca 2017, v klubu Triglav v vogalni sobi, ki nosi na vratih sliko in ime Lake Bled. Ni lahko organizirati čas in kraj srečanja ljudi, ki so vsi zelo zaposleni, pa da bodo imeli vsi hkrati prosti čas, tako, da se je za prvo srečanje zbralo 27 ljudi.

Srečanja so se udeležili: Tony in Maria Barič, David in Mateja Gojak, Eddy in Tanya Prinčič, Eddie in Liz Murko, Blanka Košak, David in Nerida Uljan,

Martha in Lojze Magajna, Marija Gomboc, njena hčerka Erika s sinovoma Jordijem in Lorenom.

David in Sandra Samsa, Judy Smrdelj, Irena Koželj, Marko Krope in Leana Mileto, Gary in Perina Brown, Robert in Victoria Condor, Walter in Kristine Šuber, Branko in Juliana Fabjančič, Tanja Smrdelj, Danica Šajn. Branko Fabjančič je v kratkem nagovoru in ob obujanju spominov na mlada leta napovedal, da bo takih srečanj še več. Za enkrat so se dogovorili, da se ponovno srečajo v mesecu oktobru tega leta.

Fotografija s tega srečanja je že bila objavljena na zadnji strani ovitka Misli, marec – april 2017.

Takole pravi o tem srečanju ena od “mladih”, Danica Šajn:

On Saturday the 25th of March 2017, a reunion was held at Triglav (Slovenian Club) Mounties for our ‘2nd Generation Slovenians’. The reunion dinner was held in the newly named ‘Lake Bled Room’. This reunion was the first such to be held, with some 27 people coming along. The event was organised by Branko Fabjančič – a long time Board Member of Triglav Mounties, and the son of two loyal members, Maria and Tony Fabjančič.

The aim of the night was to catch up with old friends who may have lost contact with each other over the years, to reminisce about all the wonderful times we had there together, and to also remember our parents, and other stalwart members of the previous decades, some of whom are sadly no longer with us.

The night was a huge success with lots of laughter and memories shared by all. Some of us had not seen each other for over 30 years. Branko got up and spoke about the early years growing up as a Slovenian in Sydney, the innumerable times spent at Triglav, and also of all the wonderful memories he had performing at the Club itself. I too can only wonder at the infinite patience of our parents who brought us to this Club over and over again for dancing lessons, play rehearsals, rehearsals for events, sports, language school and so many, many other times. Despite being tired and busy over the years, they always found time for Slovenian culture and social interaction. Branko also spoke about how we, as a group, can keep a part of the Slovenian heritage living and thriving. Everyone attending on the night was happy for another reunion dinner to be held later in the year.

Please keep an eye out for our second reunion happening later this year. Both new friends and old are welcome! And if you have any ideas of what you would like to see happen in regard to activities or arrangements, please feel free to contact either Martha Magajna, Branko Fabjančič or myself - Danica Šajn. Let the culture keep us united!

IZREDNI USPEHI NAŠIH MLADINCEV Azija – Oceanija balinarsko prvenstvo 2017

Casa D’Abruzzo, Melbourne, 7. - 9. april 2017
Dva mlada balinarja iz tretje generacije Slovencev sta se udeležila velikega tekmovanja v Melbourne, ki ga je organizirala Balinarska zveza Avstralije. Mladi Daniel Samsa in njegova sestra Nicole sta se predstavila kot skoraj nepremagljiva ekipa v balinarskem tekmovanju, na katero so bili povabljeni najboljši mladi tekmovalci iz Avstralije, Japonske in Kitajske. Daniel in Nicole sta že uspešno tekmovala v preteklem letu v “Junior World Bocce Championship” v Monacu in redno trenirata v Klubu Triglav Mounties pod vodstvom trenerja Lojzeta Magajna, v kolikor Daniel lahko najde čas ob študiju na univerzi. Daniel je tudi član odbora Balinarske zveze NSW. Daniel in Nicole sta tekmovala posamezno in kot par - dvojka. Daniel je starejši od Nicole in je začel trenirati in tekrovati že več let pred Nicole ter tudi dosegel več uspehov. Nicole sledi njegovim stopinjam in dosega lepe uspehe. Se še izboljšuje. Zato imamo velika upanja zanjo v prihodnjih letih. Sreča je bila, da sta starša championov prišla v Melbourne z lastnim avtom, saj sta si priborila toliko pokalov, da ne bi bilo prostora, če bi potovali z letalom: skupno kar 11 pokalov. Čestitamo!

Daniel in Nicole Samsa

VELIKONOČNA DRUŽINSKA ZABAVA, nedelja, 16. aprila 2017

Avstralija ima poln koledar praznikov, ko se lahko otroci razveselijo in Klub Triglav ima v svojem koledarju polno družinskih zabav, ki vedno pritegnejo veliko število mladih družin. Na velikonočno nedeljo je bilo takoj po kosilu za zabavo otrok pripravljenih večje število zanimivih aktivnosti, kot so gumijasti grad, umetnica, ki zna lepo poslikati male obrazke, včasih tudi čarovnik in še veliko takega. Za veliko nedeljo pa je seveda treba veliko pirhov, tudi, če so čokoladni!

ANZAC DAY, 25. aprila 2017

Anzac Day praznujemo na dan praznika, tudi če pride na torek, kakor je to letos. V Klubu Triglav smo praznovanje začeli z balinarskim tekmovanjem takoj po kosilu. Letos so se tekmovanja udeležili tudi mladinci, največ tretja generacija in

Peter Krobe polaga venec.

nekaj druge generacije. Prišlo jih je dvanajst, tako, da smo imeli vsega skupaj kar okrog 40 tekmovalcev.

Po končanem tekmovanju smo se zbrali k svečanosti dneva ANZAC. Običajno se zbiramo zunaj na dvorišču pred spomenikom Ivana Cankarja, tokrat pa smo se zaradi slabega vremena zbrali v dvorani. Zbrala se je množica ljudi, poleg balinarjev in drugih članov kluba so prišli občinski veljaki, zastopniki različnih društev in organizacij, ki jih ima naša občina Fairfield preko 150. Slovensko in avstralsko himno je zapel

Tudi Angela Stante iz Geelonga se je lotila balinanja.

slovenski zborček "Južne zvezde", pater Darko Žnidaršič je molil molitve za padle, zastopniki organizacij so položili prekrasne vence, ponovili smo prisego "They will not grow old as we will grow old..." Na koncu proslave so Južne zvezde zapele še pesem "We are Australian", trobentač je odigral "Tišino" in nato smo sedli k večerji, ganjeni in resni od svečanosti komemoracije.

MATERINSKI DAN, 14. maja 2017

Praznovanje materinskega dne v klubu Triglav je množična zadeva. Že teden pred praznikom je bil vsak kotiček kluba rezerviran do zadnjega stola zunaj na verandi. Družine z

Mlada generacija pri balinanju.

majhnimi in večjimi otroki, ki se zbirajo na klubskem dvorišču na družinskih prireditvah, pripravljenih za zabavo otrok po enkrat ali tudi večkrat mesečno, so dale Klubu Triglav sloves družinsko prijaznega kluba. Družine vseh narodnosti in barv se zberejo ob večjih prireditvah, kot je materinski dan. Odlično kosilo z veliko izbiro v salatnem baru je poskrbelo, da so ljudje prihitali že dovolj zgodaj, da so si lahko postregli s kosilom. Velika izbira na igriščih na klubskem dvorišču pa je dala številnim otrokom ure in ure zabave. Izžrebanih je bilo tudi veliko nagrad ali kakor pravimo "Lucky door prize", kar je bilo izžrebano med brezplačnimi vstopnicami, ki so jih vsi gostje dobili ob vходу.

Zaradi velike raznolikosti gostov ob takih priložnostih uprava kluba poskrbi za glasbo, ki razveseljuje vse različne narodnosti, tudi drugo in tretjo generacijo Slovencev, le nekateri izmed nas starih malo godrnjamo, da je premalo polk in valčkov.

Fotografije od zgoraj navzdol:
Lidija Jeraj in Mari Ostrič z dobitkom.

Del družine Karbič.

Vrhovi in Fabjančičevi.

Milan in Mari Ostrič s sinovoma Dragom in Robertom z družinama.

Magajna, Gomboc in Družinec slavijo materinski dan.

Marta in Izidor Karbič sta imela tudi srečo.

Stefanie Fabjančič s prijatelji in sestro Isabello.

Slovenian Mission Melbourne

p. Ciril A. Božič OFM, OAM EV: 0412 555 840
p. David Šrumpf OFM: 0497 097 783
Marija Anžič: 0499 772 202
Sts. CYRIL and METHIDIUS
SLOVENIAN MISSION

Baraga House, 19 A'Beckett Street
PO Box 197, KEW VIC 3101
Tel.: (03) 9853 7787; Fax: (03) 9853 6176
E-mail: cirilb@bigpond.com
E-mail: p.david.ofm@gmail.com

POBOŽNOST križevega pota ob petkih in nedeljah, sveta maša ob prazniku sv. Jožefa v dvorani Slovenskega društva Jadran, postno romanje v Ta Pinu ter pletenje butaric v soboto pred cvetno

nedeljo so nekatere naše posebnosti v pripravi na praznovanje velike noči. Letos so napletli okrog 180 butaric in prejeli zanje dar \$665 (polovico te vsote smo namenili za misijone, druga polovica je za cvetje v cerkvi).

Mlada sodelavca v Kew.

Slavje cvetne nedelje smo imeli letos prvič v cerkvi in ne na dvorišču pred lurško votlino, saj je bila nedelja deževna in zelo hladna. Cerkev je bila zato lepo polna (okrog 220 ljudi), otroci so bili kot pušeljci v narodni noši in sodelovanje prav zgledno. Naša cerkev je pred cvetno nedeljo dobila novo preprogo (carpet). Prihodnje leto bomo praznovali že zlati jubilej blagoslovitve naše cerkve, ki je bila prva slovenska cerkev v Avstraliji in jo še malo lepšamo. Na cvetno nedeljo je bilo bogoslužje tudi v Geelongu in v St. Albansu, kjer je bil p. Viljem Lovše DJ, p. David pa je seveda tudi za vse praznike v Adelaidi.

Cvetna nedelja, 9. aprila 2017.

Kot urednik Misli moram seveda vse članke prebrati, pregledati in pripraviti za objavo, tako vidim, da sta pater Darko in pater David vsak v svoj opis postnega in velikonočnega praznovanja vpletla veliko lepih in 'pobožnih' misli, zato bo lahko moj zapis malo bolj 'posveten', a zato nič manj iskren in prav tako 'pobožno' navdihnjen: Duh je, ki oživlja, pravi Sveto pismo, a kaj, ko ga na tej Zemlji nosimo v lončenih posodah...

V vse obrede velikega tedna mnogi vložijo veliko truda. Obisk pa je bil pri nas v Kew takšen: na veliki četrtek je bilo pri večerni maši Gospodove zadnje večerje ob 7. uri 29 ljudi; na veliki petek za križev pot ob 11. uri 26 ljudi, ob 3. uri popoldne pri glavnem bogoslužju velikega petka 61 ljudi; na velikonočno vigilijo zvečer ob 6. uri 240 ljudi; na veliko noč zjutraj ob 8. uri 28 ljudi ter ob 10. uri 210 ljudi. Naj bo zapisano, da se vidi, koliko še zmoremo! Tudi v mesecu maju smo po vseh cerkvah v naši nadškofiji šteli nedeljnike. Prvo nedeljo, 7. maja, smo v Kew našeli 171 ljudi pri sveti maši. Drugo nedeljo, 14. maja 2017: V Kew ob 9. uri 69 ljudi, ob 12. uri pri sveti maši za Slovake 23, v Geelongu 31 in v St. Albansu 57. Tretjo nedeljo, 21. maja, ko je bil med nami provincial, je bilo v cerkvi 223 ljudi. Zadnjo nedeljo v maju, 28. maja, je bilo pri sveti maši ob 10. uri dopoldne 137 ljudi. Vsi ti podatki bodo seveda še kako pomembni v pogovoru in pri odločanju o naši prihodnosti tako na škofijski kakor tudi na naši slovenski strani. O nujnosti poslanstva slovenskega misijona bo seveda odločilen pastoralni vidik, tako pri nas v Melbournu, kakor tudi v Sydneyu in Adelaidi. Ta pogovor je že začel pater provincial z nami v letošnjem maju.

ISKRENO ZAHVALO smo dolžni vsem vam, ki redno s svojim delom, darovi in molitvijo ohranjate poslanstvo našega misijona in niste med tistimi, ki pozvonijo na naša vrata samo takrat, ko nas rabijo, potem pa jih spet ni do prihodnje nuje. Veliko, preveliko naših dobrotnikov je že umrlo ali pa so v letih, ko so odvisni od drugih. Vseh se redno hvaležno spominjamo pri oltarju. Bogu hvala za vse zveste duše!

VELIKA NOČ GOSPODOVEGA VSTAJENJA, 16. aprila 2017: Prva praznična sveta maša je bila ob 8. uri zjutraj, glavna slovesna maša pa ob 10. uri dopoldne. Pri obeh mašah je bil blagoslov velikonočnih jedil.

PRVO SVETO OBHAJILO: Med sveto mašo ob 10. uri je na veliko noč prejela prvo sveto obhajilo **LOTTI BOGOVIČ (foto levo)**. Naj vedno spremlja Jezusa v evharistiji!

PROJECT COMPASSION 2017: Love Your Neighbour – Ljubi svojega bližnjega je bilo geslo letošnje postne akcije Caritas Australia. Darove smo zaokrožili navzgor na \$500; prav tako tudi nabirko velikega petka za Sveto deželo \$500.

ŠMARNICE v mesecu maju smo imeli ob petkih, sobotah in nedeljah. Spregovorile so nam ob tristoletni obletnici kronanja Marijine podobe na Sveti Gori pri Gorici. Glavna slovesnost bo na Sveti Gori v nedeljo, 25. junija 2017. Slovesnost bo vodil apostolski nuncij v Sloveniji, nadškof dr. Juliusz Janusz.

ZLATA MAŠA MELBOURNSKEGA NADŠKOFA: Drugo nedeljo v juliju, 9. julija, ob 10. uri dopoldne bo na Sveti Gori maševal naš melbournski nadškof dr. Denis Hart; dan prej, v soboto, 8. julija, ob 10. uri dopoldne pa na Brezjah. **Nadškof Denis Hart praznuje letos julija svoj zlati mašniški jubilej. Glavna slovesnost bo v katedrali sv. Patrika v Melbournu v soboto, 22. julija 2017, ob 11. uri dopoldne.** K tej slovesnosti so povabljeni tudi verniki.

OBISK PATRA PROVINCIALA: Provincialni minister Slovenske frančiškanske province Svetega Križa **pater Marjan Čuden OFM** je bil na bratskem in pastoralnem obisku v Avstraliji od 3. do 23. maja 2017. Z njim je bil tudi novinar Televizije Slovenija, dr. Jože Možina, ki je posnel utrip slovenskih občestev in tudi ljudi za oddajo TV Slovenija, Pričevalci. V Melbournu smo jima izrekli dobrodošlico v sredo, 3. maja, zvečer. Prvo nedeljo sta se srečala z občestvom v Adelaidi. Ves svoj prvi obisk med nami v Avstraliji je p. Marjan sam zelo natančno in lepo popisal, zato vas tukaj lahko samo usmerim na branje njegovega zapisa – vse je tam povedano. Hvaležni smo mu za obisk, duhovne vaje in vse delo, ki ga je opravil med nami in še naložil

novoga! Pa ne samo nam patrom, ampak našemu celotnemu občestvu, da se soočimo z resničnostjo sedanjosti in prihodnosti in v dveh letih določimo, do kje in do kdaj še lahko ‚peljemo‘.

V ponedeljek, 22. maja, nas je popoldne obiskal nadškof Melbourn dr. Denis Hart, zvečer ob 7. uri pa smo imeli **sejo Pastoralnega sveta (fotografija spodaj)**. Pater provincial je na seji začel s pogovorom, ki ga je naložil Provincialni kapitelj leta 2016, in sicer o načrtovanju prihodnosti naših postojank in verskih centrov za slovenske izseljence v Ameriki in v Avstraliji. Do provincialnega kapitlja pomladi leta 2019 naj bi izdelali ta načrt. Berimo v njegovem članku, kako si to zamišlja: »... Načrt bomo pripravili po metodi: najprej videti, nato presoditi, nazadnje odločiti...«

Na seji Pastoralnega sveta smo spregovorili tudi o **prihodnjem letu jubilejev naših slovenskih cerkva v Avstraliji: Melbourne - Kew 50 let, Sydney - Merrylands 45 let, Adelaide – West Hindmarsh 35 let in Wollongong – Figtree 35 let.** Sklenili smo, da bomo te jubileje kar se da slovesno praznovali v oktobru 2018 in smo povabili patra provinciala Marjana ter nekdanjega provinciala, sedaj ljubljanskega nadškofa metropolita msgr. Staneta Zoreta. Oba sta povabilo že sprejela.

ZAHVALA IN POZDRAV: Provincialni minister p. Marjan Čuden in dr. Jože Možina sta se že dobro aklimatizirala v slovensko pomlad ter hvaležna pozdravljata rojake, ki sta jih srečala v maju v Avstraliji. Bil je lep čas za njiju, pa tudi za nas!

Pastoralni svet Slovenskega misijona Melbourne po seji s patrom provincialom v ponedeljek, 22. maja 2017. Sedijo – z leve na desno: Jože Rozman, Frančiška Šajn, Zora Kirn, p. Ciril A. Božič, Olga Bogovič, Renata Miklavec, Janika Rutherford, Angelca Veedetz. Stojijo zadaj – z leve na desno: Marija Anžič, Alex Bratina, Stanko Prosenak, Alexander Slavec, p. Darko Žnidaršič, Simon Grilj, provincial p. Marjan Čuden, p. David Šrumpf, Veronica Smrdel, Jože Veedetz, Diana Paolucci, Julie Kure Bogovič, Frances Urbas Johnson. Odsotna je bila Katarina Vrisk.

Sestra JULIE BRCAR, rojena slovenskima staršema Klari in Ivanu Brcar v Sydneyu, je imela zadnjo nedeljo v maju, 28. maja, kratko duhovno obnovo v palotinskem centru Schoenstatt Shrine, 85 Studley Park Road, Kew. V torek, 30. maja 2017 zvečer, pa je na slovesnosti v katedrali sv. Patrika v Melbournu **prejela diplomu za magisterij iz teologije. Čestitamo!**

Sestra Julie Brcar z mamo Klaro in očetom Ivanom ter sestrama Natalie in Michelle.

TELOVSKA PROCESIJA bo tretjo nedeljo v mesecu, 18. junija 2017, po sveti maši. Zopet so povabljeni k sodelovanju vsa naša društva. Družinsko kosilo bo pripravila skupina iz St. Albansa ob vodstvu predsednika tamkajšnjega društva, g. Slavka Blatnika. **To nedeljo bomo praznovali SREBRNO MAŠO p. VILJEMA LOVŠETA**, ki je kar precejšen čas svojega sobotnega leta v Avstraliji preživel med nami. V teh Mislih objavljamo njegovo sporočilo in zahvalo. Patru Viljemu čestitamo za srebrni mašniški jubilej in se mu prisrčno zahvaljujemo za njegovo pomoč in pričevarjnost. Veliko Božjega žegna v njegovem novem poslanstvu, ki ga bo opravljal iz Radelj ob Dravi. Srebrno mašo bo p. Viljem imel v domači župnijski cerkvi v Mengšu v nedeljo, 9. julija 2017.

DAN DRŽAVNOSTI bomo letos praznovali na sam praznik, v nedeljo, 25. junija 2017. Pater Viljem bo vodil bogoslužje v Kew in to nedeljo zvečer tudi odpotuje iz Melbournu v Slovenijo. Srečno potovanje! Pater Ciril bo daroval sveto mašo

v naši cerkvi Svete Družine v Adelaidi. Tamkajšnji Slovenski klub Adelaide obhaja tisto nedeljo 60-letnico delovanja.

Ob 2. uri popoldne bo na Federation Square v Melbournu slovesnost ob razvitju slovenske zastave. Uprava trga je letos prvič dala dovoljenje, da bodo na štirih drogovih izobešene slovenske zastave. Slovesnost pripravlja Svet slovenskih organizacij Viktorije (SSOV). Slovesnosti se bo udeležila tudi veleposlanica RS, gospa Helena Drnovšek – Zorko. Če bo dovolj zanimanja, bo izpred cerkve v Kew odpeljal posebni avtobus. Prijave sprejema Frances Urbas – Johnson, mobilni: 0403 423 695.

ŽEGNANJE v čast našima zavetnikoma svetima bratoma Cirilu in Metodu bomo praznovali prvo nedeljo v juliju, **2. julija 2017**, s slovesno sveto mašo ob 10. uri dopoldne ter nadaljevali v dvorani s sedaj že tradicionalnim nastopom naših glasbenikov, ki jih organizira Branko Kojc. Gospodinjam se priporočamo za krožnik dobrot za skupno mizo. Hvala!

OBISK SLOVENIJE: Nadškof Melbourn dr. Denis J. Hart in škof dr. Leslie Tomlinson iz Bendiga bosta konec junija na službenem obisku v Rimu. Nadškof me je pred meseci vprašal, če bi se lahko ponovno ustavil za nekaj dni v Sloveniji, saj ve, da je tam vedno dobrodošel. Tako bo prišlo do njegovega ponovnega obiska skupaj s škofom Tomlinsonom, pridružil pa se bo še nekdanji avstralski frančiškanski provincial p. Paul Smith, ki je sedaj dva meseca na študiju na Škotskem. Fr. Paul je v Box Hillu v Melbournu študiral v istem času kot pater Bernard Goličnik. Pripravil sem program obiska, ki nas bo popeljal najprej seveda v Ljubljano, potem na Gorenjsko, Primorsko, Štajersko in Dolenjsko. Za prevoze bo poskrbela Marija Anžič, ki zato koncem junija odpotuje v Slovenijo, p. Ciril pa seveda šele po žegnanju, 3. julija; vračava se iz Ljubljane 26. julija. Pater David se vrne v Kew v začetku julija.

Nadškofu in škofu nudita bivanje v hotelu City Hotel v Ljubljani lastnika hotela, brata Nicki in Mark Krajc iz Sydneya, za kar sem jima skupaj z nadškofom in škofom prisrčno zahvaljujemo. Fr. Paul in p. Ciril bosta nastanjena pri bratih frančiškanih v samostanu Center na Tromostovju, Prešernov trg 4, v Ljubljani, kjer živi tudi p. Valerijan.

Vse, ki boste v tistem času v Sloveniji, vabim v soboto, 8. julija 2017, na BREZJE, kjer bo nadškof Hart ob 10. uri dopoldne vodil somaševanje. Ob njem bo ljubljanski nadškof metropolit msgr. Stanislav Zore OFM, škof Tomlinson, provincial p. Marjan Čuden, gvardijan in rektor bazilike na Brezjah p. dr. Robert Bahčič, Fr. Paul, duhovniki iz okteta Oremus ter še drugi duhovniki. Slovesno bomo tako v Sloveniji pri Mariji Pomagaj začeli s praznovanjem nadškofove zlate maše! Seveda sledi v popoldnevu tega dne tudi pot na Bled in morda še celo v Bohinj.

V nedeljo, 9. julija, bomo na SVETI GORI. Ob 10. uri dopoldne bo nadškof spet vodil somaševanje. Pridružil se nam bo tudi upokojeni koprski škof msgr. Metod Pirih. Po kosilu bomo obiskali še samostan Kostanjevica v Novi Gorici, kjer je sedaj župnik pater Niko Žvokelj. Pri nadškofovem prvem obisku v Sloveniji leta 2012 nas je tam sprejel pater David Šrumpf, ki tedaj ni verjetno niti slutil, da bo kmalu deloval v Avstraliji!

Še in še bo srečanj; z nuncijem nadškofom dr. Juliuszom Januszom v Ljubljani – tudi on je letošnji zlatomašnik; z nadškofom msgr. Alojzijem Cviklom v Mariboru, s škofom Andrejem Glavanom v Novem mestu; obiskali bomo kar nekaj samostanov: Sveta Trojica v Slovenskih goricah, kjer župnikuje p. Bernard Goličnik in je domača župnija p. Davida; Nazarje, Kamnik, Novo mesto, Stična; Radio Ognjišče, Šmartno pod Šmarno goro; grob Marijinih staršev Frančiške in Mihaela Anžič v lhanu, grob mojega očeta Alojza Božiča na Malem Orehku in seveda bo veselo srečanje z mojo mamo Marijo, staro 94 let in pol... V Ljubljani bo tedaj tudi častni konzul RS za NSW g. Anthony Tomažin, zato bomo sprejeli tudi njegovo povabilo in se povzpeli na teraso Nebotičnika! Sedaj sem vam izdal skoraj celoten načrt obiska. Kako bo vse potekalo, bomo popisali v naslednji številki Misli, ki bo izšla v avgustu.

65 LET DUHOVNIŠTVA PATRA VALERIJANA

V četrtek, 18. maja letos, je minilo 65 let od mašniškega posvečenja patra Valerijana Jenka. Pomožni škof msgr. Bernard Shiel je 18. maja 1952 v župnijski cerkvi sv. Bernarda v Chicagu posvetil p. Valerijana in še 25 redovnikov iz kongregacije viatorijancev. Pater Valerijan se je zahvalil Bogu za dar duhovništva na sam dan obletnice posvečenja, 18. maja, z romanjem na Rožnik, kjer je somaševal skupaj z gvardijanom p. Ambrožem Mušičem.

Slovesnost diamantne maše patra Valerijana bo v nedeljo, 16. julija 2017, ob 10. uri dopoldne v cerkvi sv. Frančiška Asiškega v Šiški v Ljubljani.

DRUŽINSKO KOSILO bo v Kew v nedeljo po sv. maši, 16. julija. Pripravila ga bo skupina Majde Brožič.

KONFERENCA V MELBOURNU

Konferenca, posvečena pastoralnemu delu v multikulturni Avstraliji, bo v prostorih Australian Catholic University v Melbournu v sredo in četrtek, 19. in 20. julija 2017. Pater Ciril je kot škofov vikar sodeloval pri pripravi konference. Konference se bosta udeležila p. Darko in p. David; p. Ciril bo tisti čas še v Slovenji. Pater Darko bo tako ostal še nekaj dni v Melbournu in bo v nedeljo, 23. julija, maševal v Kew, p. David pa bo v Adelaidi. V Sydneyu bo takrat na obisku p. Boštjan Horvat.

20 LET OD SMRTI PATRA BAZILIJA

V sredo, 26. julija 2017, bo minilo ž 20 let od smrti patra Bazilija A. Valentina OFM MBE. Sveto mašo v nedeljo, 30. julija, bomo darovali zanj kot našo iskreno hvaležnost Bogu za vse njegovo neizmerno darovanje za blagor duš. Na obisku bo takrat pri nas v Kew mladi pater Boštjan Horvat, lanski novomašnik, doma iz Prekmurja.

60 LET DUHOVNIŠTVA TREH AVSTRALSKIH PATROV IZ BOX HILLA

Slovenski patri smo bili vedno tesno povezani z avstralskimi frančiškani in tako je še tudi danes. Povprečna starost avstralskega frančiškana je 80 let, slovenskega 60 let! V samostanu St. Paschal v Box Hillu živi 12 frančiškanov in trije praznujejo v letošnjem juliju vsak po 60 let duhovništva: **Fr. Robert Matthews, Fr. Cormac Nagle in Fr. Terence O'Neill**. Povabil sem jih, da bodo skupaj z nami praznovali te jubileje in sicer **v nedeljo, 20. avgusta 2017, ob 10. uri dopoldne**. Pridigal bo Fr. Theophane (Theo) Rush, ki je bil kot novomašnik nastavljen najprej v

Po prvem svetem obhajilu Lotti Bogovič, 16.4.2017.

Padua Hall v Kew – v naš sedanji Baragov dom. Po slovesnosti v cerkvi bo družinsko kosilo v dvorani. Pripravile ga bodo gospodinje s Slovenskega kluba Jadran.

OČETOVSKI DAN IN MAŠA NARODOV

Kot občestvo bomo v Kew praznovali očetovski dan teden prej, in sicer v nedeljo, 27. avgusta. Tisto nedeljo bo v katedrali sv. Patrika v Melbournu maša narodov: ob 2. uri popoldne bo molitev rožnega venca, sledila bo nadškofova sveta maša s somaševanjem izseljenskih duhovnikov.

Krst Vivienne Louise Penca, 02.04.2017.

Krst Thomasa Ivana Watson, 22.04.2017.

ROMANJE V MARIAN VALLEY V QLD

Tudi letos smo ponovno povabljeni v Marijino dolino v Queensland. Romanje bo 9. septembra 2017. Če bomo ponovno organizirali skupino, bomo to objavili koncem julija.

SVETI KRST

VIVIENNE LOUISE PENCA, rojena 25.10.2016, Fitzroy VIC. Mati Cassandra Louise Penca roj. Tyrrell, oče Simon Martin Penca. Botra sta Samantha in Damian Pišotek. Sv. Ciril in Metod, Kew, 02.04.2017.

THOMAS IVAN WATSON, rojen 14.03.2016, Fitzroy VIC. Mati Jenny Petelin, oče David Justin Watson. Botra je Susan Petelin. Sv. Ciril in Metod, Kew, 22.04.2017.

TAYA RUBY THOMPSON, rojena 19.02.2015, Upper Ferntree Gully VIC in IMOGEN AMBER THOMPSON, rojena 20.07.2016, Upper Ferntree Gully VIC. Mati Nicole Louise Koroša, oče Joshua David Thompson. Botra Tayi sta Barbara Koroša in Caleb Thompson; botra Imogen sta Ivan Koroša in Jasmine Gray. Sv. Ciril in Metod, Kew, 29.04.2017. Čestitke družinam, botrom in starim staršem!

Krst Taje Ruby in Imogen Amber Thompson, 29.04.2017. Aprila letos pa je obhajala svoj 80. rojstni dan njuna prababica Hermina Koroša - sedi tretja z leve z možem Ivanom. Čestitamo! Bog živi!

ČESTITAMO NAŠIM JUBILANTOM: Jožetu Rozmanu za 80 let, Ivanu Horvatu za 75 let, patru Valerijanu za 65 let duhovništva, Francki Anžin za 95 let življenja in Francu Iskra za 80 let. Bog Vas živi!

Pismo iz Geelonga

Spoštovani,
v nedeljo, 14. maja 2017, smo po končani slovenski sveti maši imeli v klubu „Ivan Cankar“ kosilo v čast materam. Zanimivo je, da samo enkrat v letu praznujemo materinski dan, matere pa skrbijo za svoje otroke vsak dan. V dvorani se je nabralo lepo število članov ob kosilu, ki sta ga pripravila gospa Lojzka Kuhar in Jože Matkovič s svojo pridno ekipo. **Po okusnem kosilu smo izbrali mater leta, ki je letos gospa VERONIKA SELJAK**, Jože Matkovič in Janez Kure pa sta raztegnila svoji harmoniki in poskrbela za zabavo. Ni lepšega jezika, kot je slovenska pesem ob spremljavi harmonike. Ko pogledamo po zbrani množici, ki postaja vse manjša, opažamo sivo in belo barvo las. Je to mogoče znak, da leta terjajo svoje? Upamo, da bo tukaj rojena generacija bolj pogosto obiskovala klubske prostore, preden bodo tudi oni popolnoma osiveli... Bog živi! **Jože Ramuta**

Predsednik društva Ivan Cankar Karlo Bole, Veronika Seljak in pater David Šrumpf.

ODŠLI SO

ALBERT VENE je umrl 14. marca 2017 v bolnišnici Wanniasa v Canberri. Bil je resno bolan, zato so ga iz starostnega doma prepeljali v bolnišnico, kjer je umrl. Pogrebne maše se je udeležilo veliko ljudi. Pokopan je v grob žene Sue, ki je umrla pred nekaj leti zaradi srčne kapi. Otrok nista imela. Žena Sue je bila vdova, ko jo je poročil Albert, in je imela otroke iz prejšnjega zakona. Vsi so ga spoštovali. Albert je bil rojen 21.03.1944 v nemškem taborišču – lagerju Schnepfental, majhno mesto pri Gotha. Otroke drugih narodnosti, rojenih v taboriščih, nemški Reich ni priznal za državljane. Doma smo bili iz občine Bučka na Dolenjskem in smo bili izgnanci od 1941 do 1945. Nemci so izgnali vse prebivalstvo od Bučke do Brežic (Skopice) v 600 taborišč v raznih krajih Thüringewald. Vrnitev na opustošene domove ni bila nič lažja.

Albert je odslužil vojaški rok v Jugoslaviji, se potem zaposlil v Nemčiji v tovarni obutve in od tam prispel v Avstralijo leta 1967. Šest let je živel z nami v Riverstone, zaposlen je bil pri James Hardies in od tam odšel v Canberro, kjer si je ustvaril svoje življenje. Bil je redno zaposlen kot čistilec v Parliament House. Za njim žalujejo sestre Terezija Bovhdan v domovini, Andreja Zelko in Marija Jamšek v Avstraliji v New South Walesu.

Naše sožalje sestram in hvala Albertovi sestri Mariji Jamšek iz Riverstone NSW za sporočilo.

MARIJA (MARY) PFISTER je umrla 21. marca 2017 v domu Blue Cross Riverlea v Avondale Heights. Rojena je bila 18.07.1925 v vasi Murski Črnci v Prekmurju. Pogrebna maša je bila v naši cerkvi v Kew v ponedeljek, 27. marca. Pokopana je na pokopališču Keilor v grob moža Johna, ki je umrl 28.08.2009. Sožalje sinu Johnu z ženo Darjo in njunima sinovoma Davidu in Marku z družinama ter sestri Emi v Murski Soboti.

LUDVIK BUNDERLA je umrl v Springtime Nursing Home v Sydenham, Melbourne 1. aprila 2017. Rojen je bil 02.08.1931 v vasi Matjaševci v Prekmurju. Pokopan je bil 11. aprila na pokopališču Altona Memorial Park. Sožalje sinovoma Petru in Ludviku z družinama ter ostalim sorodnikom.

MARIJA (MARTA) ŽIBERNA roj. GORUP je umrla 6. aprila 2017 v Footscray Hospital v Footscrayu. Rojena je bila 27.8.1930 v Tomaju na Krasu. Pogrebna maša je bila 12. aprila 2017 v cerkvi St. Augustine's, Somerville Road, Yarraville. Pokopana je v grob moža Milana (umrl 7.3.1968) na pokopališču Footscray. Sožalje hčerki Maida in sinovoma Johnu in Robertu.

JANEZ OVSENIK je umrl 15. aprila 2017, star 69 let. Hvala Tonetu Mikušu, ki je zasledil to sporočilo o smrti rojaka v časopisu Herald Sun, 28. aprila 2017. Poklical sem Tobin Brothers. Ti so mi dali telefonsko številko pogrebnega zavoda, ki je Janeza pokopal. Po pogovoru s prijazno gospo iz Tate Funeral Services iz Wangaratte, sem dobil še naslednje podatke: Janez je bil rojen 31. maja 1947. Pokopan je bil v grob pokojne žene Ane roj. Čabraja na Tawonga Lawn Cemetery ob vznožju gore Mount Beaty 15. maja 2017. Poročen naj bi bil v Kew leta 1978. No, tako sem dobil še novi podatek, da lahko pogledam v našo matično poročno knjigo. Njegovega imena v tem letu ni. Sem pa seveda prelistal še nekaj drugih let in našel: Janez Ovsenik, rojen v vasi Poljče 31. maja 1947, krščen v kraju Begunje 05.06.1947, se je 19. junija 1976 poročil v cerkvi sv. Cirila in Metoda v Kew z Ano Čabraja, rojeno 04.02.1943 v kraju Novo Selo, Bosna. Oba sta takrat živela v East Melbourne, Janez na 72 Gipps Street, Ana na 70 Gipps Street. Poročil ju je p. Stanko Zemljak.

EMILIJA (MILKA) RUBEŠA roj. MIKULETIČ je umrla 16. aprila 2017 v Monash Medical Centre v Clytonu. Rojena je bila 22.07.1929 v župniji Podgraje. V petek, 5. maja 2017, smo imeli v naši cerkvi pogrebno mašo ter nato pokop na pokopališču Springvale v grob, kjer že počivata njen mož Pavle (umrl leta 1974) in sin Peter (tragična smrt avgusta 2016).

PAVLA NEMARIČ rojena PAULICA je umrla 20. aprila 2017 v bolnišnici v Melbournu, stara 91 let – rojena 17.01.1926 v Dornberku. Pogrebno mašo smo obhajali v cerkvi St. Justin's v Wheelers Hill v sredo, 3. maja 2017. Sožalje sinovoma Johnu in Tonyju ter njunima družinama in ostalim sorodnikom.

IVANKA KRAIŠNIK rojena SAMSA je umrla tragične smrti 23. aprila 2017 na svojem domu v Pattersons Lakes v Melbournu. Rojena je bila 15.08.1939 v vasi Rjavče v župniji Pregarje pri Ilirski Bistrici. Pogrebna maša je bila v naši cerkvi v Kew v petek, 12. maja 2017. Pokopana je na pokopališču Bunurong Memorial Park, Bangholme. Sožalje hčerki Zlati (Michelle) in sinu Zlatanu z družinama.

VENCESLAVA LOZAR roj. PERŠIČ je umrla v torek, 9. maja 2017, v Geelongu. Rojena je bila 21.01.1933 v Ravnah pri Črničah, blizu Gorice. Rožni venec in pogrebno mašo smo obhajali 15. maja 2017 v cerkvi Ss. Peter & Paul v Geelongu (Cnr Mercer & Malone Sts). Pokopana je na

pokopališču Western Cemetery, Minerva Road, West Geelong. Sožalje možu Alojzu, sinu Bennyju z družino, bratoma Edwardu in Jožetu Peršič, sestrama Ireni Renko in v Sloveniji Jenji Anderlič in njihovim družinam.

TINA MAYER roj. BERC je umrla 10.05.2017 v Melbourneu. Rojena je bila 20.03.1976 na Jesenicah. Pogreb je bil 20. maja 2017 na pokopališču Fawkner. Sožalje možu Andrewu, sinu Zaku in mami Mariji.

MIROSLAV (MIRKO) MAJCEN je umrl 15.05.2017 v Royal Melbourne Hospital. Rojen je bil 05.03.1947 v vasi Sovjak, župnija Sv. Jurij ob Ščavnici. Pogrebno slovo smo imeli v kapeli Abbey Funerals v Thomastownu 18. maja 2017. Pepel pokojnega bodo poslali v Slovenijo. Sožalje bratu Ivanu z ženo Sonjo in družino v Melbourneu, dvema bratoma v Sloveniji, dvema bratoma in sestri v Nemčiji.

SVETKA (Santina) STEPANČIČ roj. NIKOLIČ je umrla 20. maja 2017 v Nursing Home v Cragieburnu. Rojena je bila 31.10.1937 v kraju Brezovica pri Kopru. Pogrebno mašo smo obhajali v četrtek, 25. maja, v cerkvi Good Shepherd, Gladstone Park. Pokopana je na pokopališču Northern Memorial Park, Fawkner, (Mitchell Section). Sožalje možu Pepiju (Joe), hčerki Lilly, sinu Jimiju in družinam, družini pokojnega brata Gvida, v Sloveniji bratu Marjanu ter družini pokojne sestre Marije.

PEPA JOSIPA MARINAC je umrla 21. maja 2017 v Geelongu. Rojena je bila 29. marca 1930 v vasi Lisec. Pogrebno mašo je daroval domači župnik Fr. Gerard Keith v cerkvi Holy Family v Bell Parku 30. maja 2017. Sožalje možu Drew, hčerkama Loretti Perdrisat in Neati Marinac ter sinu Alexandru.

FELIKS (SREČKO) NADVESNIK je umrl 22. maja 2017 na svojem domu v Reservoir. Rojen je bil 14. marca 1951 v Novi Štifti pri Gornjem gradu. Pogrebni obred smo imeli 31. maja 2017 v cerkvi St. Joseph The Worker v North Reservoir. Pokopan je na pokopališču Northern Memorial Park v Fawknerju. Sožalje ženi Majdi in sinu Phillipu.

ANTON SUŠA je umrl v soboto, 26. maja 2017. Rojen je bil 8. januarja 1932 v vasi Tabor pri Sežani. Pogrebni obred smo imeli 1. junija 2017 v kapeli pogrebnega zavoda Tobin Brothers v Malvernu. Pokopan je bil na pokopališču Springvale, Arnold Lawn Section. Sožalje sinu Milanu in družini.

ALOJZ VUČKO je umrl 30. maja 2017 zvečer v domu Benetas Colton Close v Glenroyu. Rojen je bil 2. oktobra 1931 v vasi Lipovci, župnija Beltinci

v Prekmurju kot najmlajši v družini petih otrok: trije bratje in dve sestri. Vsi so že pokojni. V Avstralijo je prispel leta 1952; svoj 21. rojstni dan je že praznoval v Melbourneu. Za njim je prispel brat Štefan, ki je delal kot krojač v Wangaratti in je tam umrl leta 2003. Lojze se je leta 1956 poročil v Moone Ponds z Lojzko Mlinar, doma iz Cerknice. Roži venec za pokojnega je bil v naši cerkvi v Kew na binkoštni ponedeljek, 5. junija, nato pa pogrebna maša. Pokopan je na pokopališču Keilor. Sožalje ženi Lojzki, sinovoma Jožetu (Joe) in Slavku (Michael) ter ostalim sorodnikom.

Še zapoznelo obvestilo, ki ga nam je posredoval nečak pokojnega:

DRAGO (KAREL) ZORNIK je umrl 21. oktobra 2015 v kraju Faraday pri Castlemaine v Viktoriji. Rojen je bil 01.02.1933 v Čezsoči, župnija Bovec, sin Jožefe in Karla Zornik. Njegov edini brat je moj ata Vinko, poročen z Zorko Sivec (letos sta obhajala 60 let poroke), imata 7 otrok, 19 vnukov, 11 pravnukov. Drago ni bil poročen, v Avstralijo je šel leta 1949, do upokojitve je živel in delal v Melbourneu kot mesar, po upokojitvi se je preselil na podeželje. Njegov pepel bo 25. junija 2017 odnesel v Slovenijo p. Viljem Lovše.

Hvala nečaku g. Zoranu Zorniku, župniku v Šturjah pri Ajdovščini.

Gospod, daj vsem našim rajnim večni pokoj!

pater Ciril A. Božič

ZAHVALA

Družina pokojne MARIJE ŽIBERNA, ki je umrla 6. aprila 2017, se iskreno zahvaljuje patru za darovano sveto mašo. Hvala vsem, ki ste prišli na pogreb, prinesli rože in nam izrekli sožalje ob smrti naše mame. Zahvala vsem maminim prijateljem iz Slovenskega društva Jadran, ki ste mami vedno prinašali veselje.

Hvaležni Maida, John in Robert

OGLAS

PRODAM HARMONIKO

Klavirsko harmoniko Midivox Exersior, 120 basno, črne barve, kot nova; dodam še stojalo. Nova je stala \$7000, prodam jo za polovično ceno. Plačilo v gotovini.

Informacije:

Alojz, telefon 03 9852 4206.

Slovenski klub Jadran Melbourne

Kakor vsako leto tako tudi letos smo imeli **sveto mašo v čast našemu patronu na Jadranu, svetemu Jožefu**. Udeležilo se je lepo število vernikov. Hvala patru Davidu za zelo lepo pridigo in pohvalne besede.

Spet smo se odpravili na **dvodnevni izlet** in sicer v Yarrowongu in Bright. Obiskali smo posestvo Franca in Marije Vodusek, kjer smo si nakupili olivnega olja ter raznih drugih dobrot. Drugi dan smo se na poti v Bright spet ustavili na posestvu Kiwi, tudi tam smo si nakupili polno kiwija. Ker pa res ne moremo mimo, da se ne bi ustavili tudi pri naši slovenski trgovini bučnega olja, smo si seveda oskrbeli še tega. Vedno so veseli našega obiska. Končno smo prispeli v Bright, si ogledali mesto ter se udeležili proslave padlim, saj je bil ravno ANZAC Day.

Iz Brighta smo nadaljevali pot na posestvo kostanjev, jabolk, orehov in še drugih domačih dobrot. Spet seveda nakup teh dobrot in to ne malo, saj skoraj ni bilo prostora v avtobusu. Tukaj smo tudi pripravili BBQ kosilo, se malo odpočili in že je bil čas za odhod proti domu. Med veselo glasbo in petjem smo se srečno vrnili domov.

Tudi na **materinski dan** nismo pozabili na Jadranu. Imeli smo zelo lepo udeležbo in bil je res vesel in zabaven popoldan. Za glasbo so poskrbeli naši pridni muzikantje ansambla Melodija. Za mamo leta na Jadranu smo izbrali gospo **MARIJO LEBAN** (fotografija spodaj). Marija je naša dolgoletna članica in rada priskoči na pomoč.

Mariji iskrene čestitke!

Besedilo in fotografije: Romana Žetko, predsednica

Misli hvaležnosti

Žegnanje v Wollongongu

Zahvala predsedniku Ivanu Rudolfu in njegovi ženi Marinki za nepričakovano lep sprejem na slovenskem klubu Planica v Figtree - Wollongong. Ko sva z Ivanom vstopila v

dvorano kluba, sva se počutila kot doma. Zadišalo je po domači slovenski hrani. Hvala Emi in njeni skupini za lepo servirano večerjo. Ne smem pa pozabiti tudi lepe prijateljske družbe ob večerji: predsednik SD Sydney Štefan Šernek in njegova žena Ana, predsednik kluba Triglav – Mounties Peter Krobe, predsednik Slovenskega društva Triglav Canberra Franc Čulek.

Kar danes lahko storiš, ne odlašaj na jutri!

Zahvala vsem in vsakemu posebej za obiske v bolnišnici, doma, pogovorih po telefonu, kartice z dobrimi željami iz Sydneya, Wollongonga in Canberre, za cvetje in čokolade... Po vsem tem se je moje zdravje izboljšalo. Hvala tudi članom društva Planica Springvale, predsedniku Milanu Kokolju in odboru za šopek nageljčkov in dobre želeje na silvestrovanju 2016 ter vsem ostalim, ki ste bili tisti večer na praznovanju. Zaželeli smo si polno zdravja in veselja. V mislih pa so nam ostali še vsi, ki so še bolni, osamljeni in žalostni.

Zahvala prijateljem, znancem in Radiju 3ZZZ za čestitke za moj rojstni dan v novembru ter vsem, ki darujete svoj zlati čas za slovensko skupnost.

Z željo, da bi vsa kulturna in verska središča po vsej Avstraliji odpirala vrata s slovenskim pozdravom še na mnoga leta, vas pozdravljam!

***Besedilo in fotografije Marija Kosi,
Ringwood North VIC***

Marija Kosi s svojo družino.

Letos izvoljeni odbor Slovenskega društva Planica Springvale: Julka Erzetič, Franc Rozman - blagajnik, Robert Pintar - tajnik, Milan Kokol - predsednik, Janez Mesarič, Filip Pintar, Karel Pavel.

Novice iz Slovenskega društva St Albans

MATERINSKI DAN

Praznovanje materinskega dneva smo imeli 20. maja opoldne. Udeležba je bila kar lepa. Gostje so bili veseli. Igral je ansambel Melodija. Gospod Slavko Blatnik je kot predsednik društva pozdravil in se zahvalil za lep obisk. Odbor kluba je odločil, da se z žrebom izbere mamica leta. Izbrana je bila DRAGICA OGRIZEK, ki pa je tudi naša pridna kuharica v klubski kuhinji. Podarili smo ji lep šopek cvetja. Hvala vsem pridnim gospodinjam, ki so nam postregle z okusnim kosilom.

NAŠ IZLET

V soboto, 27. maja 2017, smo odpotovali v Yarrowungo. Namen obiska je bil obisk družinske kmetije poznanih Slovencev Franca in Marije Vodušek. Zelo lepo so nas sprejeli in ogledali smo si, kako otresajo oljke. V njihovi restavraciji smo poskusili veliko različnih jedi iz oljk. Od tam smo se odpeljali v vinarno na pokušino vin, tržnico s kmetijskimi pridelki ter na farmo, kjer imajo nasad 10.000 dreves kostanjev. Ogledali smo si tudi trgovino, kjer prodajajo poceni hrano.

HVALA

Hvala vsem pridnim ženam, ki so nas postregle s kavo, čajem in pecivom. Posebna zahvala pa naši tajnici Mojci Blatnik za organizacijo izleta, ki nam bo ostal v lepem spominu. Upam, da bo prihodnji izlet v poletnem času. Lep pozdrav!

Besedilo Gusti Vinko, foto Milica Dular

Misli Thoughts - Božje in človeške - Misli Thoughts

Religious and Cultural Bi-Monthly Magazine in Slovenian language. Informativna dvomesečna revija za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji | Ustanovljena (Established) leta 1952 | **Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia.** Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji | **Glavni urednik in upravnik (Editor and Manager):** p. Ciril A. Božič OFM OAM, Baraga House, 19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101 | **Tehnična urednica (Production Editor) in računalniški prelom:** Marija Anžič, Kew | **Naročnina in naslovi:** Angelca Veedetz | **Stalni sodelavci:** Florjan Auser, Mirko Cuderman, Tone Gorjup, Martha Magajna, Štefan Šernek, Cilka Žagar, Romana Žetko. | **Skupina prostovoljcev v Kew,** ki pripravi Misli za na pošto. | **Naslov (Address): MISLI, PO Box 197, KEW VIC 3101 | Tel.: 03 9853 7787 | Fax: 03 9853 6176 | E-mail: misli@bigpond.com | Naročnina za leto 2017 je 60 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije - letalsko, 120 dolarjev | Naročnina se plačuje vnaprej; ne pozabite napisati svojega imena in priimka. Bančni račun pri Commonwealth Bank v Kew, BSB: 06 3142. Številka računa: 0090 1561 | Poverjenišvo za MISLI imajo vsi slovenski misijoni v Avstraliji | Rokopisov ne vračamo | Prispevkov brez podpisa ne objavljamo. Za objavljene članke odgovarja pisec sam | **Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out):** MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew VIC 3101 | **Tisk (Printing):** Simon Kovacic Printing, Melbourne. **E-mail:** skovacic@optusnet.com.au **Misli na internetu:** | Florjan Auser | <http://www.glasslovenije.com.au> - Tam kliknite na MISLI. | ISSN 1443-8364**

VELEPOSLANIŠTVO
REPUBLIKE SLOVENIJE
Telefon: (+61) 02 6290 0000
Fax: (+61) 02 6290 0619
e-mail: sloembassy.canberra@gov.si
<http://canberra.veleposlanistvo.si>

Veleposlanica: Helena Drnovšek - Zorko
Prva svetovalka: mag. Jana Grilc

Embassy of the Republic of Slovenia
26 Akame Circuit
O' MALLEY ACT 2606

SLOVENSKO SOCIALNO
SKRBSTVO IN INFORMACIJSKI URAD Inc.
19 A Beckett Street KEW VIC 3101

Telefon/Fax: 03 9853 7600
E-mail: slovwelfare@bigpond.com
internetna stran:
www.slovenianwelfare.org.au

Urad je odprt vsako 1., 3. in 4. nedeljo
od 11.00 do 12.00 ure
in vsak prvi in tretji četrtek v mesecu od 10.00 do
12.00 ure, če se za četrtek predhodno dogovorite
po telefonu na 9459 2163 ali na 9795 7687.

I FEEL
SLOVENIA

In the heart of the city

If you love to travel to new destinations, explore and learn from the local culture, you shouldn't miss Ljubljana. You will be impressed with this European capital and its vibrant life.

The City Hotel Ljubljana offers a prime downtown location and spacious rooms, some with a great view of Ljubljana Castle. The old part of the city and its main sights and shops are a 5 minute walk away.

Book online or contact us at sales@cityhotel.si
or telephone +386 (0)1 239 00 00.

www.cityhotel.si

Are your dentures more comfortable in a glass...? If so, for a free consultation contact:

KONFIDENT Pty. Ltd.

STAN KRNEL

dental prosthetist
specialising in dentures and mouthguards

391 Canterbury Road, Vermont VIC 3133

Bi radi imeli umetno zobovje v kozarcu...? Če ne, z zaupanjem pokličite za prvo brezplačno posvetovanje.

STANKO KRNEL

zobni tehnik

specialist
za umetno zobovje in zaščitne proteze

PHONE: 9873 0888

816 Doncaster Road, Doncaster | (03) 9840 1155
Branch Manager - Melissa Laird

For 24 Hour Service & Enquiries please telephone our Funeral Advice Line:
(03) 9373 7000 or visit www.tobinbrothers.com.au

KOMISARIAT ZA SVETO DEŽELO

Tržaška 85, SI-1000 Ljubljana, REPUBLIKA SLOVENIJA
Tel.: +386 (0)1.2444250, fax: +386.(0)1.2444253, GSM: 041/669-134
<http://www.sveta-dezela.si> e-mail: pater.peter@rkc.si
DAVČNA ŠTEVILKA:41749467; TRR (Abanka) 05100-8010637691

ROMARSKI PROGRAM ZA SVETO DEŽELO 2017

Romajte v Sveto deželo s frančiškani, ki so varuhi božjega groba v Jeruzalemu in varuhi svetih krajev:

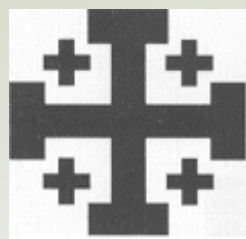
od 28. oktobra do 4. novembra 2017
od 25. decembra 2017 do 2. januarja 2018

VODSTVO ROMANJA: pater Peter Lavrih, OFM, CTS

Ob prijavi si že lahko oskrbite s knjigo SVETA DEŽELA, VODNIK, kar Vam bo služilo za dobro pripravo na romanje. Cena 15 €. Prav tako Vam je na voljo DVD Sveta dežela, cena 15€. Oboje skupaj samo 20€. Vse dobite na Komisariatu.

OB PRIJAVI POTREBUJEMO:

- Priimek in ime.
- Naslov, pošta.
- Rojstni datum.
- ŠTEVILKA POTNEGA LISTA in do kdaj velja.
- Telefon; e-naslov.
- PLAČILO AKONTACIJE IN PRIJAVA JE VELJAVNA.

Vabimo vas, rojaki iz Avstralije, da vključite v svoj obisk Slovenije še romanje z nami v Sveto deželo. Povprašajte o vtisih tiste, ki so že romali z nami! Pozdravljeni in dobrodošli!

Rent a Car Slovenija

Za nasvet pri najemu pokličite Igorja

+ 386 41 644 626

info@budget.si

S predložitvijo oglasa dobite pri prevzemu 10% popusta.

Se vidimo v Sloveniji?

Varno!

Zanesljivo!

Točno!

Po primerni ceni!

www.budget.si

